

Europeiska unionens officiella tidning

C 168

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Sextioandra årgången

16 maj 2019

Innehållsförteckning

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Regionkommittén

ReK:s 133:e plenarsession, 6.2.2019–7.2.2019

2019/C 168/01	Resolution från Europeiska regionkommittén om bekämpning av hatpropaganda och hatbrott	1
---------------	--	---

YTTRANDEN

Regionkommittén

ReK:s 133:e plenarsession, 6.2.2019–7.2.2019

2019/C 168/02	Yttrande från Europeiskaregionkommittén om En förnyad EU-agenda för forskning och innovation– EU:s tillfälle att forma sin framtid	4
2019/C 168/03	Yttrande från Europeiska regionkommittén om Artificiell intelligens för Europa	11
2019/C 168/04	Yttrande från Europeiska regionkommittén om Bekämpande av desinformation online: en EU-strategi	15
2019/C 168/05	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Digitaliseringen av hälso- och sjukvården	21

SV

2019/C 168/06	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Vägen till EU:s åttonde miljöhandlingsprogram	27
---------------	--	----

III *Förberedande akter*

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉN

Regionkommittén

ReK:s 133:e plenarsession, 6.2.2019–7.2.2019

2019/C 168/07	Utkast till yttrande från Europeiska regionkommittén – Kreativa Europa och En ny europeisk agenda för kultur ...	37
2019/C 168/08	Yttrande från Europeiska regionkommittén om Erasmusprogrammet för utbildning, ungdom och idrott	49
2019/C 168/09	Yttrande från Europeiska regionkommittén om Förslag till förordning om den europeiska gräns- och kustbevakningen	74
2019/C 168/10	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Vägars säkerhet och automatiserad rörlighet	81
2019/C 168/11	Yttrande från Europeiska regionkommittén om Rationalisering av genomförandet av TEN-T	91

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

REGIONKOMMITTÉN

REK:S 133:E PLENARSESSION, 6.2.2019–7.2.2019

Resolution från Europeiska regionkommittén om bekämpning av hatpropaganda och hatbrott

(2019/C 168/01)

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉN (ReK) HAR ANTAGIT DENNA RESOLUTION

- i djup chock och bedrövelse över mordet på Gdańsk borgmästare och ReK-ledamoten Paweł Adamowicz, en sann europé som främjade och värnade värdena frihet, solidaritet, demokrati, social delaktighet och värdighet,
- med beaktande av Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av sitt yttrande av den 6 februari 2019 om "Bekämpande av desinformation online: en EU-strategi",
- med beaktande av sitt yttrande av den 15 juni 2016 om "Bekämpning av radikaliserings och våldsamma extremism: Förebyggande mekanismer på lokal och regional nivå",
- med beaktande av Europaparlamentets debatt den 30 januari 2019 om bekämpning av det klimat präglade av hat och fysiskt våld som riktas mot demokratiskt valda mandat innehavare,
- med beaktande av arbetet i EU:s högnivågrupp för bekämpande av rasism, främlingsfientlighet och andra former av intolerans,
- med beaktande av behovet av att fördjupa dialogen med medborgarna, bland annat med tanke på de pågående och framtida valen på lokal, regional, nationell och europeisk nivå.

1. Europeiska regionkommittén är djupt oroad över ökningen i hatpropaganda och hatbrott och urartningen av den offentliga debatten, som ger upphov till våld, extremism, propaganda och intolerans av alla slag i Europeiska unionen och äventyrar själva grunden för det europeiska projektet. Det är oroande att folkvalda företrädare i olika länder utsätts för otillåten påverkan i sitt demokratiska uppdrag. Populism och odemokratiska krafter utmanar demokratin och kan i förlängningen försvaga dess funktionsätt.

2. Kommittén påpekar att EU bygger på en gemensam uppsättning grundläggande värden, som inbegriper människans värdighet och icke-diskriminering, i enlighet med artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen, samt yttrandefrihet, i enlighet med artikel 10 i Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna och artikel 11 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna.

3. ReK förväntar sig att de europeiska, nationella, regionala och lokala styresnivåerna, medierna, det civila samhällets organisationer, de ekonomiska aktörerna och de enskilda medborgarna respekterar dessa värden, eftersom de utgör grunden för ömsesidigt förtroende och förståelse och är en hörnsten i öppna och demokratiska samhällen.

4. Kommittén påpekar att hatfyllda uttalanden splittrar vårt samhälle, ger upphov till rädsla och radikaliserings, svärta ned och avhumaniserar enskilda personer och kan leda till ohyggliga handlingar. De förstör det mål som vi alla delar – ett starkt Europa, förenat i mångfald, fred och gemensamma värden.

5. ReK uppmanar alla styresnivåer att anta åtgärder för att förebygga och skydda medborgarna mot våld, trakasserier, hatpropaganda och hatbrott. Dessutom uppmanar kommittén samtliga politiska partier att, i egenskap av grundpelare för verklig demokrati, avhålla sig från att använda hatpropaganda som ett sätt att nå politiska fördelar.
6. Kommittén påpekar att eftersom de befinner sig nära medborgarna drabbas regionala och lokala politiker, särskilt borgmästare och kommunfullmäktigeledamöter, oftare av hat och fysiskt våld.
7. Kommittén påpekar att de, tillsammans med många lokala och regionala initiativ och aktörer i civilsamhället, befinner sig i frontlinjen i kampen mot intolerans och samtidigt har en skyldighet och ett ansvar att bekämpa våldsamt beteende och hatfyllda uttalanden.
8. ReK uppmanar alla EU-medlemsstater och alla styresnivåer att investera i utbildning och att öka medvetenheten bland medborgarna om behovet av ömsesidig respekt och om de allvarliga risker som hatpropaganda och hatbrott medför för enskilda personer, samhället och demokratin.
9. Kommittén uppmanar till att främja en ansvarsfull användning av internet och mediekompetens för att ge medborgarna, särskilt våra ungdomar, kunskap och förmåga att identifiera hatpropaganda och hatbrott och motverka dem både på och utanför internet.
10. ReK uppmanar alla sociala medieplattformar och internetplattformar att ta kollektivt ansvar för att främja och underlätta yttrandefrihet, men att samtidigt bekämpa hatpropaganda och hatbrott i enlighet med uppförandekoden för att motverka olaglig hatpropaganda på nätet, som Facebook, Twitter, Microsoft och YouTube enades om med kommissionen i maj 2016. Vi efterlyser också effektiva instrument för att få ett slut på anonymiteten och sätta stopp för falska konton samt för att övervaka den mörka webben, som ofta används som ett medel för att sprida radikalt innehåll.
11. Kommittén har tagit del av den fjärde utvärderingen av EU:s uppförandekod för att motverka olaglig hatpropaganda på nätet, som kommissionen presenterade den 4 februari 2019. Kommittén noterar att de deltagande it-företagen i 72 % av fallen hanterade anmälningar av hatpropaganda genom att radera innehåll. Vi beklagar samtidigt att graden av återkoppling till användarna har minskat till 65,4 %. ReK rekommenderar därför att man överväger att komplettera den frivilliga strategin i uppförandekoden med lagstiftningsåtgärder på EU-nivå.
12. Kommittén uppmanar till bättre samarbete och samarbetsinriktad kommunikation mellan alla styresnivåer, polisen, åklagarmyndigheterna och de rättsliga myndigheterna samt det civila samhällets organisationer för att i ett tidigt skede identifiera hatpropaganda och hatbrott, vidta lämpliga åtgärder för att förhindra och bekämpa dem samt säkerställa ordentlig utredning, lagföring, fällande dom och straff.
13. ReK anser att det är mycket viktigt att ett varningssystem inrättas i varje medlemsstat, i samarbete med EU och de regionala och lokala myndigheterna, för stöd och vägledning, så att bekanta eller anhöriga snabbt och enkelt kan söka hjälp om en person börjar dras till våldsamt extremism och hatbrott.
14. Kommittén efterlyser stöd till och solidaritet med alla offer för och vittnen till hatpropaganda och hatbrott, och uppmanar dem att rapportera sådant beteende till de behöriga myndigheterna, som måste se till att offer och vittnen skyddas. Vi efterlyser åtgärder och mekanismer för att göra det lättare för de straffrättsliga myndigheterna att skapa bättre kontakter med offren, det civila samhället och lokala organisationer för att ta itu med denna fråga.

15. ReK påpekar att de befintliga instrumenten inte har säkerställt ett fullständigt skydd av de mänskliga rättigheterna och människans värdighet, och uppmanar därför medlemsstaterna att samarbeta med de lokala och regionala myndigheterna och med EU för att utarbeta en effektiv lagstiftning och effektiva instrument för att bekämpa spridningen av hatpropaganda och anstiftan till hatbrott, i enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna ⁽¹⁾.

16. Europeiska regionkommittén ger sin ordförande i uppdrag att översända denna resolution till kommissionen, Europaparlamentet, rådet, Europeiska rådets ordförande, det rumänska rådsordförandeskapet och EU:s politiska familjer.

Bryssel den 7 februari 2019.

Karl-Heinz LAMBERTZ
Europeiska regionkommitténs
ordförande

⁽¹⁾ I linje med riktlinjerna från EU:s högnivågrupp för bekämpande av rasism, främlingsfientlighet och andra former av intolerans.

YTTRANDEN

REGIONKOMMITTÉN

REK:S 133:E PLENARSESSION, 6.2.2019–7.2.2019

Yttrande från Europeiska regionkommittén om En förnyad EU-agenda för forskning och innovation – EU:s tillfälle att forma sin framtid

(2019/C 168/02)

Föredragande:	Birgitta SACRÉDEUS (SE/EPP), Landstingsråd, Landstinget Dalarna
Referensdokument:	En förnyad EU-agenda för forskning och innovation – EU:s tillfälle att forma sin framtid COM(2018) 306 final

POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. ReK välkomnar att kommissionen klargör att forskning och innovation även fortsättningsvis är ett prioriterat område för EU och i långtidsbudgeten 2021–2027 föreslår en ökad satsning på detta, men påminner också om att styrningen på alla nivåer, EU-, såväl som nationell, regional och lokal nivå, måste samverka för nå målen för agendan. Kommittén instämmer i kommissionens slutsats att de utmaningar som Europa ställs inför kräver utveckling av ett nytt synsätt gällande forskning och innovation, vilket i sin tur kräver ett gemensamt synsätt mellan regioner, medlemsstater och kommissionen.
2. ReK vill understryka att lokala och regionala myndigheter är centrala aktörer i skapandet av effektiva regionala ekosystem och innovationsknutpunkter. Utvecklingen av regionala strategier för smart specialisering (RIS3) är ett exempel på detta. Den offentliga sektorn och dess roll inte bara som mottagare av forskning och innovation, utan också som forsknings- och innovationsaktörer som själva står för forskning och innovation behöver klargöras i den nya agendan liksom program som stöder forskning och innovation.
3. Kommittén betonar att det behövs bredare definitioner och en bredare förståelse av regionala ekosystem och innovationsknutpunkter, även vid inrättandet av nätverket av digitala innovationsknutpunkter i Europa, vilka uttryckligen erkänner och omfattar nationella, lokala och regionala myndigheter, näringslivet, den offentliga men icke-statliga sektorn, universitet och högskolor, civilsamhället och den ideella sektorn, medborgarna och slutanvändarna av forskning och innovation, för att få en reell förståelse av dessa platsbundna, integrerade och inbäddade ekosystem.
4. Det råder ett direkt proportionellt förhållande mellan mindre utvecklade regioner och låga investeringar i innovation och forskning. Eftersom det finns ett ofrånkomligt samband mellan resultaten av forskning och innovation och forskningsinfrastrukturen måste man stärka denna genom att en del av EU-medlen, såsom strukturfonderna eller Horisont Europa, riktas in på de områden i EU som har större socioekonomiska utvecklingsbehov på grund av arbetslöshet, de yttersta randområdena och regioner med allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar, såsom ö-, gräns- och bergsregioner.
5. ReK insisterar på att en precis definition av regionala ekosystem och innovationsknutpunkter ska ingå i de rättsakter som slutligen antas, så att dessa ekosystem verkligen beaktas vid genomförandet av alla delar av det framtida ramprogrammet.

6. Vi anser att innovation är en nyckelfaktor för tillväxt och hållbar utveckling, och att framtida EU-medel för forskning och innovation på ett väl balanserat sätt måste täcka hela forsknings- och innovationsprocessen från grundforskning till forskning, utveckling och innovation som grundar sig på behov som identifierats på förhand genom överenskommelser mellan de olika aktörerna i systemet samt spridning och nyttiggörande av resultat.

7. ReK menar att reglerna om statsstöd måste förenklas ytterligare för att underlätta kombinationen av olika EU-program vilket är nödvändigt för att överbrygga regionala skillnader i deltagande och möjligheter att bedriva ett framgångsrikt forsknings- och innovationsarbete. Kommittén anser i detta sammanhang att program eller åtgärder som medfinansieras genom olika fonder och som bygger på ramprogrammets verktyg och metoder måste kunna genomföras inom ramprogrammets rättsliga ram.

8. Kommittén anser att Horisont Europa-programmet måste inriktas på att finansiera områden med ett tydligt europeiskt mervärde, såsom målen för hållbar utveckling, och att forsknings- och innovationsprojekt byggda på samverkan mellan ett flertal aktörer som kompletterar varandra därför bör prioriteras i programmet eftersom dessa på ett unikt sätt ger ett sådant.

9. Vi understryker att samhälleliga utmaningar, särskilt arbetet med att uppnå FN:s mål för hållbar utveckling, bara kan lösas genom att mer ambitiösa mål sätts på övergripande europeisk nivå och genom mobilisering av samordnade insatser från alla aktörer, däribland kommuner och regioner, i större skala än enstaka forskningsprojekt, och att sådant arbete också bör bedrivas mer långsiktigt än vad som varit fallet i Horisont 2020-programmet, vilket i sin tur ställer krav på att programstrukturen utformas så att långsiktig finansiering kan erhållas.

Europas chans att investera i framtiden

10. ReK instämmer i att Europa har goda förutsättningar vad gäller högkvalitativ forskning, men att fler och större insatser behövs för att omsätta resultaten i innovationer och tillämpningar som kan driva hållbar utveckling och tillväxt, och att forskning, innovation och utveckling bör ges en mycket framträdande plats i Horisont Europa-programmet samtidigt som det säkerställs att alla etapper i innovationsprocessen stärks på ett balanserat sätt.

11. ReK anser mot bakgrund av slutsatserna från arbetsgruppen för subsidiaritet att de lokala och regionala myndigheterna bör göras fullt delaktiga i den strategiska planeringen och i andra styrande organ som kommer att vägleda genomförandet av Horisont Europa, och att de regionala strategierna för smart specialisering bör beaktas i detta sammanhang. Kommittén anser av samma skäl att de territoriella effekterna bör erkännas som grundläggande inslag i begreppet effekt för utvärderingen av programmet och projekten⁽¹⁾.

12. Kommittén framhåller att forskning och innovation sker i den offentliga sektorn med lokal och regional finansiering, samt inom näringslivet. Det är välkommet att den förnyade agendan tar upp konkreta åtgärder som kan stödja den offentliga sektorns bidrag.

13. ReK instämmer i att en nyckel till en stärkt forsknings- och innovationskapacitet inom EU är att förbättra och mer effektivt samordna användningen av redan befintliga instrument, vilket påpekats tidigare av kommitté, och att det är särskilt viktigt att samordna sammanhållningspolitiken med forsknings- och innovationspolitiken, samtidigt som medlemsstaterna ges nödvändig flexibilitet för att fastställa sina prioriteringar i enlighet med sina behov. Man bör därför vidta åtgärder för att förebygga och under alla omständigheter kompensera för ökade skillnader mellan de kommuner och regioner som är stora stödmottagare inom ramprogrammet för forskning och innovation, vars budget kommer att öka, och övriga, som kommer att känna av konsekvenserna av de minskade sammanhållningspolitiska budgetarna⁽²⁾.

⁽¹⁾ COR 2017-00854-00-01 Yttrande om "Den lokala och regionala dimensionen av Horisont 2020 och det nya ramprogrammet för forskning och innovation".

⁽²⁾ COR 2017-00854-00-01 Yttrande om "Den lokala och regionala dimensionen av Horisont 2020 och det nya ramprogrammet för forskning och innovation".

14. Kommittén konstaterar att de fulla fördelarna av investeringar i digital teknik och digitala plattformar behöver uppnås på större skala i hela Europa. I detta sammanhang har programmet för ett digitalt Europa en viktig funktion att fylla som ett robust investerings- och utvecklingsprogram som kan utnyttja de möjligheter som behövs och skapas för att uppnå en fullt fungerande digital inre marknad. ReK betonar vikten av att nätverket av digitala innovationsknutpunkter inrättas med tillräcklig täckning för alla regioner ⁽³⁾.

15. Kommittén välkomnar en bred diskussion kring förhållandet mellan forskning och innovation, och samhälle, samt all interaktion mellan dessa, på grundval av empirisk analys och resonemang kring globala förändringar och vad de betyder för både vetenskaps-samhället och samhället i stort, samt vilka nya roller dessa medför för samtliga aktörer i forsknings- och innovationsekosystemen på alla nivåer.

16. Vi vill understryka den helt avgörande betydelse som Europas regioner spelar för industrin och påminna om våra ståndpunkter om industripolitik ⁽⁴⁾.

En förnyad agenda för ett starkare europeiskt forsknings- och innovationsekosystem

17. ReK instämmer i synen på forskning och innovation som verksamheter i ett ekosystem där olika aktörer möts och samverkar för att skapa en vital och dynamisk miljö, men där det också är avgörande att se ekosystemens lokala och regionala variationsrikedom för att kunna utforma framgångsrika strategier. Mot denna bakgrund medför lokala och regionala myndigheters medverkan ett klart mervärde.

18. ReK betonar att det är av största vikt inom all EU-politik att digitalisering, forskning och innovation integreras i alla större EU-program och i partnerskap inom regionala ekosystem.

19. Kommittén håller med om att det är av avgörande betydelse att använda de europeiska regionala ekosystemens och innovationsknutpunkternas särdrag för att optimera deras funktionalitet, men anser också att den betydelse som lokala och regionala aktörer, som kommuner och regioner som producenter av, drivkrafter för och slutanvändare av innovation, har för detta system måste erkännas och beaktas i utformningen av den europeiska forsknings- och innovationspolitiken ⁽⁵⁾.

20. Vi anser att kommuner och regioner ska involveras i utformningen och förvaltningen av forsknings- och innovationsprogram ⁽⁶⁾. Betydelsen av forskning och innovation inom samtliga politikområden och på tvärs över olika samhällssektorer kan knappast överskattas, men det är i alla sammanhang viktigt att också beakta betydelsen av drivkrafterna i dessa system som är bottom-up och inte bara top-down för att till fullo kunna förverkliga målen för den förnyade agendan och erhålla en verklig förstärkning av dessa ekosystem. Detta kommer i sin tur att leda till att det inte bara är "öppen vetenskap" utan också "öppen innovation" som agendan bör omfatta och stimulera.

21. ReK anser att en mer strategisk användning av lokala och regionala innovationsekosystem med en starkare betoning och tillvaratagande av de komplexa kollaborativa forsknings- och innovationsprocesser som byggs genom quadruple- och penta helix-strukturer inom dessa är nyckeln till framgång vad gäller både kunskapsutveckling i stort, men också avseende kunskapsöverföring och implementering av forsknings- och innovationsresultat liksom goda synergieffekter mellan olika finansieringsinstrument och kombinationen av olika politikområden såsom sammanhållningspolitik och forsknings- och innovationspolitik.

⁽³⁾ COR-2018-03951-00-01 Yttrande om "Programmet för ett digitalt Europa (2021–2027)".

⁽⁴⁾ COR 2017-03214-00-00 Yttrande om "En europeisk industristrategi: De regionala och lokala myndigheternas roll och perspektiv".

⁽⁵⁾ COR 2017-04757-00-00 Yttrande om "Ökad innovation i EU:s regioner: strategier för motståndskraftig, inkluderande och hållbar tillväxt".

⁽⁶⁾ COR 2017-00854-00-01 Yttrande om "Den lokala och regionala dimensionen av Horisont 2020 och det nya ramprogrammet för forskning och innovation".

Säkerställa grundläggande offentliga investeringar och stimulera privata investeringar

22. ReK välkomnar ökade investeringar i forskning och innovation genom anslaget på ca 100 miljarder euro till Horisont Europa-programmet m.fl. program i långtidsbudgeten, men betonar att det är av avgörande betydelse för goda resultat av investeringar att se över och förenkla reglerna om statsstöd i syfte att åstadkomma en innovationsvänlig reglering som tillåter kombination av olika typer av finansiering.

23. ReK ställer sig helt bakom den metod med europeiska partnerskap som omnämns inom Horisont Europa som ett viktigt verktyg för att stödja nedifrån-och-upp-projekt som anordnas av konsortier av regionala ekosystem och innovationsknutpunkter och finansieras med kombinerade medel från Horisont Europa, andra EU-program samt nationella, regionala eller lokala offentliga och privata medel.

24. Kommittén vill erinra om att regioner och kommuner finansierar forskning och innovation och därmed en del av de offentliga investeringarna, men håller med om att det är positivt att uppmuntra medlemsstaterna till mer ambitiösa satsningar för att nå målet att investera 3 % av BNP i forskning och innovation senast 2020 liksom att förbättra villkoren för privata investeringar och stimulera näringslivet till ytterligare satsningar.

25. Kommittén konstaterar att det i kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Horisont Europa – ramprogrammet för forskning och innovation – anges att särskilda åtgärder för EU:s yttersta randområden kan rättfärdigas (med hänsyn till den strukturella, sociala och ekonomiska situationen i dessa områden) när det gäller tillgången till EU:s horisontella program. ReK beklagar att detta inte kommer till konkret uttryck i den föreslagna texten, vilket medför att det blir svårt att inom ramen för programmet beakta dessa områdens särdrag och deras unika tillgångar som testbäddar när det gäller forskning och innovation inom t.ex. bioekonomi och klimatförändringar i enlighet med deras strategier för smart specialisering.

26. Vi vill särskilt påminna om att kommuner och regioner genom sitt deltagande i europeiska konsortier gjort stora investeringar i europeiska infrastrukturer för forskning och innovation, vilket också är ett exempel på hur forskning och innovation är platsbunden och inbäddad i en lokal och regional kontext och att mer behöver göras för att fler användare från hela EU och alla regioner ska få tillgång till dessa.

27. ReK betonar att det är positivt att de europeiska struktur- och socialfonderna används för att stödja regionernas deltagande i innovationsdriven ekonomisk liksom social utveckling och hållbar tillväxt, och anser att det är särskilt viktigt att säkra synergier mellan Horisont Europa-programmet och InvestEU-fonden med Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Erasmus+-programmet, Programmet för ett digitalt Europa, den gemensamma jordbrukspolitiken och rymdprogrammet. Sådana synergier bör främja samstämmighet, komplementaritet och överensstämmelse mellan fonderna, samtidigt som de främjar en gemensam utformning och stärker de territoriella förbindelserna.

28. Kommittén välkomnar åtgärderna för att säkra tillgången till riskkapital för innovation genom uppskalning av initiativet VentureEU till en europeisk fond liksom översyn av befintlig reglering genom initiativet kapitalmarknadsunionen.

29. Kommittén motsätter sig emellertid starkt att möjligheten att överföra en del av de sammanhållningspolitiska medlen till Horisont Europa systematiskt skulle beslutas av medlemsstaterna. ReK insisterar med kraft på att denna möjlighet bör utövas av den berörda förvaltningsmyndigheten och att villkoren för att utnyttja dessa medel bör fastställas i samförstånd mellan denna myndighet och kommissionen och garantera att medlen återgår till det berörda geografiska området (?).

30. ReK konstaterar att Europeiska investeringsbanken spelar en allt viktigare roll i att stödja forskning och innovation via finansiella instrument. Denna utveckling säkerställer att bidrag i allt högre grad kompletteras av andra finansieringsinstrument.

(?) COR 2017-00854-00-01 Yttrande om "Den lokala och regionala dimensionen av Horisont 2020 och det nya ramprogrammet för forskning och innovation".

Anpassa regelverk för att stimulera innovation

31. Vi instämmer i att regler och lagstiftning på europeisk och nationell nivå behöver genomlysas utifrån en bedömning av deras konsekvenser för innovation. Det är mycket positivt att som en konkret innovationsstimulerande åtgärd framställa en exempelsamling specifikt inriktad på offentlig sektor i form av kommuner och regioner i syfte att underlätta innovationsupphandling och offentlig-privata partnerskap, och på så vis stärka deras möjligheter att bli spjutspetsaktörer.

32. ReK välkomnar initiativ från kommissionen för att förenkla reglerna om statsstöd liksom andra stödjande åtgärder exempelvis i form av samlade kvalitativa bedömningskriterier för forsknings- och innovationsprojekt.

33. Kommittén påpekar att en samordnad vägledning kring forskningsetisk reglering vore av särskild vikt för att underlätta kollaborativ forskning och innovation sådan den bedrivs inom hälso- och sjukvård, utbildning och socialt arbete, och tvärvetenskaplig forskning inriktad på människor och beteende. Detta skulle underlätta för gränsöverskridande klinisk och praxisbaserad forskning och innovation inom vilken flera aktörer samarbetar då nationell reglering och krav på denna i dag skiljer sig åt, och att exempelvis synkronisera nationell, regional och lokal forskningsetisk prövning för alla medverkande är svårt.

34. Vi välkomnar möjligheten att genom spetskompetensmärkning ("Seal of excellence") av projekt inom Horisont Europa-programmet öppna för finansiering genom strukturfondsmedel, men vi betonar att det alltid måste vara ett frivilligt åtagande för medlemsstater och regioner att anslå medel från strukturfonderna till projekt med ursprung i Horisont Europa och att de ansvariga regionala myndigheterna måste vara de som fattar beslut om eventuella sådana åtaganden.

Göra EU ledande inom marknadsskapande innovationer

35. ReK välkomnar initiativet att skapa ett europeiskt innovationsråd.

36. Kommittén betonar att rådets verksamhetsområde även måste betona eller ge tillräckligt stöd till främjandet av innovationer som befinner sig i ett tidigt skede och projekt för forskningssamverkan, samt inbegripa sociala och samhällliga innovationer, däribland tjänsteinnovationer, vilka till stor utsträckning sker inom kommuner och regioner. Där skapas nya tjänster, affärsmöjligheter och arbeten vilket svarar mot grundläggande behov i samhället i en vidare mening, och digitaliseringen av offentliga tjänster utgör i sig en öppning för banbrytande innovation ⁽⁸⁾.

37. ReK påminner om att det inte endast är i näringslivet utan i minst lika hög grad i regioner, kommuner och den offentliga sektorn, som en mycket stor potential för banbrytande innovation finns ⁽⁹⁾.

38. Kommittén exemplifierar hur forskning och innovation i kommuner och regioner som fungerar som "living labs" och testbäddar rörande bland annat hälso- och sjukvård, samhällsbyggnad och allmän välfärdsutveckling, och att innovationer med stor nytta för slutanvändaren/medborgaren kan göras direkt i en sådan platsbunden kontext.

39. Det är viktigt att lyfta fram de möjligheter som den demografiska förändringen, t.ex. den så kallade silverekonomi, ger företagare och enheter som tar fram och erbjuder innovativa produkter och tjänster för äldre människor. Det är i synnerhet i de områden som påverkas mest av de demografiska förändringarna som denna möjlighet skulle kunna utnyttjas mest för sociala innovationer och tjänster.

⁽⁸⁾ COR 2016-02882-00-01 Yttrande om "E-förvaltningshandlingsplan 2016–2020".

⁽⁹⁾ COR 2017-03529-00-00 Yttrande om "Det lokala och regionala perspektivet på främjandet av innovation inom den offentliga sektorn genom digitala lösningar".

40. ReK utgår från att kommuner och regioner måste beredas plats i Europeiska innovationsrådet likväl som företrädare för akademi och näringsliv, inbegripet små och medelstora företag, för att tydligt inrikta dess arbete på för samhället relevanta frågor, samt att lokala och regionala aktörer omfattas av dess verksamhet.

41. Vi anser att rådet ska möjliggöra för regionala myndigheter att vara delaktiga i utformningen av investeringsstöd.

Definiera EU-övergripande forsknings- och innovationsuppdrag (missions)

42. ReK stödjer idén att organisera tvär- och mångvetenskaplig forskning och innovation kring väl definierade uppdrag med klart definierade mål vilka är angelägna för hela unionen och har ett tydligt EU-mervärde, och att dessa ska skapa synergier med forsknings- och innovationsstrategier på nations-, region- och lokalnivå, i synnerhet strategier för smart specialisering. Ett exempelområde i detta avseende är bioekonomi ⁽¹⁰⁾.

43. Kommittén betonar att uppdragen måste ha en uppenbar samhällsrelevans och syfta till att leverera konkret nytta för medborgarna vilka också bör involveras i framtagande av uppdrag, men att det också är önskvärt att det i programstrukturen finns utrymme för bottom-up-driven forskning och innovation som hämtas in via öppna utlysningar liksom explorativ forskning och innovation.

44. ReK påminner om att lokala och regionala myndigheter behöver involveras i arbetet med att utforma och genomföra uppdrag. Vi anser att uppdragen bör länkas till de mål för hållbar utveckling som formuleras i FN:s Agenda 2030 och betonar att kommuner och regioner spelar en avgörande roll i arbetet med att genomföra FN:s mål för hållbar utveckling.

Stödja snabb spridning och användning av innovationer i hela unionen

45. ReK välkomnar öppningen av de europeiska struktur- och investeringsfonderna för att integrera samtliga regioner bättre i en innovationsdriven ekonomi genom att stärka strategier för smart specialisering (S3) och stärka interregionalt innovationsstöd. Samtidigt måste avgörandet av hur detta i praktiken ska utformas ske på lokal och regional nivå, då det är där som den bästa kunskapen finns om behoven.

46. ReK erinrar om den analys ⁽¹¹⁾ som gjorts av på vilka olika sätt regioner möter svårigheter i att utveckla interregional kollaboration på varierande nivåer och anser att denna måste beaktas i utformningen av samtliga finansiella instrument som används för att stödja forskning och innovation, i lokala och regionala forsknings- och innovationsekosystem.

47. Kommissionen och de medlemsstater som deltar i makroregionala strategier bör vidareutveckla och fördjupa det vetenskapliga och akademiska samarbetet mellan sina universitet, bl.a. med hänvisning till målet att inrätta europeiska universitet senast 2024 ⁽¹²⁾.

Investera i kompetens på alla nivåer och göra Europas universitet mera entreprenöriella och tvärvetenskapliga

48. ReK instämmer i att ett innovativt och lärande samhälle också kräver förändring av institutioner för högre utbildning liksom grundläggande utbildning, och att universitet och lärosäten behöver samarbeta mer med både näringsliv och samhälle för att skapa ett utbildningssystem som på ett flexibelt och snabbt sätt kan möta ändrade behov av kompetens hos dessa, liksom enskilda medborgares, såväl som avgränsade professioners och yrkesutbildades, kompetensutvecklings- och bildningsbehov.

⁽¹⁰⁾ COR 2017-00044-00-01 Yttrande om "Bioekonomins lokala och regionala dimension och regionernas och städernas roll".

⁽¹¹⁾ COR 2017-04757-00-00 Yttrande om "Ökad innovation i EU:s regioner: strategier för motståndskraftig, inkluderande och hållbar tillväxt".

⁽¹²⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: Stärka den europeiska identiteten genom utbildning och kultur – Europeiska kommissionens bidrag till toppmötet i Göteborg den 17 november 2017 (COM(2017) 673 final).

49. Kommittén anser att öppen vetenskap som vägledande princip för universitet, lärosäten och forskningsinstitut är en god väg för att öka kunskaps spridning i samhället generellt, men vill också uppmana kommissionen att på alla sätt stödja en snabb omställning till detta inklusive tillgång till resultat av forskning och innovation vilket i sig öppnar möjligheter för öppen innovation liksom brett medborgerligt engagemang i forskning och innovation.

50. ReK instämmer i att En ny kompetensagenda för Europa ⁽¹³⁾ är värdefull för att fastslå vilka kopplingar mellan utbildning och innovationsekosystem som behövs, liksom de principer som fastslås i handlingsplanen för digital utbildning och strategin för digitala färdigheter, samt påminner om att det ur ett livslångt lärande-perspektiv är avgörande att universitet och andra institutioner för högre utbildning förmår utveckla stöd till öppet lärande.

Bryssel den 6 februari 2019.

Karl-Heinz LAMBERTZ
Europeiska regionkommitténs
ordförande

⁽¹³⁾ COR 2016-04094-00-01 Yttrande om "En ny kompetensagenda för Europa".

Yttrande från Europeiska regionkommittén om Artificiell intelligens för Europa

(2019/C 168/03)

Föredragande	Jan TREI (EE-EPP), borgmästare, Viimsi
Referensdokument	Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Artificiell intelligens för Europa COM(2018) 237 final

POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Allmänna kommentarer

1. ReK välkomnar meddelandet "Artificiell intelligens för Europa", och stöder till fullo målet att utveckla ett gemensamt tillvägagångssätt för att stimulera investeringar, förbereda för socioekonomiska förändringar, öka den rättsliga säkerheten för AI-processer och utarbeta etiska riktlinjer. Vi beklagar dock den mycket snäva tidsfrist som Europeiska kommissionen satt för samrådet om utkastet till riktlinjer ⁽¹⁾.
2. ReK håller med kommissionen om att framväxten av artificiell intelligens (AI) innebär en epokgörande förändring. Kommittén understryker den betydelse som AI kan få för att göra EU mer konkurrenskraftigt, inkluderande och hållbart och på så sätt bidra till genomförandet av målen för hållbar utveckling och till att förbättra européernas livskvalitet.
3. ReK uppmuntrar EU att ta tillfället i akt att automatisera processer och återkommande uppgifter med hjälp av maskiner och artificiell intelligens: de kan utföra dessa uppgifter i mycket större omfattning och betydligt snabbare än vad som skulle vara möjligt med mänsklig kraft. Kommittén varnar samtidigt för riskerna med oövervakad maskininlärning och automatiserat beslutsfattande, som undergräver den mänskliga dimensionen och det mervärde som människor erbjuder.
4. Kommittén betonar att AI för närvarande håller på att utlösa en omvandling i Europas ekonomi och samhälle och att denna utveckling kommer att fortsätta, och instämmer i att det krävs en tydlig europeisk ram för AI.
5. ReK håller med om att de politiska beslutsfattarna måste se till att en AI-miljö byggs upp och att etiska riktlinjer för AI-ekosystemet utarbetas. Kommittén konstaterar dock att det finns ett akut behov av lagstiftningsförslag på europeisk nivå.
6. ReK hänvisar till de gemensamma insatserna av offentliga (europeiska, nationella, regionala och lokala) och privata aktörer för att fram till 2020 och därefter gradvis öka den sammantagna investeringsvolymen.
7. Kommittén betonar hur viktigt det är att bättre samordna EU:s olika politiska åtgärder och program (bl.a. Efsi, de europeiska struktur- och investeringsfonderna, Horisont Europa, ett digitalt Europa och Erasmus) för att främja artificiell intelligens.

⁽¹⁾ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/draft-ethics-guidelines-trustworthy-ai>

8. ReK anser att de lokala och regionala myndigheterna under de kommande åren bör bidra till att fastställa villkoren och skapa ett gynnsamt klimat för ökade investeringar i AI, varvid dessa åtgärder måste samordnas på nationell och europeisk nivå för att ge EU-medborgarna de redskap de behöver för att bli såväl producenter som konsumenter av innovationer.

9. Kommittén konstaterar att investeringar i artificiell intelligens måste gå hand i hand med en anpassad rättslig ram, regler för samspelet med offentliga tjänster och en reglering av användningen av data och dess användning i det offentliga rummet samt utbildning för allmänheten, arbetstagare, företagare, förvaltningar och yngre generationer.

10. ReK påminner om åtagandena i Tallinnförklaringen om e-förvaltning ^(?) och påpekar att användningen av AI i e-förvaltning kan förbättra effektiviteten, öppenheten och tillgången till offentliga tjänster i hela EU.

11. Kommittén betonar vikten av ökade investeringar i forskning för att automatisera industrin med hjälp av AI och den betydande produktivitetsökningen i alla europeiska regioner.

12. Kommittén konstaterar att artificiell intelligens och tillhörande investeringar i banbrytande innovation måste tas på allvar på högsta politiska nivå för att bidra till att förbättra Europas konkurrenskraft och européernas välfärd.

13. ReK erkänner insatserna för att stimulera investeringar i AI, både under den innevarande perioden och i förslagen för nästa fleråriga budgetram, men befävar att det föreslagna beloppet inte kommer att räcka till för att hantera de kommande utmaningarna och kunna reagera på strategierna i andra länder i världen.

14. Kommittén beklagar att den planerade strategin inte är bindande för medlemsstaterna, trots att AI är mycket viktig för den ekonomiska tillväxten. Om Europa på allvar vill satsa på artificiell intelligens måste det finnas ett verkligt politiskt och ekonomiskt engagemang på flera nivåer.

15. ReK betonar i synnerhet att EU:s olika politiska åtgärder och program (t.ex. Efsi, de europeiska struktur- och investeringsfonderna, Horisont Europa, ett digitalt Europa och Erasmus) måste samordnas bättre med varandra för att främja artificiell intelligens, och efterlyser i detta sammanhang en tydlig vision.

16. Kommittén betonar att man måste utforma flexibla mekanismer för att genomföra AI och finansiera tillhörande innovation, eftersom sektorn utvecklas mycket snabbt och långdragna finansieringsmekanismer inte är tillräckligt flexibla för att hålla jämna steg med förändringarna.

17. ReK håller med om att interoperabilitet och bästa möjliga utnyttjande av den digitala kapaciteten, även när det gäller AI, är avgörande för den offentliga sektorn och områden av allmänt intresse.

18. Kommittén noterar att man i meddelandet inriktar sig på gemensamma insatser av den (nationella och europeiska) offentliga och den privata sektorn för att främja EU:s tekniska och industriella kapacitet och användningen av artificiell intelligens i alla sektorer.

19. ReK påpekar att den offentliga sektorn på lokal och regional nivå inte har inkluderats i de planerade åtgärderna, och anser att dessa båda styres- och förvaltningsnivåer inte får förbises, eftersom de måste få spela en viktig roll när det gäller investeringar i AI, främjande av investeringar och främjande av AI-ekosystemen inom sina territorier.

(?) Tallinnförklaringen om e-förvaltning undertecknades vid ministermötet under det estniska rådsordförandeskapet den 6 oktober 2017.

20. Kommittén betonar i detta sammanhang att man måste stärka det mellanregionala samarbetet genom strategier för smart specialisering. Detta innebär inom- och mellanregionalt samarbete på grundval av samarbets- och beslutsprocesser av aktörer från näringsliv, forskning och innovation för att underlätta efterfrågedriven innovation och gemensamma lösningar, som även kan bana väg för artificiell intelligens inom både den offentliga och den privata sektorn.
21. ReK anser i detta avseende att skapandet av regionala ekosystem och innovationsnav kan bidra väsentligt till att upprätta effektiva territoriella förbindelser och stärka EU:s konkurrenskraft och sammanhållning.
22. ReK stöder tanken på att inrätta en bred flerpartsplattform – en europeisk AI-allians – som ska behandla alla aspekter av artificiell intelligens, och påpekar att även regionala och lokala intressenter måste göras delaktiga i detta arbete.
23. Kommittén ställer sig bakom främjandet av samverkan mellan den europeiska AI-alliansen och Europaparlamentet, medlemsstaterna, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Europeiska regionkommittén.
24. ReK välkomnar det planerade stödet till inrättandet av test- och experimentinfrastrukturer som kan användas av företag av alla storlekar i alla regioner.
25. Kommittén stöder det föreslagna inrättandet av en ”plattform för efterfrågestyrd AI”, som digitala innovationsnav kommer att ge enklare tillgång till.
26. ReK anser att digitala innovationsnav kan spela en avgörande roll inom utbildning och vid utvecklingen av digitala färdigheter inom både den privata och den offentliga sektorn.
27. Kommittén konstaterar att initiativet för digitalisering av den europeiska industrin syftar till att säkerställa att det senast 2020 finns ett digitalt innovationsnav i varje region. Många regioner är dock fortfarande underrepresenterade i det befintliga nätverket.
28. ReK efterlyser snabba åtgärder för att på ett behovsbaserat sätt förbättra medborgarnas digitala färdigheter och kunskaper inom både den offentliga och den privata sektorn för att förhindra att ojämlikheten mellan medborgarna, regionerna och sektorerna i EU ökar.
29. ReK betonar behovet av att stödja offentliga pilotprojekt i regionerna för att främja användningen av AI i framtidens livsmiljö (bl.a. behovsbaserade transporter, sociala tjänster och smarta städer) och ge medborgarna möjlighet att godta och dra fördel av AI.
30. Kommittén påpekar att AI kan främja hållbar tillväxt genom stordriftsfördelar men också genom att det skapas ett mycket stort mervärde tack vare nya varor, tjänster och innovationer som möjliggörs av AI.
31. ReK betonar att man måste sörja för omskolningsmöjligheter och ekonomiska resurser för de lokala och regionala myndigheterna så att omskolningar kan anordnas för sådana arbeten som kommer att omvandlas eller försvinna till följd av artificiell intelligens.
32. Kommittén betonar att man i EU:s nästa budgetplan för perioden 2021–2027 bör tillhandahålla betydande finansiella medel för utveckling av AI (bl.a. för programmet för ett digitalt Europa för perioden 2021–2027).
33. Kommittén betonar att gränssnittet mellan tillväxt i städerna, teknik, infrastruktur och kapitalkrav skapar en unik uppsättning möjligheter och utmaningar för städer och regioner och skapar behov av flernivåstyre och investeringar i fysisk, digital och social infrastruktur. Vi understryker vikten av samarbete med den privata sektorn i syfte att se till att lagstiftningen på detta område är ändamålsenlig.

34. ReK betonar att AI inte är ett självändamål och i framtiden måste anpassas till e-förvaltning och offentliga tjänster.
35. Kommittén anser att det är ytterst viktigt att integriteten och individens rättigheter värnas vid utvecklingen av AI.
36. Kommittén framhåller betydelsen av AI och kopplingarna till utökad verklighet, virtuell verklighet, förstärkt verklighet, 3D-teknik och robotteknik, som kommer att utgöra en ny grund för global affärsverksamhet, plattformsekonomin och plattformar för lärande. Detta bidrar till att skapa lika tillgång till utbildningsmässigt och kulturellt innehåll av olika slag och till att skapa innovativa plattformar för kunskapsöverföring i syfte att omskola arbetstagare.
37. Utveckling av kapacitet med anknytning till artificiell intelligens är en motor för den digitala omvandlingen av näringslivet och den offentliga sektorn.
38. För att skapandet av ett digitalt Europa ska lyckas behöver EU i synnerhet arbetsmarknader och utbildningssystem som är lämpade för den digitala tidsåldern. Den avancerade digitala tekniken såsom högpresterande datorsystem, cybersäkerhet och artificiell intelligens är nu tillräckligt mogen för att kunna lämna forskningsområdet och införas, tillämpas och vidareutvecklas på EU-nivå.

Bryssel den 6 februari 2019.

Karl-Heinz LAMBERTZ
Europeiska regionkommitténs
ordförande

Yttrande från Europeiska regionkommittén om Bekämpande av desinformation online: en EU-strategi

(2019/C 168/04)

Föredragande:	Olgierd GEBLEWICZ (PL–EPP), Regionpresident i Zachodniopomorskie
Referensdokument:	COM(2018) 236 final

POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Kommentarer

1. Europeiska regionkommittén noterar att det har skett stora och snabba förändringar i det globala medielandskapet de senaste åren. Man får inte underskatta de konsekvenser som dessa förändringar får för samhällslivet och det politiska livet. Så kallade sociala medier, plattformar såsom Facebook, Twitter, WhatsApp, YouTube eller Instagram, som på några få år har ändrat det sätt på vilket information och åsikter sprids, spelar en allt större roll som främsta kommunikationskanal människor emellan, medan traditionella medier har sett hur deras inflytande och auktoritet och deras opinionsbildande roll har minskat.
2. Kommittén understryker att den allra största delen av informationen inom en nära framtid kommer att spridas via onlinekanaler, och de sociala medierna kan komma att bli det främsta verktyget för att förmedla sådan information till medborgarna, framför allt i västländerna: redan i dag använder mer än hälften av alla européer sociala nätverk varje dag eller två–tre gånger i veckan.
3. De sociala mediernas främsta egenskap är att de ger alla användare den aldrig tidigare skådade och i andra typer av media oöverträffade möjligheten att kommunicera med alla ("many to many"): Varje användare av varje plattform kan, åtminstone potentiellt sett, direkt nå ut med sitt budskap till var och en av de andra miljontals användarna, utan någon redaktion, vilket har både positiva och negativa effekter.
4. En annan egenskap som utmärker de sociala medierna är att det hos de "traditionella" [a-z]+ – press, radio och tv – finns en avgränsad grupp av personer (journalister, redaktörer och administratörer) som beslutar vad som ska publiceras. Dessa personer kan på olika sätt direkt ställas till ansvar för sina beslut. I fallet med de sociala medierna är detta ofta betydligt svårare, eftersom upphovsmän och spridningsvägar först måste identifieras. Sociala medier gör samtidigt att också felaktig information kan spridas snabbt "viralt" en bred publik.
5. Denna brist på ansvarsskyldighet, som kännetecknar sociala medier, är ett resultat av gällande rättsliga bestämmelser, men också av den massans anonymitet som tolereras av alla sociala plattformar.
6. Kommittén noterar med oro att kombinationen av den massiva användningen, avsaknaden av ansvarsskyldighet och anonymiteten på de sociala plattformarna har lett till en brytning med den praxis, de principer och rättsliga garantier samt de sedvänjor som hittills har varit tänkta att säkerställa informationsförmedlingens trovärdighet.

7. Vi noterar med särskilt stor oro att de sociala medierna har blivit förmedlare av desinformation och verktyg som av både inre och yttre aktörer används för politisk, ekonomisk och social manipulation. Det är svårt att bedöma skalan på de försök till manipulation som pågår i de sociala medierna: av tillgängliga vetenskapliga undersökningar framgår att det bara under 2018 pågick organiserade manipulations- och desinformationskampanjer i sociala medier i 48 länder. Olika politiska krafter över hela världen (partier, regeringar o. dyl.) spenderade mer än en halv miljard US-dollar på psykologiska påverkansoperationer och på att manipulera opinionen genom de sociala medierna.

8. Kommittén betonar också att ovannämnda desinformation ofta används för att sprida åsikter som är oförenliga med de "odelbara och universella värdena människans värdighet, frihet, jämlikhet och solidaritet", som stadfästas i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna.

9. ReK påpekar att effektiviteten hos dessa desinformationskampanjer har ökat väsentligt genom tillgången till detaljerade personuppgifter om användare av sociala medier, vilka inhämtats via eller köpts från sociala medier, och som kan användas för att individanpassa den desinformation som visas, för att på så vis maximera dess verkan.

10. Mer än någon annan informationskanals funktionssätt underlättar sociala mediers nuvarande funktionssätt spridning av lögnen: ett antal vetenskapliga undersökningar har visat att falsk information som läggs ut på Twitter har ända upp till 70 % större chans att vidarebefordras (en s.k. retweet) än sann information.

11. Kommittén framhåller också att tillämpliga undersökningar identifierat andra oroväckande fenomen: användarna av sociala medier har stora svårigheter att avgöra om den information som sprids via en social plattform är välgrundad och tillförlitlig.

12. ReK oroar sig över Europeiska unionens och dess medlemsstaters beredskap när det gäller att bekämpa den nya våg av desinformation som artificiell intelligens skulle kunna utlösa. Desinformation betraktas redan som ett av de mest hotfulla instrumenten i en framtida krigföring.

13. Vi stöder Europaparlamentets budskap⁽¹⁾ om vikten av att EU och medlemsstaterna samarbetar med leverantörer av sociala medietjänster för att motverka den propaganda som sprids genom sociala medier och som skulle kunna hota den sociala sammanhållningen i våra territorier och leda till att medborgare, särskilt ungdomar, radikaliserar.

14. Vi noterar med tillfredsställelse den debatt om "falska nyheter" (desinformation) som hittills förts på europeisk nivå. Europeiska kommissionens meddelande "Bekämpande av desinformation online: en EU-strategi" är en viktig referenspunkt i den pågående diskussionen om hur man kan sätta stopp för desinformation på nätet.

15. ReK konstaterar att kommissionen i sitt meddelande identifierar fyra huvudfaktorer i en strategi för bekämpning av desinformation på nätet:

— Ökad transparens (kunskap om desinformationskällan, hur och vem desinformationen riktar sig till och hur den sprids vidare, samt vem som betalar för att producera och sprida den).

— Ökad diversifiering av informationskällorna, framför allt sådana som genom sin höga kvalitet, som säkerställs genom god journalistik, stimulerar medborgarna till egna kritiska bedömningar.

— Ett system för att bedöma informationskällors trovärdighet.

— Program för medborgarutbildning.

(1) Europaparlamentet 2016/2030 (INI).

16. Kommittén noterar med intresse rapporten från den högnivågrupp med experter på falska nyheter och desinformation på internet som utsetts av kommissionen, som bör betraktas som ett viktigt komplement till kommissionens meddelande. Expertgruppen har identifierat områden där de åtgärder som hittills vidtagits misslyckats: t.ex. bristen på insyn i hur de algoritmer fungerar som de sociala plattformarna använder för att avgöra vilket innehåll som ska prioriteras och i vilken ordning det ska förmedlas till mottagarna.

17. Vi framhåller det värdefulla arbete som görs av StratCom East, en särskild enhet inom Europeiska utrikestjänsten, vars arbete syftar till att avslöja propagandaverksamhet och desinformationskampanjer som bedrivs av Ryssland.

18. ReK noterar också den diskussion om desinformation på internet som förts i Europaparlamentet. Även om parlamentet inte har utarbetat någon enhetlig ståndpunkt om hur desinformation ska bekämpas (de politiska grupperna har lagt fram olika ståndpunkter) har det under diskussionens gång särskilt framhållits att ryska propagandakällors inflytande på opinionen i EU-länderna ger anledning till stor oro.

Prioriteringar

19. Kommittén betonar att Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna garanterar varje invånare i EU rätten till yttrandefrihet, vilket innefattar åsiktsfrihet samt frihet att ta emot och sprida uppgifter och tankar utan offentlig myndighets inblandning och oberoende av territoriella gränser. Målet för EU-institutionernas verksamhet måste vara att faktiskt säkerställa rätten till information.

20. Vi påminner om att desinformation är en fara för demokratiska samhällen och institutioner på alla nivåer. Falsk information som medvetet läggs ut på nätet kan ha samma skadliga verkan på ett lokalsamhälle (och politiska processer, bland annat valen på EU-nivå, nationell nivå och kommunal nivå) som på hela stater. Att bekämpa desinformation måste därför bli en prioriterad fråga inför valet till Europaparlamentet, såväl för EU-institutionerna som för de sociala medienätverken, för att säkerställa fria och rättvisa val.

21. Kommittén påminner också om att desinformation vållar samhället skada på många olika sätt: den leder inte bara till politiska beslut som grundar sig på falska premisser utan kan också framkalla hat och aggression, vålla medborgarna (materiella) förluster och utgöra ett hot mot liv och hälsa. På lång sikt kommer desinformationen också att undergräva medborgarnas förtroende för alla typer av informationskällor och för institutioner, myndigheter och demokratin.

22. ReK betonar samtidigt att kampen mot desinformation på nätet inte får bedrivas på bekostnad av yttrandefriheten eller rätten till skydd av personuppgifter, som alltid ska förbli en oförnyttlig egendom för den enskilda användaren, vilken är den enda som kan bevilja, upphäva eller revidera tillgången till alla uppgifter eller delar av uppgifter, och andra grundläggande EU-värden. Varje form av censur är oacceptabel. De lösningar som antas måste vara proportionerliga.

23. Kommittén noterar att de främsta aktörerna på marknaden för sociala medier, med stöd från EU-institutionerna, för närvarande framför allt riktar in sina ansträngningar på att bekämpa desinformation genom "självreglering" sociala medieplattformar och frivilligt samarbete med yttre aktörer (t.ex. faktagranskningsorganisationer) och statliga myndigheter. Plattformarna för sociala medier måste anstränga sig ännu mer för att bekämpa falska nyheter, bland annat genom rapportering och faktagranskning samt åtgärder för att stänga ned bluffkonton, samt avsätta tillräckliga resurser för att bevaka informationsflödena på olika språk i alla EU:s medlemsstater. Dessutom bör de sociala mediernas plattformar, exempelvis Facebook, Twitter, Instagram och Youtube, stärka konceptet "verifierade användarkonton", i syfte att förpliktiga dem att vara tillförlitliga och etiska källor.

24. Vi påpekar att det – om de åtgärder som nu vidtagits (t.ex. de frivilliga riktlinjer för god praxis vid desinformationsbekämpning som 2018 frivilligt antogs av Facebook, Twitter och andra plattformar) visar sig vara otillräckliga och att problemet med desinformation förvärras – kan bli nödvändigt att använda sig av rättsliga verktyg för att tvinga de aktörer som kontrollerar de sociala medierna att vidta vissa åtgärder.

De lokala och regionala myndigheternas roll i desinformationsbekämpningen

25. ReK påminner om att desinformation, som bl.a. påverkar lokala politiska och sociala processer, också kan påverka sättet att organisera det lokala samhällslivet och därmed också medborgarnas livskvalitet.

26. Kommittén betonar att den, som företrädare för de lokala och regionala myndigheterna i EU enligt fördragen, är särskilt väl lämpad att delta i diskussionen om risken för desinformation och att inleda och samordna de åtgärder som lokala och regionala myndigheter i EU vidtar för att hantera problemet, i överensstämmelse med den allmänt erkända principen att desinformationsbekämpningen måste grunda sig på samarbete mellan flera olika institutioner.

27. Vi identifierar tre grundläggande områden där ReK och de lokala och regionala myndigheterna kan ta initiativ och på ett effektivt sätt stödja kampen mot den desinformation som finns på nätet: medborgarutbildning, stöd till icke-statliga organisationer och det civila samhället samt stöd till etiska lokala medier.

Medborgarutbildning

28. ReK instämmer i den slutsats som framförts i bl.a. rapporten från högnivågruppen med experter på falska nyheter och desinformation på internet, att utbildning och förmedling av kunskaper om ansvarsfull och välinformerad användning av internetmedier, framför allt sociala medier, är det bästa långsiktiga sättet att bekämpa desinformation.

29. Kommittén noterar med intresse kommissionens förslag till nytt program för perioden 2021–2027, "Ett digitalt Europa", och uppmanar samtidigt Europaparlamentet att föreslå att man i Europeiska socialfonden 2021–2027 ska ta hänsyn till prioriteringen att bygga ett välinformerat samhälle som är motståndskraftigt mot propaganda och har förmåga att kontrollera information som sprids via internet.

30. De lokala och regionala myndigheterna är den myndighetsnivå som står närmast medborgarna – och har ofta ansvaret att organisera grundskole- och gymnasieutbildningen – och är därför bäst lämpade att starta utbildningskurser i ansvarsfull hantering av informationskällor på internet och förmåga att skilja på tillförlitliga och otillförlitliga källor.

31. Vi uppmanar de lokala och regionala myndigheterna att vidta egna åtgärder för att se till att undervisning i korrekt användning av onlinemedier blir en del av läroplanen, med början i grundskolan.

32. ReK påminner samtidigt om att de utbildningskurser som genomförs måste vara utformade på ett sådant sätt att de är lätta att ändra och komplettera, med tanke på att onlinemedierna, och framför allt de sociala medierna, oupphörligen förändras.

33. Kommittén framhåller också att undervisningen i en välinformerad användning av onlinemedier måste beakta att budskapen i de sociala medierna ofta väddar till känslor på ett sätt som konsumenterna ibland bara uppfattar omedvetet. Därför skulle det vara nödvändigt att utbilda lärare för att de ska kunna ge användarna (de personer som deltar i utbildningskurserna) verktyg som är avpassade för deras ålder och utbildningsnivå och som gör det möjligt att undvika att fastna i den emotionella fällan eller i en s.k. kognitiv bias, där de endast uppfattar de uppgifter och åsikter som sanna som bekräftar deras egen tidigare övertygelse.

34. ReK varskar om att utbildning av och verktyg för lärare bör vara ett förhandskrav mot bakgrund av svårigheten att lära ut emotionell intelligens och kritiskt tänkande. I allmänhet har lärarna inte fått någon utbildning på detta område, och det är inte säkert att de är medvetna om dess betydelse eller ens känner till dess existens. Svårigheten att lära ut en djupgående färdighet bör, om läraren inte har denna färdighet, kompenseras med hjälp av verktyg och processer som svarar mot betydelsen av dessa färdigheter, inte bara för att bemöta desinformationen utan även för att personen ska utvecklas som medborgare och yrkesutövare.

35. Vi påminner om att man måste göra användarna medvetna om att vissa sociala mediers och – i viss mån – vissa traditionella mediers sätt att fungera kan leda till "informationsbubblor" ekokammare, där användarna endast konfronteras med åsikter och information som de tycker om, däribland i vissa fall också felaktig information, och rättelser av denna når inte fram till dem. Dessutom verkar de sociala mediernas mekanismer i många fall göra det svårare att föra en saklig dialog om olika uppfattningar och perspektiv och att nå kompromisser, vilket är demokratins själva kärna.

36. ReK uppmanar de lokala och regionala myndigheterna och utbildningsinstitutionerna att ständigt göra konsumenterna, framför allt ungdomarna, medvetna om att skyddet mot desinformation på nätet i högsta grad ligger i deras eget intresse. Desinformationen begränsar sig nämligen inte till bara politik och samhälle: den förekommer i lika hög grad inom affärsvärlden – finansiella tjänster och försäljning på nätet samt inom hälsorådgivning. Viktiga beslut som fattas på grundval av desinformation kan få tragiska konsekvenser.

37. Kommittén bekräftar sin vilja att stödja de lokala och regionala myndigheterna på detta område, bl.a. genom att samla in erfarenheter från alla EU:s medlemsstater och inleda utarbetandet av uppförandekoder.

Stöd till icke-statliga organisationer

38. Vi uppmanar de lokala och regionala myndigheterna och samhället att skapa en ram till stöd för organisationer i den tredje sektorn som arbetar med desinformationsbekämpning (genom att t.ex. kontrollera fakta eller genom medborgarutbildning).

39. ReK understryker att detta slags stöd är nödvändigt eftersom kostnaden för att verifiera uppgifters sanningshalt är många gånger högre än kostnaden för att "skapa" information. Oberoende organisationer som verifierar information måste, på samma sätt som de som vill utbilda medborgarna i hur man känner igen lögnen, kunna räkna med materiellt stöd.

40. Kommittén framhåller att just de lokala och regionala myndigheterna har möjlighet att tillhandahålla sådant stöd, på olika sätt: beviljande av stöd inom ramen för upphandlingar, förmånlig uthyrning av lokaler och andra former av hjälp.

41. Kommittén förklarar sig beredd att fungera som en samordnare som fastställer bästa praxis och underlättar utbyte av erfarenheter.

Stöd till lokala medier

42. ReK konstaterar att en mycket stor del av den desinformation som sprids på nätet är av lokal karaktär och att de lokala och regionala medier som redan finns därför kan spela en viktig roll i fråga om att vederlägga den, i enlighet med uppträdanderegler på området och med lämpligt stöd. Av bland annat dessa anledningar vill ReK betona vikten av högkvalitativa regionala och lokala medier, vilket innefattar dynamiska lokala och regionala medieaktörer, där även public service-aktörer är viktiga. Detta är inte minst viktigt under den förändringsfas som mediekonsumtionen och medieproduktionen befinner sig i.

43. Kommittén påminner om att de lokala medierna genom sin mångfald utgör en garanti för försvaret av politisk pluralism och informationspluralism i vilket område eller i vilken region som helst och om att försvaret av denna pluralism bör vara ett prioriterat mål. Den rådande situationen för de lokala medierna är svår i många EU-länder. Det är framför allt de sociala mediernas framväxt på marknaden och deras tekniska möjligheter (att nå ut till enskilda personer och att med precision rikta in budskapet på konkreta personer) som har ryckt undan den finansiella basen för de lokala mediernas verksamhet, nämligen småannonserna, i vissa fall i kombination med medvetna försök på politisk nivå att försvaga mediepluralismen. Materiellt försvagade lokala medier har naturligtvis mer begränsade möjligheter att aktivt motarbeta lögnen som sprids online.

44. Vi efterlyser därför en alleuropeisk debatt om hur man kan stödja lokala medier. Diskussionen bör fokusera på två faktorer som inte utesluter varandra: stöd till medierna för att utveckla hållbara affärsmodeller och det stöd som de lokala och regionala myndigheterna (kommunerna, men också myndigheterna på nationell nivå och EU-nivå) kan ge lokala medier, t.ex. genom bidrag, för att säkerställa en hälsosam mångfald av åsikter och ändå fortsätta att följa principerna för den inre marknaden, i synnerhet reglerna om statligt stöd. Samtidigt rekommenderar vi att lokala och regionala institutioner vidtar provisoriska åtgärder till stöd för lokalpressen för att säkerställa dess överlevnad.

Bryssel den 6 februari 2019.

Karl-Heinz LAMBERTZ

Europeiska regionkommitténs

ordförande

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Digitaliseringen av hälso- och sjukvården

(2019/C 168/05)

Föredragande:	Fernando López MIRAS (ES–EPP), regionpresident, Murcia
Referensdokument:	Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om en digital omvandling av vård och omsorg på den digitala inre marknaden, om medborgarinflytande och ett hälsosammare samhälle
	COM(2018) 233 final

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Allmänna kommentarer

1. Europeiska regionkommittén välkomnar kommissionens initiativ till att förbättra samarbetet mellan EU:s medlemsstater för att påskynda den digitala omvandlingen av vård och omsorg med målet att skapa en mer effektiv hälso- och sjukvård i Europa, göra framsteg i forskningen, förbättra det förebyggande arbetet mot sjukdomar och inriktningen på individualiserad vård samt underlätta för alla medborgare att få lika tillgång till högkvalitativ hälso- och sjukvård. Samtidigt påminner vi om att organiseringen av hälso- och sjukvården är en befogenhet för medlemsstaterna.
2. Kommittén är medveten om den utmaning som de decentraliserade förvaltningsnivåerna i hela EU står inför, bland annat att befolkningen blir allt äldre, vilket i sin tur innebär en ökning av kroniska sjukdomar och multisjuklighet, vilket medför en ökande efterfrågan på resurser och väcker frågan om huruvida vårdmodellen behöver ändras.
3. Kommittén betonar att det finns stora mängder hälsodata som för närvarande lagras i separata system, och understryker att en mer effektiv användning av dessa, genom sammankoppling av dem och analys av stordata, inte bara skulle göra de sociala systemen och hälso- och sjukvårdssystemen hållbara, utan dessutom bättre.
4. Kommittén understryker behovet av en digital omvandling på områdena hälso- och sjukvård och omsorg för att kunna hantera de utmaningar som Europa står inför.
5. ReK anser att genomförandet av digitala hälsolösningar fortsätter att ske i långsam takt och att förekomsten varierar mycket mellan olika medlemsstater och regioner. Det finns dessutom en risk att fördelarna med informationssamhället koncentreras till storstäderna och de mest utvecklade regionerna. Detta innebär att avlägset belägna regioner, landsbygdsområden, glesbefolkade områden och där skulle åsidosättas, trots att de i själva verket borde prioriteras eftersom deras isolering skulle kunna minskas med hjälp av sådana lösningar.
6. Kommittén framhåller att man trots de insatser som hittills har genomförts fortsätter att använda format och standarder som inte är kompatibla med varandra i de elektroniska patientjournalssystemen runtom i EU.
7. Kommittén anser att det krävs säker åtkomst och ett gränsöverskridande utbyte av genom- och andra hälsodata för att möjliggöra framsteg inom forskningen och mer exakta diagnoser och mer individualiserade behandlingar av sjukdomar, för att främja utvecklingen av en individualiserad hälso- och sjukvård.

8. Europeiska regionkommittén välkomnar kommissionens initiativ för att stödja införandet av e-hälsa (eHealth) i regionerna som ett instrument för att hantera utmaningen med en åldrande befolkning. Här finns samarbetsstrukturer som Europeiska innovationspartnerskapet för aktivt och hälsosamt åldrande, ”referenspunkter för aktivt och hälsosamt åldrande” samt stödet för ”planen för digitalisering av hälso- och sjukvård för den åldrande befolkningen”.

9. Kommittén lovordar de nya förslagen till finansiering för perioden 2021–2027, där digitaliseringen av hälso- och sjukvård har en framträdande plats. I synnerhet välkomnar vi förslaget till förordning om programmet för ett digitalt Europa för perioden 2021–2027. ReK framhåller att man måste se till att den offentliga sektorn och områden av allmänt intresse, såsom vård och omsorg, utbildning osv., kan införa och få tillgång till den senaste digitala tekniken, i synnerhet högpresterande datorsystem, artificiell intelligens, informations säkerhet och cybersäkerhet.

Europeiska elektroniska patientjournaler och gränsöverskridande hälso- och sjukvård: säker åtkomst till hälsodata för medborgarna

10. Kommittén välkomnar att man i kommissionens förslag betraktar principen om uppgiftsskydd som en central aspekt, samtidigt som hänsyn tas till de möjligheter som den nya dataskyddsförordningen (GDPR) innebär när det gäller att förbättra en säker åtkomst till hälsodata.

11. Kommittén påpekar att medborgarnas möjlighet till egenvård och hälsokompetens måste förbättras eftersom den både påverkar hälsan och främjar hälso- och sjukvårdssystemens hållbarhet, samt att IKT utgör en grundläggande stödjande faktor. Vidare anser ReK att hälso- och sjukvårdsmyndigheterna bör tillhandahålla lämplig vägledning som motvikt mot det överflöd av information utan vetenskaplig giltighet som finns på nätet kring hälsa och sjukvård.

12. Kommittén påpekar att en majoritet av medborgarna inte är införstådda med de eventuella konsekvenser som exponeringen av deras personuppgifter kan leda till, och inte heller de komplexa regler som gäller för åtkomst till dessa uppgifter.

13. Kommittén beklagar därför att kommissionens förslag inte innehåller några konkreta åtgärder för att göra allmänheten medveten om frågan och se till att medborgarna och patienterna till fullo förstår den rättsliga ramen för skydd av hälsodata och vi rekommenderar att kommissionen ger sitt stöd till informationskampanjer i hela EU för att förklara hur man i den nya rättsliga ramen värnar om skyddet av hälsodata.

14. ReK uppmanar kommissionen att fortsätta stödja satsningar på att undanröja hinder för interoperabilitet mellan de elektroniska systemen för hälso- och sjukvård, vilket skulle göra systemen mer effektiva, eftersom bristen på interoperabilitet medför verkliga och mätbara kostnader.

15. Kommittén stöder idén om att kommissionen ska anta en rekommendation om de tekniska specifikationerna för ett europeiskt format för utbyte av elektroniska patientjournaler, och en mer omfattande utveckling av infrastrukturen för digitala e-hälsotjänster så att medborgare och patienter kan få åtkomst till sina personliga hälsodata och använda dem för folkhälsan och i forskningssyfte samt för att underlätta den fria rörligheten för personer, som för närvarande hindras vid komplicerade sjukdomar.

16. Kommittén uppmanar medlemsstaterna att undvika lokalisering av tjänster på basis av missuppfattningen att lokaliserade centraliserade tjänster är säkrare, och att arkivera uppgifterna på ett decentraliserat sätt med hjälp av teknikformer som gör detta möjligt, t.ex. blockkedjeteknik. Det är också viktigt att främja användningen av internationella och öppna standarder för att undvika lösningar som innebär att man blir beroende av en specifik leverantör.

17. ReK understryker med kraft att patientuppgifter bör skyddas och säkras på lämpligt sätt så att informationen i dem inte missbrukas. På samma sätt framhåller vi att de möjligheter som följer av en utökad tillgång till patientuppgifter inte på något sätt får bidra till en utveckling som inverkar menligt på patienternas rättigheter, utan att de snarare ska gynna dem. Vi uppmanar därför kommissionen att undersöka metoder för att skydda patienterna mot den potentiella maktobalans som kan komma att uppstå – mellan dem och vårdgivarna – till följd av denna utökade tillgång till patientuppgifter.

18. Kommittén anser att de elektroniska patientjournalerna kan leda till en bättre samordning av vården på nationell och regional nivå genom att de möjliggör utbyte av hälsodata i realtid mellan vårdgivare, särskilt för patienter med multisystemiska komplicerade sjukdomar och patienter med sällsynta sjukdomar.

19. Vi framhåller samtidigt att offentliga myndigheter i vissa medlemsstater har gjort mycket stora investeringar i utveckling av elektroniska patientjournaler och digitala plattformar som ger medborgarna tillgång till alla eller delar av sina egna hälsodata. Det är viktigt att ta hänsyn till dessa stora investeringar, att lära sig av dessa medlemsstaters erfarenheter och att inte ålägga nationella, regionala och lokala nivåer ytterligare och onödiga utgifter i detta avseende.

20. ReK föreslår att kommissionen går längre än att bara utveckla ett europeiskt format för elektroniskt utbyte av elektroniska patientjournaler och utöver detta format också främjar en verklig europeisk elektronisk patientjournal. På grundval av en säker tillgång till patientjournaler skulle patienten fortfarande äga sina data, godkänna åtkomst till dessa och sedan se över åtkomsten.

21. Kommittén framhåller samtidigt att offentliga myndigheter i vissa medlemsstater antingen har eller har börjat bygga upp digitala styrningsstrukturer och system för medgivanden, loggar m.m. om patienternas data och tillgången till dessa. Det är viktigt att ta hänsyn till nationella, regionala och lokala erfarenheter på detta område i arbetet med den europeiska patientjournalen.

Bättre databaser för att främja förebyggande, forskning och individualiserad hälso- och sjukvård

22. ReK anser att utbytet av personliga hälsodata är avgörande för folkhälsorforskningen och den kliniska forskningen, så att medlemsstaterna – med respekt för den grundläggande rätten till uppgiftsskydd – kan omvandla dem till kunskap som kommer medborgarna till godo.

23. Kommittén anser att det krävs bättre samordning mellan de nationella och regionala befintliga initiativen för att sammanföra genomdata och andra hälsodata för forskning och individualiserad hälso- och sjukvård, och uppmuntrar medlemsstaterna att ansluta sig till deklARATIONEN "Towards access to at least 1 million sequenced genomes in the European Union by 2022".

24. ReK uppmanar kommissionen att utvärdera möjligheten att vid genetiska studier som utförs på EU-medborgare av kliniska skäl använda en unik identifiering som gör det lättare att ta del av dessa uppgifter i samband med förebyggande, diagnostiska eller terapeutiska åtgärder som den enskilde kan komma i behov av under livet. En förutsättning är också att patienten ger sitt samtycke, eftersom denne alltid kommer att vara ägare till uppgifterna. I nuläget utgör blockkedjor säkra system som gör det möjligt att säkerställa tillgången till data samtidigt som deras konfidentiella natur skyddas och den enskilde behåller kontrollen över dem.

25. Kommittén uppmanar kommissionen att vidta säkra åtgärder som garanterar anonymiteten för att driva på genomförandet av tekniken för användning av hälsodata, med beaktande av potentialen hos centrala teknikformer såsom artificiell intelligens och högpresterande datorsystem, genom bättre samordning mellan systemaktörerna, inklusive regionerna, de privata och offentliga sektorerna (inklusive små och medelstora företag inom e-hälsa), forskningsorgan samt andra berörda aktörer.

26. Kommittén stöder kommissionens avsikt att stödja utvecklingen av tekniska specifikationer för säker åtkomst och gränsöverskridande utbyte av genomdata och hälsodata, samt genomförandet av pilotåtgärder där program, initiativ och berörda aktörer på nationell nivå och EU-nivå samordnas, men påpekar samtidigt behovet av att de garantier som lämnas ska vara mer omfattande vid användning av genomdata.

27. Europeiska regionkommittén stöder kommissionens avsikt att inrätta en frivillig samordningsmekanism mellan de nationella myndigheterna i EU för utbyte av genomdata och andra hälsodata som möjliggör framsteg när det gäller förebyggande åtgärder, folkhälsoforskning och individualiserad hälso- och sjukvård.

28. Kommittén uppmanar kommissionen att samordna de åtgärder som vidtas för åtkomst och vidareutnyttjande av data i de offentliga myndigheternas besittning med andra åtgärder som den främjar, såsom kommissionens meddelande "Mot ett gemensamt dataområde i EU" (COM(2018) 232 final).

29. ReK uppmanar kommissionen att främja de möjligheter som europeiska referensnätverk erbjuder inom ramen för direktivet om tillämpningen av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård, för att bidra till att underlätta genomförandet av translationell sektorsövergripande forskning, inom individualiserad behandling för patienter som lider av sällsynta eller sällan förekommande sjukdomar eller komplicerade sjukdomar.

30. ReK uppmanar kommissionen att inleda en debatt på europeisk nivå om de etiska, juridiska och sociala konsekvenserna av användningen av genomdata och hälsodata när det gäller såväl folkhälsan som forskningen, och anser att dessa konsekvenser bör beaktas inom kommissionens och medlemsstaternas regleringsstrategi, samt att man bör ta hänsyn till de etiska kommittéernas och expertkommittéernas roll och autonomi för användare av hälso- och sjukvårdstjänster.

31. Kommittén uppmanar medlemsstaterna att stärka, och om så krävs, även utöka den befintliga kapaciteten för att säkerställa en fortlöpande och regelbunden insamling av hälsouppgifter, eftersom detta i sin tur kommer att bidra till att höja kvaliteten på de internationella data som till exempel världshälsoorganisationen och OECD har tillgång till.

32. Europeiska regionkommittén uppmanar medlemsstaterna att sammanföra uppgifterna som ett led i strategin för öppen tillgång, i linje med målen om en öppen vetenskap och inrättandet av ett europeiskt öppet forskningsmoln.

Digitala verktyg för att stärka patientinflytandet och den individualiserade omsorgen: integrerad vård, äldre, kroniska sjukdomar och multisjuklighet

33. Kommittén betonar att befolkningens äldre, som medför en ökning inom kroniska sjukdomar och multisjuklighet, och därmed också inom sjukvårdskostnaderna, nödvändiggör en multidisciplinär och integrerad strategi för vården, och att e-hälsa och elektroniskt utbyte av data mellan patienterna, deras vårdare och deras vårdgivare underlättar individualiserad vård och övergången från institutionell till samhällsbaserad vård.

34. ReK anser att utbildning är en förutsättning för att medborgarna aktivt ska delta i den digitala omvandlingen, och uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att fokusera mer på att öka medborgarnas och patienternas digitala kompetens genom att utveckla lämpliga utbildningsprogram. Kommittén påminner också om att det fortfarande finns grupper av invånare i Europa som inte har tillgång till internet eller tillräckliga digitala färdigheter för att använda digitala tjänster, och att ett aktivt arbete måste bedrivas för att öka den digitala delaktigheten.

35. Kommittén betonar att den digitala omvandlingen på hälso- och sjukvårdsområdet inte kan bli en framgång utan en kontinuerlig anpassning av vårdpersonalens utbildning, fortbildning och yrkesutbildning.

36. Kommittén påpekar att den digitala tekniken kan möjliggöra eller förbättra tillgången till hälso- och sjukvårdstjänster, särskilt för personer med rörlighetsproblem. Det är nödvändigt att ta hänsyn till den territoriella aspekten för att främja att fler personer i avlägsna, glest befolkade eller missgynnade områden, som skulle kunna bli utestängda eller inte få tillräcklig vård från hälso- och sjukvården, får tillgång till information av hög kvalitet och förebyggande hälsoåtgärder, samt till lättillgänglig medicinsk behandling och uppföljning.

37. ReK understryker att det är viktigt att se till att digitaliseringen inom hälso- och sjukvården minskar de sociala skillnaderna och främjar tillgång till vård för personer med funktionsnedsättning och för äldre personer.
38. Kommittén konstaterar att det fortfarande finns stora skillnader i tillgången till IKT-tjänster mellan regionerna och ber därför kommissionen att fortsätta sitt arbete med att främja strategier för att underlätta tillgången till sådana tjänster i missgynnade områden.
39. ReK påpekar att mobilhälsan (mHealth) är en viktig del i arbetet med att öka allmänhetens inflytande, förutom att det är en nödvändig del för hållbarheten i vårdsystemen, och anser att användningen av effektiva digitala lösningar om man ser till ekonomi och hälsorelaterade resultat är ett sätt att göra framsteg på vägen mot hållbara sociala system och vårdssystem.
40. Europeiska regionkommittén anser det vara absolut nödvändigt att skapa lämpliga verktyg som säkerställer en dynamisk jämvikt mellan utbud och efterfrågan, och att främja processer för gemensamt skapande av digitala lösningar. Som förebild kan man använda vissa regioners erfarenheter på detta område ⁽¹⁾.
41. Kommittén uppmanar kommissionen att ta fram nya instrument för att främja offentlig upphandling av annan innovation än nuvarande förkommersiell upphandling av innovativa lösningar och genomförande, som är svåra att genomföra och dessutom mycket beroende av riktad finansiering, till exempel genom att kombinera europeiska finansieringsprogram och strukturfonder.
42. Kommittén välkomnar att förslaget till förordning om utvärdering av medicinsk teknik utökar handlingsutrymmet för medicinteknik och medicintekniska produkter, även om vi också anser att det skulle vara önskvärt att unionslagstiftningen förenklade tillståndsförfarandena för medicintekniska produkter och gjorde framsteg i arbetet med att säkerställa förfaranden som höjer de nuvarande tillståndsstandarderna.
43. ReK anser att man för att uppnå hållbara system bör utöka förordningens tillämpningsområde till den tekniska utvecklingens alla faser, inklusive konsekvensbedömningen.
44. Kommittén betonar att nya applikationer och medicintekniska produkter för patienter och vårdpersonal (applikationer, externa medicintekniska produkter eller i mobiltelefoner etc.) bör leda till en process för ackreditering, certifiering eller märkning som är giltig i hela Europa, för att fastställa vilka som verkligen anses vara användbara eller som till och med kan förskrivas av vårdpersonal. Detta skulle minska de administrativa hindren för att lösningar som testats i ett land enkelt ska kunna saluföras i andra länder, och ReK föreslår därför att kommissionen ska verka för detta.
45. ReK framhåller att enheter och applikationer för patienter och hälso- och sjukvårdspersonal måste vara enkla och lätta att använda och bör komplettera snarare än utgöra ett tillägg till dem som redan finns i medlemsstaterna.
46. Kommittén noterar svårigheterna med att i stor skala introducera och genomföra tekniska lösningar som testats och validerats genom pilotstudier, och uppmanar därför kommissionen att bistå regionerna och främja samarbetet mellan dem så att dessa tekniska lösningar införs.
47. Kommittén föreslår även att man undersöker om inte de europeiska finansieringsprogrammen bör ställa krav på att projektförslag ska innehålla ett löfte om att ett projekt ska genomföras om det lyckas. På så sätt ser man till att det i linje med rättvisepincipen får bred spridning bland befolkningen och att förenlighet säkerställs genom att innovationsprocessen kulminerar i en uppskalning.

⁽¹⁾ <https://www.indemandhealth.eu/>

Projektet inDEMAND främjar innovation genom att kombinera två aspekter: att det är behovet som avgör vad som behövs, och att man utvecklar en lösning som bygger på samarbete mellan vårdpersonal och teknikföretag.

Finansiering

48. Europeiska regionkommittén välkomnar den uppdaterade definitionen av räckvidden för den nya fonden för ett sammanlänkat Europa, och förslaget till programmet "Det digitala Europa under perioden 2021–2027" för att påskynda den digitala omvandlingen inom hälso- och sjukvården i Europa.

49. Kommittén uppmuntrar kommissionen att verka för den samordning som krävs mellan de digitala planerna och strategierna på europeisk, nationell och regional nivå och att inför nästa programperiod 2021–2027 verka för att de olika europeiska finansieringsprogrammen och den offentliga och privata finansieringen kompletterar varandra, för ett storskaligt ibruktage av digitalt baserad, integrerad personcentrerad vård.

50. ReK konstaterar att tekniken ofta finns och fungerar, men att införandet av lösningar stoppas eller försenas av administrativa hinder, och vi uppmanar därför kommissionen att främja nya modeller för ersättning av kostnader vid införandet av digitala innovationer, till exempel med inriktning på betalning i förhållande till värdet av hälsoresultaten, för att underlätta den affärsmodell som tillämpas av företag inom e-hälsa och mobilhälsa som erbjuder digitalt stödda tjänster med ett mervärde.

51. Kommittén noterar inför den kommande perioden 2021–2027 att det nuvarande folkhälsoprogrammet kommer att inlemmas i ESF+ och att dess anslag kommer att minska, och uppmanar därför EU:s medlagstiftare att öka de föreslagna budgetanslagen till den digitala omvandlingen i Europa inom EU:s fleråriga budgetram för perioden 2021–2027.

Subsidiaritet

52. Europeiska regionkommittén uppmanar kommissionen att vid tillämpningen av åtgärdsplanen inte bara beakta medlemsstaterna, utan även lokala och regionala myndigheter som spelar en viktig roll när det gäller kommunikationen med och informationen till patienterna, i utbildningen och yrkesutbildningen för vårdpersonalen samt vid utvecklingen av e-hälsan.

Bryssel den 7 februari 2019.

Karl Heinz LAMBERTZ
Europeiskaregionkommitténs
ordförande

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Vägen till EU:s åttonde miljöhandlingsprogram

(2019/C 168/06)

Föredragande:	Cor LAMERS (NL-EPP), borgmästare i Schiedam
Referensdokument:	Yttrande på eget initiativ

POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

A. Inledande kommentarer

1. ReK framhåller att EU måste höja ambitionsnivån inom alla relevanta politikområden, särskilt när det gäller klimat, biologisk mångfald och miljö, för att uppnå målen i Parisavtalet och FN:s mål för hållbar utveckling.
2. ReK noterar att det bristande genomförandet av EU:s politik och lagstiftning avseende miljön, den biologiska mångfalden och klimatet utgör en risk för den långsiktiga hållbarheten i vårt levnadssätt, medför allvarliga hälsorisker och sänker EU-medborgarnas livskvalitet.
3. En växande befolkning i världen kräver mer livsmedel, energi och resurser. Följderna blir ofta katastrofala – klimatförändringar, omfattade förlust av naturreservat och minskad biologisk mångfald.
4. I detta sammanhang är vi övertygade om att EU:s miljöhandlingsprogram ger strategisk vägledning, långsiktiga visioner och möjligheter att säkerställa samstämmighet mellan miljö- och klimatmålen, och därmed ett mervärde.
5. ReK understryker att mycket har uppnåtts inom ramen för miljöhandlingsprogrammet eftersom föroreningarna generellt sett långsamt har börjat minska, naturskyddet har förbättrats och övergången till en koldioxidsnål och cirkulär ekonomi har tilltagit, men mycket mer återstår att göra.
6. Trots att man i det sjunde miljöhandlingsprogrammet konstaterade att bättre genomförande är en viktig prioritering är det bristande genomförandet av miljöpolitiken och miljölagstiftningen – bland annat på grund av den svaga integreringen av politiken – alltså ett stort problem.
7. Vi uppmanar därför kommissionen, rådet och Europaparlamentet att utveckla ett åttonde miljöhandlingsprogram i enlighet med de mål som anges i detta yttrande.

B. Utvärdering av det sjunde miljöhandlingsprogrammet

8. Kommittén ställer sig bakom slutsatserna i Europaparlamentets betänkande om genomförandet av det sjunde miljöhandlingsprogrammet av den 17 april 2018 ⁽¹⁾ och resultatet av studien från Europaparlamentets utredningstjänst från november 2017 ⁽²⁾, och framhåller återigen – med utgångspunkt i tidigare yttranden från ReK ⁽³⁾ – utmaningar som bristande politisk integration och brist på tillgänglig finansiering och information om god praxis.

⁽¹⁾ ref.: P8_TA(2018)0100.

⁽²⁾ "Mid-term review of the implementation of the 7th Environment Action Programme (2014–2020)".

⁽³⁾ Följande ReK-yttranden: ENVE-V-044 (EUT C 271, 19.8.2014, s. 25), ENVE-V-045 (EUT C 271, 19.8.2014, s. 45), ENVE-V-046 (EUT C 415, 20.11.2014, s. 23), ENVE-VI/001 (EUT C 260, 7.8.2015, s. 6), ENVE-VI/005 (EUT C 51, 10.2.2016, s. 48), ENVE-VI/008 (EUT C 240, 1.7.2016, s. 15), ENVE-VI/011 (EUT C 88, 21.3.2017, s. 83), ENVE-VI/013 (EUT C 88, 21.3.2017, s. 43), ENVE-VI/014 (EUT C 207, 30.6.2017, s. 45), ENVE-VI/015 (EUT C 207, 30.6.2017, s. 51), ENVE-VI/021 (EUT C 54, 13.2.2018, s. 21), ENVE-VI-024 (EUT C 54, 13.2.2018, s. 9), ENVE-VI-028 (EUT C 361, 5.10.2018, s. 46), ENVE-VI-029 (EUT C 461, 21.12.2018, s. 30) och ENVE-VI-030 (EUT C 387, 25.10.2018, s. 42).

9. Vi konstaterar dock att resultaten av de centrala tematiska prioriteringarna i det sjunde miljöhandlingsprogrammet är ojämna och otillräckliga:

- a) Målen för prioritering 1 (skydd av naturkapitalet) kommer inte att uppnås fram till 2020.
- b) Framsteg har gjorts avseende olika delmål för prioritering 2 (en koldioxidsnål ekonomi och resurseffektivitet), särskilt i fråga om klimat- och energirelaterade mål men även i viss utsträckning i fråga om mål som rör avfall/den cirkulära ekonomin.
- c) Det är osäkert i vilken utsträckning målen inom prioritering 3, som är kopplade till miljörelaterade belastningar och risker för människors hälsa, kommer att uppnås.
- d) Framstegen mot målen inom prioritering 8 (hållbara städer) har varit ojämna när det gäller energieffektivitet, hållbara transporter och hållbar rörlighet, hållbar stadsplanering och stadsbyggnad, biologisk mångfald i städer och hållbara byggnader.

10. ReK framhåller fyra viktiga orsaker till bristerna i genomförandet:

- a) Bristande integrering av miljöfrågor i andra politikområden, särskilt den gemensamma jordbrukspolitiken, den gemensamma fiskeripolitiken och sammanhållningspolitiken.
- b) Otillräcklig finansiering och otillräckligt skräddarsydda finansieringssystem: samtidigt som ett antal EU-finansierade projekt har lett till förbättringar är det inte alla EU-fonder som har tydligt fastställda hållbarhetskriterier. Även inom medlemsstaterna saknas det tillgängliga medel i detta avseende.
- c) Otillräckligt kunskapsutbyte: även om det finns tillräckliga specialkunskaper når dessa inte alltid beslutsfattarna.
- d) Bristande deltagande och engagemang från lokalsamhällen och berörda aktörer (*).

11. ReK konstaterar att det sjunde miljöhandlingsprogrammet har visat sitt mervärde och har haft en positiv inverkan på EU:s miljöpolitik, medborgarna, miljön och ekonomin. Den långsiktiga visionen är avgörande för att skapa en stabil miljö för hållbara investeringar och hållbar tillväxt inom planetens ekologiska gränser.

12. Det sjunde miljöhandlingsprogrammet var omfattande och mycket komplext, med många delmål och detaljerade beskrivningar. Eftersom det sjunde miljöhandlingsprogrammet fastställde mål för en viss (ganska statisk) period var det inte heller lätt att anpassa det till utvecklingen av ny teknik, förändrade omständigheter och nya internationella strategier.

13. ReK påpekar att man i det sjunde miljöhandlingsprogrammet fastställde åtgärder för att förbättra hållbarheten i städer men inte tog upp andra typer av samhällen i t.ex. landsbygds-, kust-, bergs-, ö- och skärgårdsområden samt i de yttersta randområdena. Även om städer är viktiga nav för att uppnå målen är de inte isolerade från de omgivande områdena. Större uppmärksamhet bör ägnas samspillet mellan städer och den omgivande landsbygden.

14. ReK ställer sig bakom slutsatserna i Europeiska miljöbyråns (EEA) rapport, som tog upp sex orsaker till bristande genomförande av EU:s miljölagstiftning: ineffektiv samordning mellan lokala, regionala och nationella myndigheter, bristande administrativ kapacitet och otillräcklig finansiering, brist på kunskaper och data, otillräckliga mekanismer för att säkerställa efterlevnad samt avsaknad av politisk integration (*).

(* ReK:s studie: "Towards an 8th Environment Action Programme – Local and regional dimension".

(*) EEA, "Environmental indicator report 2017. In support of the monitoring of the Seventh Environment Action Programme" (EEA:s rapport 21/2017), EEA, 2015. "Europas miljö – tillstånd och utblick 2015: en sammanfattning". Europeiska miljöbyrån (Köpenhamn).

C. **De viktigaste principerna för att utveckla ett åttonde miljöhandlingsprogram**

Den förändrade ramen för EU:s miljöpolitik och dess lokala och regionala inverkan

15. ReK understryker att enighet och mångfald är två av EU:s centrala kännetecken. Dessa två begrepp är grundläggande för EU:s själva essens, särskilt när det handlar om fastställandet av politiska mål eller utarbetandet av ny lagstiftning.

16. Kommittén påpekar att den starkaste symbolen för enigheten är det gemensamma regelverket. ReK anser därför att detta utgör grunden för det åttonde miljöhandlingsprogrammet. Dess lagstiftning, normer och värden förblir viktiga verktyg för att se till att miljön skyddas, för att ta itu med säkerhets- och riskfrågor och garantera livskvalitet. Regelverket erbjuder också de europeiska medborgarna lika rättigheter och lika konkurrensvillkor inom handel och industri.

17. Det finns också en tydlig EU-skyldighet att respektera de politiska, sociala, ekonomiska, geografiska och biokulturella skillnaderna mellan medlemsstaterna, regionerna och städerna. EU:s omfattande ansträngningar har inte alltid gett de förväntade resultaten. Eftersom stora förändringar håller på att ske bör det åttonde miljöhandlingsprogrammet söka sig bort från uppifrån-och-ned- och universallösningar och slå en bro mellan enighet och mångfald genom att finna en jämvikt mellan att fastställa harmoniserade normer och ge utrymme för utveckling av skräddarsydda lösningar som passar de lokala förhållandena. Det är därför viktigt att strategier och lagstiftning på EU-nivå och nationell nivå lämnar tillräckligt med utrymme för lokal och regional utformning.

18. Vi betonar att det åttonde miljöhandlingsprogrammet bör stödja ett effektivt genomförande av det nuvarande regelverket, där kommissionen har sin traditionella roll som regelverkets väktare.

19. ReK påpekar i anslutning till detta att även om den traditionella miljöpolitiken har varit framgångsrik i över 40 år, så räcker den inte längre till. Även när gränsvärdena uppnås kan en otillräcklig luft-, mark- och vattenkvalitet ändå inverka negativt på människors hälsa och naturen. Dessutom kan problemen med genomförandet inte lösas enbart genom mer lagstiftning. Det behövs också stödmekanismer, nya strategier och innovation (utöver regelverket) för att uppfylla målvärden och normer.

20. I detta sammanhang betonar kommittén problemet med att olika medlemsstater har infört nationell lagstiftning för att göra det möjligt att övervältra böter på kommuner och regioner vid överträdelse av EU-lagstiftningen. En sådan "decentralisering" av ansvaret att efterleva EU-lagstiftningen är problematisk eftersom nationella myndigheter ofta endast är inriktade på det rättsliga genomförandet, dvs. införlivandet i nationell lagstiftning, men de regionala och lokala myndigheterna får inte nödvändiga instrument för att genomföra regelverket i praktiken. I de flesta fall är det myndigheterna på EU-nivå och nationell nivå som har lämpliga finansiella, rättsliga och administrativa medel och de bör därför ha det yttersta ansvaret för betalning av böter för att de inte efterlever lagstiftningen.

21. Vi är övertygade om att EU bör eftersträva en ny ambitionsnivå i omställningarna, såsom omställningen till en cirkulär ekonomi och omställningen till en mer hållbar energiförsörjning, rörlighet, livsmedelsproduktion och livsmedelskonsumtion. Unionen bör också uppmuntra medlemsstaterna, regionerna och städerna, som verkar i främsta ledet, att uppnå en miljökvalitet som går längre än EU:s normer. Detta kräver att kommissionen ger dem incitament till ytterligare åtgärder.

22. ReK efterlyser ett erkännande av de insatser som görs av regioner som är pionjärer inom den cirkulära ekonomin, hållbar livsmedelsproduktion och hållbar livsmedelskonsumtion samt när det gäller att minska luft-, buller-, och ljusföroreningar. Dessa regioner bör därför stödjas och spridningen av deras bästa praxis i hela EU underlättas.

23. Kommittén påpekar att det sammanhang i vilket miljöpolitiken utarbetades och nu genomförs har ändrats, vilket kräver en ny avvägning mellan gamla och nya metoder, bland annat av följande skäl:

- a) Dagens politik är mer sammanflätad. Utöver den sektoriella uppdelningen av EU:s lagstiftning i områden som luft, vatten, buller och energi gör dagens utmaningar att det krävs ytterligare integration av hållbarhetsfrågor, både i människors dagliga beteende och i den dagliga driften av företag samt på det socioekonomiska planet. EU bör därför betrakta sina regioner som komplexa ekonomiska, sociala, miljömässiga och biokulturella system.
- b) Innovation och omställningar för med sig de största förbättringarna. Att lära av varandra är också viktigt, vilket kräver öppenhet och medvetenhet om både goda och dåliga exempel. Den befintliga lagstiftningen är inriktad på normer och gränsvärden, men innovation och omställningar kräver utrymme för experimenterande. EU behöver både och.
- c) EU följer en linjär policycykel (förslag, beslut, genomförande, utvärdering), men innovationstakten kräver ett mer cirkulärt och flexibelt tillvägagångssätt.

24. Denna nya situation kräver ett annat tänkesätt och bör inriktas på det ömsesidiga beroendet mellan alla fem delar av den DPSIR-orsaksram som antagits av EEA, nämligen drivkrafter, belastningar, tillstånd, påverkan och åtgärder. Traditionell miljöpolitik är inriktad på tillstånd och påverkan. För att ta itu med nuvarande och framtida föroreningar bör EU-politiken och den nationella politiken dock också inriktas på drivkrafter och belastningar. Detta är grunden för den cirkulära ekonomin och andra omställningar: att ta itu med problemet direkt vid källan.

Integrering av politiken

25. Kommittén är övertygad om att det åttonde miljöhandlingsprogrammet bör säkerställa integrering av politiken.

26. Med ett integrerat tillvägagångssätt undviker man bristande överensstämmelse och kan man koppla ihop olika aspekter, t.ex. följande:

- a) Ambitionsnivån, tidsfristerna, förfarandena och verktygen för genomförandet av miljö- och klimatpolitiken på olika områden.
- b) Miljö- och klimatpolitiken samt andra politikområden, såsom den gemensamma jordbrukspolitiken, den gemensamma fiskeripolitiken, den ekonomiska politiken och socialpolitiken.
- c) Ambitionsnivån och tidsfristerna för gränsvärden i EU:s miljölagstiftning (immissionspolitik) och politik som angriper problemen vid källan (utsläppspolitik) ⁽⁶⁾.
- d) Politiken på EU-nivå, nationell, regional och lokal nivå, i syfte att samordna prioriteringar, undvika dubbelarbete, minimera motstridiga eller osammanhängande förfaranden, samt täppa till befintliga luckor i politiken och den efterföljande lagstiftningen.

27. ReK understryker att den viktigaste frågan är hur EU och andra myndighetsnivåer kan integrera politiken ändamålsenligt, särskilt hur miljömässiga, sociala och ekonomiska mål ska förenas.

28. Eftersom integreringen av politik kräver ett annat förhållningssätt bör det åttonde miljöhandlingsprogrammet

- a) betrakta integreringen av politiken som en ansats (i stället för en prioritering) att kombinera och förstärka separata mål,
- b) uppmuntra europeiska, nationella, regionala och lokala myndigheter att ställa miljöpolitiken i centrum för all den övriga politiken (i stället för att bara integrera miljömålen bör dessa ligga till grund för den övriga politiken) och att använda miljöpolitiken som främsta utgångspunkt vid genomförandet av all verksamhet,
- c) anta en helhetssyn: med det sjunde miljöhandlingsprogrammet inleddes ett mer integrerat synsätt än i de föregående miljöhandlingsprogrammen. I det åttonde miljöhandlingsprogrammet bör man gå ännu längre och betrakta de miljömässiga, ekonomiska och sociala sammanhangen som en helhet.

⁽⁶⁾ ReK:s yttrande: ENVE-V/046.

Finansiering och investeringar

29. ReK betonar att miljö-, klimat- och omställningsutmaningar kräver avsevärda gröna och blå investeringar och innovation.
30. Det behövs fler synergier mellan olika finansieringskällor på EU-nivå och på nationell och regional nivå liksom starkare kopplingar mellan offentlig och privat finansiering för att öka effektiviteten i det åttonde miljöhandlingsprogrammet.
31. Kommittén framhåller att de lokala och regionala myndigheternas investeringsmöjligheter är begränsade och står under tryck. Å ena sidan är sociala frågor som arbetslöshet, en åldrande befolkning och utbildning ofta stora utgiftsposter i den lokala eller regionala budgeten. Å andra sidan kräver omställningar, t.ex. energiomställningen, stora investeringar. För att uppnå betydande framsteg med omställningarna måste man skapa en kritisk massa och för detta behöver de lokala och regionala myndigheterna ytterligare medel.
32. Vi välkomnar förslaget om att inrätta InvestEU-programmet och dess inriktning på hållbarhet, samt kommissionens förslag till den fleråriga budgetramen efter 2020, med dess fokus på hållbar utveckling och integrering av miljöpolitiken i samtliga budgetposter. ReK skulle dock vilja att mer än 30 % av budgeten avsattes för integrering av klimatpolitik. Kommittén efterlyser även att en fond för rättvis energiomställning inrättas på EU-nivå för att ta itu med miljömässiga, ekonomiska och sociala utmaningar i regioner som genomgår en energiomställning samt tillräckligt stöd för omställningar avseende avfallshantering och rörlighet i alla regioner, på ett sätt som är förenligt med sammanhållningsmedlen och kompletterar dem.
33. Kommittén välkomnar helhjärtat de övergripande principerna i kommissionens förslag till den fleråriga budgetramen efter 2020: om att främja integrerad social, ekonomisk, kulturell och miljömässig utveckling och säkerhet i stads-, landsbygds- och kustområden.

En plats- eller områdesbaserad ansats

34. ReK anser att det behövs en skräddarsydd ansats eftersom regioner och lokala myndigheter
- är viktiga geografiska enheter där människor bor, arbetar och rör sig, vilket leder till en betydande mängd utsläpp,
 - skiljer sig åt avsevärt vad gäller typen av och mängden föroreningar och utsläpp,
 - skiljer sig åt när det gäller genomförandet av EU:s lagstiftning,
 - skiljer sig avsevärt åt när det handlar om vilka ekonomiska, sociala, geografiska och miljömässiga möjligheter de erbjuder och vilka utmaningar de står inför,
 - skiljer sig åt när det gäller administrativa befogenheter och administrativ kapacitet samt väljer olika administrativa tillvägagångssätt för att genomföra miljö- och klimatpolitiken,
 - är i en privilegierad ställning eftersom de står i direktkontakt med människor och företag för att främja åtgärder som miljöanpassad offentlig upphandling, bygg- och transportpolitik, utbildning, forskning och upplysningsprogram. Det gör att de kan komma med praktiska lösningar och fungera som levande laboratorier för nya idéer och kunskaper.
35. ReK förespråkar en heltäckande plats- eller områdesbaserad ansats eftersom det är det bästa sättet att förverkliga ett hälsosamt liv i linje med den aktuella platsens eller det aktuella områdets särdrag.

36. Vi rekommenderar, med vederbörlig hänsyn till subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna samt förvaltningsstrukturerna och kulturen i de olika medlemsstaterna, att det åttonde miljöhandlingsprogrammet ska utveckla en rad områdesbaserade strategier, t.ex. välmående och blomstrande stads- och storstadsområden, en välmående levande landsbygd och säkra och attraktiva kust-, ö- och skärgårdsområden samt yttersta randområden. Strategin för städerna skulle kunna inriktas på specifika urbana aspekter, t.ex. rörlighet och stadsplanering, medan landsbygdsstrategin skulle kunna inriktas på natur, innovation inom jordbruket och den demografiska utvecklingen. Syftet med de rekommenderade strategierna skulle vara att stödja de olika omställningarna, samtidigt som hänsyn tas till människors hälsa och naturen, ekonomin och behovet av en god livsmiljö i överensstämmelse med hållbarhetsmålen. I detta avseende avspeglar det åttonde miljöhandlingsprogrammet de övergripande principerna i kommissionens förslag till den fleråriga budgetramen efter 2020.

En flernivåstrategi

37. ReK efterlyser därför en välfungerande ram för flernivåstyrelse. Radikala och varaktiga förändringar i livsstilen, nödvändiga för att skapa ett rättvist, hållbart och koldioxidsnålt samhälle, kräver såväl nedifrån-och-upp- som uppifrån-och-ned-strategier. Kommittén anser därför att det åttonde miljöhandlingsprogrammet bör ha en tydligare koppling till de strategier och planer som utarbetas på EU-nivå och på nationell, regional och lokal nivå.

38. Vi uppmanar därför alla förvaltningsnivåer att göra sitt yttersta för att främja samarbete mellan olika förvaltningsgrenar, inbegripet vertikalt samarbete mellan myndigheter, mellanregionalt, mellankommunalt och gränsöverskridande samarbete. I samma anda bör det åttonde miljöhandlingsprogrammet – med respekt för förvaltningsstrukturerna och de geografiska förhållandena i medlemsstaterna – fortsätta att uppmantra myndigheterna i städer, kommuner och regioner att samarbeta med varandra och tvärs över EU.

39. ReK stöder EU-initiativ som partnerskapen för EU-agendan för städer. Vi rekommenderar att man utnyttjar de befintliga partnerskapen för hållbar markanvändning, energiomställning, klimatanpassning, rörlighet i städerna, luftkvalitet och cirkulär ekonomi samt aktivt överväger att inrätta nya övergripande miljö- och klimatpartnerskap för att stödja genomförandet av regelverket.

40. Att omsätta målen på EU-nivå i konkreta lokala mål är svårt men avgörande för att uppnå resultat och vinna medborgarnas förtroende. Kommittén anser därför att incitament för att överträffa målen bör tillhandahållas. Utmärkelser som Europas miljöhuvudstad och European Green Leaf bör även inkludera mindre städer och byar. Dessutom bör frivilliga åtgärder som borgmästaravtalet för klimat och energi och informationsplattformen för rörlighet i städer (Urban Mobility Observatory) främjas ytterligare.

41. Vi rekommenderar att medlemsstaterna samarbetar närmare med de lokala och regionala myndigheterna och uppmantrar städerna och regionerna engagera sig mer i utarbetandet och genomförandet av nationella strategier och planer.

42. Därför uppmanar vi medlemsstaterna att inrätta lämpliga institutionella strukturer eller plattformar för närmare samarbete och fortlöpande samråd, såsom vertikala förvaltningsöverskridande grupper, där sakkunniga från olika förvaltningsnivåer tillsammans utarbetar nationella planer och strategier.

43. Enbart samordning mellan olika förvaltningsnivåer räcker inte för en effektiv styrning. ReK uppmanar därför regionerna och städerna att upprätta nära kontakter med det civila samhället, den privata sektorn och kunskapsinrättningar, i och utanför sina territorier, och att stödja mellanregionalt samarbete på dessa områden, eftersom sådana långsiktiga partnerskap kommer att bidra till ett bra politiskt beslutsfattande.

44. Kommittén påpekar att detta skulle främja dialog och diskussioner mellan aktörer med olika intressen, bakgrund och begränsningar, vilket leder till bättre beslutsfattande.

45. ReK uppmanar EU:s medlemsstater att fastställa och finansiera holistiska, lösningsinriktade tvärvetenskapliga forskningsprojekt inom ramen för sina nationella forskningsfonder.

D. **Ett förslag till ett åttonde miljöhandlingsprogram**

En ny strategi för det åttonde miljöhandlingsprogrammet

46. ReK framhåller att det åttonde miljöhandlingsprogrammet mot bakgrund av de nya ramvillkoren för miljöpolitiken bör

- a) bli mer strategiskt och integrerat och inriktas på viktiga tematiska prioriteringar,
- b) få fart på innovationen,
- c) tillåta överföring och ökning av innovativa lösningar,
- d) vägledas av utmaningar och lösningar, till skillnad från det sjunde miljöhandlingsprogrammet, som vägledades av begränsningar och problem,
- e) vara flexibelt för att kunna anpassas till ny teknisk utveckling och nya globala strategier, till skillnad från det ganska statiska sjunde miljöhandlingsprogrammet,
- f) vara flexibelt när det gäller regionernas sociala, kulturella, ekonomiska och miljömässiga sammanhang.

47. ReK uppmanar Förenade kungariket och EU att, inom ramen för utträdesavtalet och dess genomförande, utveckla gemensamma arrangemang som säkerställer att höga miljönormer och ömsesidighet bevaras, däribland den höga ambitionsnivån i nästa miljöhandlingsprogram.

48. Kommittén betonar att det framtida miljöhandlingsprogrammet bör sätta dagordningen och leda till en integrering av hållbarhetskriterier i EU:s övriga politik, makroekonomiska prioriteringar och finansieringsinstrument. Miljöfaktorer utgör också en indikator på hur hållbar vår ekonomiska utveckling är. Vi förespråkar därför samverkan mellan det åttonde miljöhandlingsprogrammet, den fleråriga budgetramen och den europeiska planeringsterminen.

49. I detta sammanhang beklagar vi den bristande samstämmigheten mellan antagandet av ett åttonde miljöhandlingsprogram och den fleråriga budgetramen efter 2020. Beslutsförfarandet för framtida miljöhandlingsprogram bör anpassas till tidsramen för den fleråriga budgetramen, så att denna väl återspeglar målen i miljöhandlingsprogrammet.

50. Vi föreslår att det åttonde miljöhandlingsprogrammet ska vara den miljö- och klimatpolitiska pelaren i den nya strategin för Europa efter 2020.

Förslag till tematiska prioriteringar i det åttonde miljöhandlingsprogrammet

51. ReK anser att strategin för ett hälsosamt stads- och landsbygdsliv är en praktisk och integrerad strategi som grundar sig på livskvalitet och integrerar de tre pelarna för hållbar utveckling – dvs. ekonomiska, miljömässiga och sociokulturella aspekter – samt sätter in människors hälsa och naturen i ett vidare sammanhang av hållbar utveckling. Strategin knyter också an till genomförandet av målen för hållbar utveckling.

52. ReK föreslår att det åttonde miljöhandlingsprogrammet ska omfatta en EU-strategi för att främja ett hälsosamt liv för alla, som sammanför följande koncept:

- a) Människors hälsa, inbegripet en hög livskvalitet.
- b) En frisk planet där resurser används på ett ansvarsfullt och ändamålsenligt sätt som bevarar den biologiska och geografiska mångfalden samt ekosystemen.
- c) En sund ekonomi som bygger på den cirkulära ekonomin, med tillräcklig tillväxt, utveckling, sysselsättning, hållbara investeringar och en hållbar affärsmiljö.

d) Ett sunt samhälle med möjligheter för alla.

53. ReK uppmanar EU att låta strategin om ett hälsosamt liv genomsyra all EU-politik, EU:s makroekonomiska prioriteringar och dess finansieringsinstrument. Strategin bör även främjas och genomföras på nationell, regional och lokal nivå. ReK föreslår att EU ska samarbeta närmare med nätverk för ett hälsosamt liv, t.ex. WHO:s nätverk för hälsosamma städer.

54. Det åttonde miljöhandlingsprogrammet bör ta itu med omställningsutmaningar, såsom omställningen till en ren energiförsörjning, den cirkulära ekonomin, rörlighetsomställningen, omställningen inom livsmedelsproduktion och livsmedelskonsumtion samt omställningen från grå till grön och blå infrastruktur. Produktions-, konsumtions- och transportmetoder är viktiga orsaker till luftvatten- och markföroreningar samt buller. Dessa omställningar är i linje med en politik som angriper problemen vid källan och kommer därför att stödja genomförandet av EU:s nuvarande lagstiftning. De är kopplade till omställningar i livskvalitet: till ett hälsosamt liv i stadsområden och bättre livskvalitet och livskraft i landsbygdsområden. Det åttonde miljöhandlingsprogrammet bör stödja dessa omställningar och omfatta tidsplaner för genomförandet.

55. ReK föreslår en förlängning av de centrala tematiska prioriteringarna i det sjunde miljöhandlingsprogrammet – att skydda, bevara och stärka EU:s naturkapital, att omvandla EU till en resurseffektiv, grön, konkurrenskraftig och koldioxidneutral ekonomi, inklusive att tillhandahålla ett ramverk för tillgänglig och hållbar transport av människor och varor, vilket säkerställer grön rörlighet såväl i städer som i landsbygdsområden, att skydda EU-medborgarna mot ihållande miljöbelastningar och förbättra hälsa och välbefinnande – eftersom dessa tematiska prioriteringar alltjämt är mycket relevanta (tillsammans med eventuella ytterligare frågor).

56. Det åttonde miljöhandlingsprogrammet bör uppfylla kraven i Parisavtalet och integrera de 17 målen för hållbar utveckling. Det bör vara tillräckligt flexibelt för att kunna beakta nya händelseutvecklingar på det internationella planet och nya globala avtal.

Föreslag till struktur för det åttonde miljöhandlingsprogrammet

57. ReK föreslår ett slimmat, rent åttonde miljöhandlingsprogram med fem huvudkapitel: genomförande, omställningarna, innovation, bredare globala utmaningar och kommunikation.

58. Dessa kapitel skulle kunna genomföras via EU-handlingsplaner med mätbara mål, riktade åtgärder, medel, investeringar, verktyg och en tydlig övervakningsmekanism, exempelvis i samband med granskningen av genomförandet av miljöpolitiken. Med dessa handlingsplaner kan EU skapa samverkan mellan de fem kapitlen i det åttonde miljöhandlingsprogrammet, utveckla skraddarsydda områdesbaserade lösningar och på lämpligt sätt reagera på nya händelser och innovativa metoder. EU:s handlingsplaner kan i sin tur inspirera nationella, regionala och lokala handlingsplaner.

59. ReK anser, med beaktande av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna samt förvaltningsstrukturerna och kulturen i de olika medlemsstaterna, att det åttonde miljöhandlingsprogrammet bör främja antagandet av nationella och/eller regionala handlingsplaner. Det är upp till medlemsstaterna att besluta huruvida de vill ha en nationell eller flera regionala planer eller både och, eftersom sådana beslut är nära kopplade till nationella och regionala förvaltningsstrukturer. Det kommande miljöhandlingsprogrammet bör ange de vägledande principerna för de lokala och regionala myndigheternas vidtagande av åtgärder och uppmuntra antagandet av frivilliga lokala mål och planer. Detta skulle bidra till att genomföra miljöhandlingsprogrammet, men samtidigt lämna visst utrymme för att beakta lokala behov och lokal kapacitet, kunskap och expertis för att lösa lokala problem.

60. ReK föreslår att det första kapitlet i det åttonde miljöhandlingsprogrammet ska ta upp de centrala tematiska prioriteringarna i det sjunde miljöhandlingsprogrammet. Dessa tematiska prioriteringar måste genomföras i praktiken.

61. Det första kapitlet kräver EU-handlingsplaner för genomförandet, som omfattar de åtgärder som beskrivs i granskningen av genomförandet av EU:s miljöpolitik (7) och de stödjande målen i det sjunde miljöhandlingsprogrammet, t.ex. följande:

- a) En bättre integrering av politiken, effektivare politikåtgärder som angriper problemen vid källan och riktad EU-finansiering.
- b) Forskning om olika utmaningar i samband med genomförandet.
- c) Verktyg för genomförande: för närvarande har miljö- och klimatlagstiftningen en egen uppsättning verktyg och vägledande material. För att undvika förvirring och säkerställa större samstämmighet föreslår ReK en mer enhetlig metod med instrument för kapacitetsuppbyggnad (t.ex. verktyg och program, workshoppar, webbseminarier, vägledande material osv.).
- d) Sammanställning av kunskap och bästa praxis i en enda, allmänt tillgänglig och sökvänlig databas som innehåller lämpliga funktioner som bidrar till att fastställa bästa praxis.
- e) Åtgärder för att främja, utvidga och finansiera befintliga och nya initiativ för att stödja utbytet av kunskap och bästa praxis genom europeiska, nationella, regionala och lokala nätverk och samarbete mellan städer, t.ex. inbördes granskning och ömsesidigt lärande, studiebesök, grönt vänortssamarbete samt mentorskap och handledning mellan partner.
- f) Övervakning i samband med granskningen av genomförandet av miljöpolitiken.

62. ReK anser att det åttonde miljöhandlingsprogrammet ytterligare bör förbättra den tekniska plattform för miljösamarbete som inrättats av ENVE-utskottet och GD Miljö för att främja en dialog och samla in information om lokala och regionala utmaningar och lösningar vid tillämpningen av EU:s miljölagstiftning. Kommittén föreslår att ett nätverk av ambassadörer upprättas inom plattformen för att främja genomförandet av miljölagstiftningen på alla förvaltningsnivåer och på så sätt komplettera granskningen av genomförandet av miljöpolitiken och Taix.

63. ReK föreslår att ett större fokus läggs på aspekter/utmaningar i samband med genomförandet av EU:s miljöpolitik via ReK:s yttranden liksom arbetet i de framtida regionala naven (8) för att ta itu med brister och hitta skräddarsydda lösningar.

64. ReK föreslår att det andra kapitlet ska ta upp de viktigaste omställningarna (omställningen till en ren energiförsörjning, den cirkulära ekonomin, rörlighetsomställningen, omställningen inom livsmedelsproduktion och livsmedelskonsumtion och omställningen från grå till grön och blå infrastruktur) och föreslår den lagstiftningsram och finansiella ram som krävs för att underlätta dessa omställningar på ett rättvist sätt för att ytterligare stimulera innovation i pionjärregioner och stödja koldioxidintensiva regioner som genomgår kostsamma energiomställningar.

65. Det andra kapitlet måste genomföras via EU:s omställningsagendor med åtgärder och finansiering för att underlätta alla omställningar och det fortsatta genomförandet av innovation på fältet. Detta omfattar konkreta åtgärder på regional och lokal nivå. Det åttonde miljöhandlingsprogrammet bör stimulera utvecklingen av nationella och regionala omställningsagendor. Dessa agendor, som kartlägger utmaningar, gemensamma åtgärder och lämpliga politiska insatser, kan utformas gemensamt.

66. ReK föreslår att det tredje kapitlet ska främja grön innovation och gröna investeringar. Fortsatt innovation är ytterst viktigt för att möta utmaningarna på miljö- och klimatområdet. Detta kapitel bör ge forskningen en mer framträdande roll i arbetet med att utforma ett lämpligt svar från politiskt håll.

(7) ReK:s yttrande: ENVE-VI/021.

(8) https://ec.europa.eu/commission/files/report-task-force-subsidiarity-proportionality-and-doing-less-more-efficiently_sw

67. Det tredje kapitlet måste genomföras genom en EU-agenda för grön innovation: en agenda för ett hälsosamt liv, ett hållbart samhälle och en cirkulär ekonomi. Agendan bör stödja forskning och utveckling. Den bör vara en samproduktion mellan politiska beslutsfattare (på EU-nivå samt nationell, regional och lokal nivå), industrin och den akademiska världen och bör kartlägga utmaningar, politiska åtgärder och gemensamma strategier för problemlösning. En sådan agenda skulle uppmuntra kommissionen, medlemsstaterna, städerna och regionerna att tillämpa systematiska innovativa strategier och inrätta eller främja partnerskap inom miljövänliga innovationsprojekt och ta itu med regeringarnas roll som "möjliggörare".

68. ReK föreslår att det fjärde kapitlet ska ta upp bredare globala utmaningar. Den globala utvecklingen och globala strategier, såsom Parisavtalet, målen för hållbar utveckling, konventionen om biologisk mångfald och FN:s agenda för städer, har ett stort inflytande på miljö- och klimatpolitiken. Dessutom kan många av de prioriterade målen i det åttonde miljöhandlingsprogrammet endast uppnås i samarbete med partnerländerna eller som en del av en övergripande strategi, och därför kan en förbättring av regionala och lokala myndigheters kapacitet att delta i decentraliserat samarbete vara till stor nytta. Kampen mot föroreningar som orsakas av industrin, turism och hushållsaktiviteter och bekämpningen av miljöbrott kräver ett internationellt åtagande följt av samordnade åtgärder.

69. ReK betonar att det fjärde kapitlet kräver genomförande via en internationell miljö- och klimatagenda så att EU kan ta itu med dessa utmaningar och spela en ledande roll på det internationella planet genom att utnyttja den ekonomiska politiken och handelspolitiken till förmån för den globala miljön och klimatet.

70. Kommittén föreslår att det femte kapitlet ska handla om kommunikation och inriktas på att öka medvetenheten om vikten av och fördelarna med ett gott genomförande av det åttonde miljöhandlingsprogrammet, liksom mervärdet av det åttonde miljöhandlingsprogrammet för medborgarna, företagen och miljön. Genomförandet av miljöhandlingsprogrammet skulle underlättas avsevärt genom en bättre förståelse bland allmänheten och andra berörda parter av EU:s prioriteringar på miljöområdet, de åtgärder som ska vidtas och de konkreta resultat som de kan medföra.

Bryssel den 7 februari 2019.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

III

(Förberedande akter)

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉN

REGIONKOMMITTÉN

REK:S 133:E PLENARSESSION, 6.2.2019–7.2.2019

Utkast till yttrande från Europeiska regionkommittén – Kreativa Europa och En ny europeisk agenda för kultur

(2019/C 168/07)

Föredragande:	János Ádám KARÁCSONY (HU/EPP), ledamot, kommunfullmäktige, Tahitótfalu
Referensdokument:	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av programmet Kreativa Europa (2021–2027) och om upphävande av förordning (EU) nr 1295/2013 COM(2018) 366 final Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: En ny europeisk agenda för kultur COM(2018) 267 final

I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av programmet Kreativa Europa (2021–2027) och om upphävande av förordning (EU) nr 1295/2013 Ingressen, skäl 6

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Programmet bör ta de kulturella och kreativa sektorernas dubbla karaktär i beaktande genom att dels erkänna kulturens inneborende och artistiska värde, dels dessa sektorers ekonomiska värde, inbegripet deras bidrag till tillväxt och konkurrenskraft, kreativitet och innovation i vidare bemärkelse. Detta förutsätter starka kulturella och kreativa sektorer i Europa, framför allt en dynamisk europeisk audiovisuell industri, med hänsyn till dess förmåga att nå en stor publik och dess ekonomiska betydelse, vilken inkluderar de övriga kreativa sektorerna, liksom kulturturismen.	Programmet bör ta de kulturella och kreativa sektorernas dubbla karaktär i beaktande genom att dels erkänna kulturens inneborende och artistiska värde, dels dessa sektorers ekonomiska värde och deras bidrag till att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen i Europeiska unionen, liksom konkurrenskraft, kreativitet och innovation i vidare bemärkelse. Detta förutsätter starka kulturella och kreativa sektorer i Europa, framför allt en dynamisk europeisk audiovisuell industri, med hänsyn till dess förmåga att nå en stor publik och dess ekonomiska betydelse, vilken inkluderar de övriga kreativa sektorerna, den territoriella utvecklingen , liksom kopplingen till strategin för smart specialisering och kulturturismen.

Motivering

Regionalt och europeiskt territoriellt samarbete skapar tillväxt och sysselsättning och främjar Europa som resmål, inklusive via makroregionala kulturella rutter. Utrymme finns för att bygga vidare på dessa erfarenheter för att främja att kulturens påverkan lokalt ligger i linje med artikel 174 i EUF-fördraget och stärka dess roll inom innovationsdriven territoriell utveckling. Såsom angavs i planen för den nya europeiska agendan för kultur tänker kommissionen "ge fortsatt stöd till regionerna i att genomföra smart specialisering och makroregionala strategier med inriktning på kultur och främja hållbar kulturturism".

Ändringsrekommendation 2

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av programmet Kreativa Europa (2021–2027) och om upphävande av förordning (EU) nr 1295/2013 Ingressen, skäl 20

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
I syfte att återspegla vikten av att vidta åtgärder mot klimatförändringarna i enlighet med unionens åtaganden att genomföra Parisavtalet och FN:s mål för hållbar utveckling, kommer det här programmet att bidra till att integrera klimatåtgärder och uppnå ett övergripande mål som går ut på att 25 % av unionens budgetutgifter stöder klimatmål. Relevanta åtgärder kommer att identifieras under utformningen av programmet och dess genomförande, och bedömas på nytt i samband med tillämpliga utvärderingar och översyner.	I syfte att återspegla vikten av att vidta åtgärder mot klimatförändringarna i enlighet med unionens åtaganden att vara en föregångare med att genomföra Parisavtalet och FN:s mål för hållbar utveckling, kommer det här programmet att bidra till att integrera klimatåtgärder och uppnå ett övergripande mål som går ut på att 30 % av unionens budgetutgifter stöder klimatmål, liksom till att integrera målen för hållbar utveckling i samtliga av unionens politikområden . Relevanta åtgärder kommer att identifieras under utformningen av programmet och dess genomförande, och bedömas på nytt i samband med tillämpliga utvärderingar och översyner.

Motivering

Ändringsförslaget syftar till att lyfta fram betydelsen av målen för hållbar utveckling och återspeglar ReK:s ståndpunkt om deras finansiering.

Ändringsrekommendation 3

Ingressen, skäl 22

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<i>Alltsedan den inrättades har Europeiska filmakademien utvecklat en enastående sakkunskap och är i en unik position när det gäller att skapa en alleuropeisk gemenskap av filmskapare och branschfolk, i arbetet med att främja och sprida europeiska filmer bortom de nationella gränserna och utveckla en genuint europeisk publik. Därför bör den vara berättigad till direkt stöd från unionen.</i>	

Motivering

Denna bestämmelse innebär en olämplig positiv diskriminering av detta organ. Behovet av direkt stöd från unionen till detta organ är inte tillräckligt motiverat, och varje form av direkt stöd vore otransparent.

Ändringsrekommendation 4

Ingressen, skäl 23

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Alltsedan den inrättades har Europeiska unionens ungdomsorkester utvecklat en unik sakkunskap i att främja interkulturell dialog, ömsesidig respekt och förståelse genom kultur. Det som utmärker Europeiska unionens ungdomsorkester är att det är en europeisk orkester som överskrider kulturella gränser och består av unga musiker som väljs i enlighet med strikta konstnärliga kriterier genom en ärlig, grundlig uttagningsprocess i alla medlemsstater. Därför bör den vara berättigad till direkt stöd från unionen.	Alltsedan den inrättades har Europeiska unionens ungdomsorkester utvecklat en unik sakkunskap i att främja interkulturell dialog, ömsesidig respekt och förståelse genom kultur. Det som utmärker Europeiska unionens ungdomsorkester är att det är en europeisk orkester som överskrider kulturella gränser och består av unga musiker som väljs i enlighet med strikta konstnärliga kriterier genom en ärlig, grundlig uttagningsprocess i alla medlemsstater. Därför bör den, under förutsättning att alla berörda parter fullt ut följer denna förordning , vara berättigad till direkt stöd från unionen.

Motivering

Av de skäl som anges i kommissionens text bör ungdomsorkestern vara berättigad till direktstöd från EU och programmet Kreativa Europa 2021–2027, förutsatt att alla finansieringsregler följs.

Ändringsrekommendation 5

Ingressen, skäl 25

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
För att säkerställa en effektiv fördelning av anslag ur unionens allmänna budget, är det nödvändigt att säkerställa det europeiska mervärdet av all verksamhet som bedrivs genom programmet och att den utgör ett komplement till medlemsstaternas verksamhet, samtidigt som samstämmighet, komplementaritet och synergieffekter bör eftersträvas med finansieringsprogram som stöder politikområden med nära kopplingar till varandra samt med övergripande politikområden såsom unionens konkurrenspolitik.	För att säkerställa en effektiv fördelning av anslag ur unionens allmänna budget, är det nödvändigt att säkerställa det europeiska mervärdet av all verksamhet som bedrivs genom programmet och att den utgör ett komplement till medlemsstaternas och regionernas verksamhet, samtidigt som samstämmighet, komplementaritet och synergieffekter bör eftersträvas med finansieringsprogram som stöder politikområden med nära kopplingar till varandra samt med övergripande politikområden såsom unionens konkurrenspolitik.

Motivering

Det är också viktigt att beakta komplementariteten med regionernas verksamhet, eftersom man på denna nivå har egna strategier som utgår från deras särdrag, särskilt när det gäller de yttersta randområdena.

Ändringsrekommendation 6

Ingressen, nytt skäl efter skäl 34

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	I enlighet med artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt bör programmet ta den specifika – strukturella, sociala och ekonomiska – situationen i de yttersta randområdena i beaktande. Åtgärder bör planeras inom alla programområden för att öka dessa regioners deltagande och främja kulturellt utbyte mellan dem och resten av EU och världen. En uppföljning och utvärdering av sådana åtgärder ska dessutom göras.

Motivering

Programmet ska innehålla en hänvisning till den särskilda situationen i dessa regioner eftersom de, trots det stora avståndet, utgör en del av vissa EU-medlemsstater. Eftersom de berikar den europeiska kulturen bör deras kulturella förbindelser med EU förstärkas även om det nuvarande programmet inte innehåller någon hänvisning till dem.

Ändringsrekommendation 7

Artikel 3.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
a) Främja den ekonomiska, sociala och externa dimensionen i det europeiska samarbetet i syfte att utveckla och främja Europas kulturella och språkliga mångfald och dess kulturarv, öka de kulturella och kreativa sektorernas konkurrenskraft i Europa samt stärka de internationella förbindelserna på kulturområdet.	(a) enhancing the economic, social and external dimension of European level cooperation to develop and promote European cultural diversity and Europe's cultural heritage and strengthening the competitiveness of the European cultural and creative sectors, with special attention to small and medium-sized enterprises (SMEs) and reinforcing international cultural relations;

Motivering

Omfattningen av programmets specifika mål bör utvidgas och gå under nivån för de kulturella och kreativa sektorerna genom att fokusera på mikroföretag samt små och medelstora företag för att på ett korrekt sätt skildra verkligheten för de som arbetar i de kulturella och kreativa sektorerna.

Ändringsrekommendation 8

Artikel 4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>I enlighet med de mål som anges i artikel 3 ska programområdet kultur ha följande prioriteringar:</p> <p>a) Stärka de gränsöverskridande aspekterna hos aktörerna inom de kulturella och kreativa sektorerna i Europa och spridningen av dessa sektors aktörer och verk.</p> <p>b) Öka det kulturella deltagandet i hela Europa.</p> <p>c) Främja samhällelig motståndskraft och social inkludering via kulturen och kulturarvet.</p> <p>d) Främja de europeiska kulturella och kreativa sektorernas möjlighet att blomstra och skapa arbetstillfällen och tillväxt.</p> <p>e) Stärka den europeiska identiteten och de europeiska värdena genom kulturell medvetenhet, utbildning i konstämnen och kulturbaserad kreativitet i utbildningen.</p> <p>(f) g) Bidra till unionens globala strategi för internationella förbindelser genom kulturell diplomati.</p>	<p>I enlighet med de mål som anges i artikel 3 ska programområdet kultur ha följande prioriteringar:</p> <p>a) Stärka de gränsöverskridande aspekterna hos aktörerna inom de kulturella och kreativa sektorerna i Europa och spridningen av dessa sektors aktörer och verk, med beaktande av regioner med särskilda geografiska nackdelar, såsom de yttersta randområdena.</p> <p>b) Öka det kulturella deltagandet i hela Europa.</p> <p>c) Främja samhällelig motståndskraft och social inkludering samt innovation, via kulturen och kulturarvet.</p> <p>d) Främja de europeiska kulturella och kreativa sektorernas möjlighet att blomstra och skapa arbetstillfällen och tillväxt samt bidra till lokal och regional utveckling.</p> <p>e) Stärka den europeiska identiteten och de europeiska värdena genom kulturell medvetenhet och kulturutbyten, utbildning i konstämnen och kulturbaserad kreativitet i utbildningen.</p> <p>(f) g) Bidra till unionens globala strategi för internationella förbindelser genom kulturell diplomati som även inkluderar de yttersta randområdena som betydelsefulla aktörer.</p>

Motivering

Det är nödvändigt att särskilt uppmärksamma avlägset belägna områden med geografiska nackdelar, och de särskilda förhållanden som råder i de yttersta randområdena erkänns i artikel 349 i EUF-fördraget.

Ändringsrekommendation 9

Artikel 6

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>d) Inrätta och stödja programkontor för att marknadsföra programmet i respektive land samt stimulera till gränsöverskridande samarbete inom de kulturella och kreativa sektorerna.</p>	<p>d) Inrätta och stödja programkontor och deras nätverksarbete för att marknadsföra programmet på nationell, regional och lokal nivå i respektive land samt stimulera till gränsöverskridande samarbete inom de kulturella och kreativa sektorerna.</p>

Motivering

Såsom framhölls i halvtidsutvärderingen av programmet Kreativa Europa (2014–2020) når programmet medborgarna genom den verksamhet och de aktiviteter som får stöd, och berikar därigenom deras europeiska identitet. Den allmänna framgången beror på hur pass effektivt information sprids och medvetenheten ökas om möjligheter och utmaningar på deras nivå. Kontaktkontoren för Kreativa Europa bör uppmuntras att utveckla sin roll genom att dela med sig av framgångshistorier, inte bara från sitt eget land utan på en alleuropeisk nivå, samt i lokala och regionala sammansättningar.

Ändringsrekommendation 10

Artikel 7.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Finansieringsramen för genomförandet av programmet för perioden 2021–2027 ska vara 1 850 000 000 euro i löpande priser.	Finansieringsramen för genomförandet av programmet för perioden 2021–2027 ska vara 2 000 000 000 euro i löpande priser.
Programmet ska genomföras i enlighet med följande preliminära fördelning:	Programmet ska genomföras i enlighet med följande preliminära fördelning:
— Högst 609 000 000 euro för det mål som avses i artikel 3.2 a (programområdet Kultur).	— Högst 759 000 000 euro för det mål som avses i artikel 3.2 a (programområdet Kultur).
— Högst 1 081 000 000 euro för det mål som avses i artikel 3.2 b (programområdet Media).	— Högst 1 081 000 000 euro för det mål som avses i artikel 3.2 b (programområdet Media).
— Högst 160 000 000 euro för den verksamhet som avses i artikel 3.2 c (det sektorsövergripande programområdet).	— Högst 160 000 000 euro för den verksamhet som avses i artikel 3.2 c (det sektorsövergripande programområdet).

Motivering

Kultur och kulturarv bör införlivas bättre i prioriteringarna för nästa fleråriga budgetram, både genom integrering och fastställande av ett budgetmål på över två miljarder euro för programmet Kreativa Europa. Nästan 78 % mer finansiella medel planeras för programområdet Media än för programområdet Kultur, trots att det senare omfattar fler konstsektorer. Vi föreslår därför att den föreslagna ökningen på 150 000 000 euro avsätts för programområdet Kultur.

Ändringsrekommendation 11

Artikel 7.4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
De medel som tilldelas medlemsstaterna inom ramen för delad förvaltning får på deras begäran överföras till programmet. Kommissionen ska förvalta dessa medel direkt i enlighet med [artikel 62.1 a] i budgetförordningen eller indirekt i enlighet med [artikel 62.1 c] i samma förordning. Om möjligt ska dessa medel användas till förmån för den berörda medlemsstaten.	De medel som tilldelas medlemsstaterna inom ramen för delad förvaltning får på deras begäran överföras till programmet. Kommissionen ska förvalta dessa medel direkt i enlighet med [artikel 62.1 a] i budgetförordningen eller indirekt i enlighet med [artikel 62.1 c] i samma förordning. Medlen ska användas till förmån för den berörda medlemsstaten.

Motivering

Artikel 7.4 i förslaget, enligt vilken en medlemsstat kan överföra en del av sina gemensamt förvaltade medel till programmet Kreativa Europa, väcker vissa frågor. I detta fall får medlemsstaten inte tillräckliga garantier för att dessa medel kommer att tilldelas till förmån för den berörda medlemsstaten. Därför bör förslaget formuleras på ett sådant sätt att dessa medel definitivt kommer att användas till förmån för den berörda medlemsstaten.

Ändringsrekommendation 12

Artikel 13 (ny)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>Kommittéförfarande</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Kommissionen ska biträddas av en kommitté (kommittén för Kreativa Europa). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011. 2. Kommittén för Kreativa Europa får sammanträda i särskilda konstellationer för att behandla konkreta frågor angående delprogrammen och de sektorsövergripande programområdena. 3. Om det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas. 4. Om det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Motivering

Subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna kommer endast att kunna förverkligas fullt ut om "kommittéförfarandet" återställs i förslaget så att det säkerställs att medlemsstaterna på ett lämpligt sätt kan granska förvaltningen av programmet.

Ändringsrekommendation 13

Artikel 15

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna säkerställa programmets övergripande samstämmighet och komplementaritet med relevant politik och relevanta program, särskilt sådana som rör jämställdhet, utbildning, ungdomsfrågor, solidaritet, sysselsättning och social inkludering, forskning och innovation, näringsliv och företagande, jordbruk och landsbygdsutveckling, miljö och klimatåtgärder, sammanhållning, regional- och stadspolitik, statligt stöd samt internationellt samarbete och utveckling.</p>	<p>Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna säkerställa programmets övergripande samstämmighet och komplementaritet med relevant politik och relevanta program, särskilt sådana som rör jämställdhet, utbildning, ungdomsfrågor, solidaritet, skydd av minoriteter, särskilt bevarandet av de inhemska nationella, etniska och språkliga minoriteternas kulturarv, sysselsättning och social inkludering, forskning och innovation, hållbar turism, näringsliv och företagande, jordbruk och landsbygdsutveckling, miljö och klimatåtgärder, sammanhållning, regional- och stadspolitik, statligt stöd samt internationellt samarbete och utveckling.</p>

Motivering

Kulturarvsturism är en viktig komponent i och en bidragande faktor till Europas och dess regioners, städers och landsbygdsområdets attraktionskraft när det handlar om att locka investeringar i den privata sektorn, utveckla kulturella och kreativa stadsdelar och dra till sig talang och obundna företag – och på så sätt öka regionernas och ländernas konkurrenskraft både inom Europa och globalt. Eftersom många EU-medborgare (cirka 50 miljoner människor) har ett medborgarskap som inte motsvarar deras modersmål och nationalitet bör man i unionens lagstiftningsprocess för övrigt också ta hänsyn till deras intressen.

Ändringsrekommendation 14

Artikel 18.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>En halvtidsutvärdering av programmet ska göras när det väl föreligger tillräcklig information om genomförandet av programmet, dock senast fyra år efter det att programmet började genomföras.</p>	<p>Interimsutvärderingen av programmet ska göras när det föreligger tillräcklig information om genomförandet av programmet, men halvtidsutvärderingsrapporten ska överlämnas senast fyra år efter det att programmet började genomföras.</p>

Motivering

Halvtidsutvärderingsrapporten är ytterst viktig för utarbetandet av nästa ramprogram och behöver därför vara färdig och tillgänglig i tid för nästa planeringsperiod.

Ändringsrekommendation 15

Bilaga 1 Programområdet Kultur

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Sektorsspecifika åtgärder:	Sektorsspecifika åtgärder:
a) Stöd till musikbranschen för att främja mångfald, kreativitet och innovation inom musikens område, framför allt för att sprida musikrepertoaren inom och utanför Europa, utbildningsinsatser och publikutveckling inom den europeiska repertoaren, samt stöd för insamling och analys av uppgifter.	a) Stöd till musikbranschen för att främja mångfald, kreativitet och innovation inom musikens område, framför allt för att sprida musikrepertoaren inom och utanför Europa, utbildningsinsatser och publikutveckling inom den europeiska repertoaren, samt stöd för insamling och analys av uppgifter.
b) Stöd till bok- och förlagsbranschen genom riktade åtgärder som främjar mångfald, kreativitet och innovation, särskilt översättning och marknadsföring av europeisk litteratur över gränserna i och utanför Europa, utbildning och utbyten för branschfolk, författare och översättare, samt transnationella projekt för samarbete, innovation och utveckling inom branschen.	b) Stöd till bok- och förlagsbranschen genom riktade åtgärder som främjar mångfald, kreativitet och innovation, särskilt översättning och marknadsföring av europeisk litteratur över gränserna i och utanför Europa, utbildning och utbyten för branschfolk, författare och översättare, samt transnationella projekt för samarbete, innovation och utveckling inom branschen.
c) Stöd till arkitektur- och kulturarvssektorerna genom riktade åtgärder för aktörernas mobilitet, kapacitetsuppbyggnad, publikutveckling och internationalisering av kulturarvs- och arkitektursektorerna, främjande av byggekultur, stöd till att skydda, bevara och främja kulturarvet och dess värden via upplysningsverksamhet, arbete i nätverk och aktiviteter för ömsesidigt lärande.	c) Stöd till arkitektur- och kulturarvssektorerna genom riktade åtgärder för aktörernas mobilitet, kapacitetsuppbyggnad, publikutveckling och internationalisering av kulturarvs- och arkitektursektorerna, främjande av byggekultur, stöd till att skydda, bevara och främja kulturarvet, däribland traditionell folklig kultur , och dess värden via upplysningsverksamhet, arbete i nätverk och aktiviteter för ömsesidigt lärande.
d) Stöd till övriga sektorer genom riktade åtgärder för att uppmuntra till utveckling av de kreativa aspekterna inom design- och modebranscherna och kulturturismen samt för att främja och representera dessa sektorer utanför Europeiska unionen.	d) Stöd till övriga sektorer genom riktade åtgärder för att uppmuntra till utveckling av de kreativa aspekterna inom design- och modebranscherna och kulturturismen samt för att främja och representera dessa sektorer utanför Europeiska unionen.

Motivering

Traditionell folklig kultur är i sina olika former (hantverk, musik, dans ...) en viktig källa till livskraft för framför allt landsbygdssamhällen, lokal och regional utveckling och europeiskt kulturellt utbyte. Den är också ett instrument för att stärka den europeiska kulturella identiteten och värna om principen om "förenade i mångfalden".

II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Kreativa Europa

1. Europeiska regionkommittén (ReK) välkomnar kommissionens förslag om att behålla det nuvarande programmet Kreativa Europa som ett eget program som alla aktörer i den kulturella sektorn ska kunna delta i. En fristående budgetram är den bästa metoden för att säkerställa att framstegen under perioden 2014–2020 fortsätter och att en trovärdig utvärdering för framtiden görs.

2. ReK påminner om att programmet Kreativa Europa utgör en del av ett större förslag om nästa fleråriga budgetram (som offentliggjordes den 2 maj 2018), och att resultaten av förhandlingarna om budgetförslaget därför har stor inverkan på programmets slutgiltiga form och innehåll. Kreativa Europa är ett program av stor betydelse för kultursektorns utveckling och internationalisering och det är därför positivt med en ökning av anslaget till programmet. Det är avgörande att dess andel av EU:s budget inte minskar, inte minst med anledning av de utmaningar som det europeiska samarbetet står inför.
3. ReK uppmärksammar utvidgningen av kultur som politikområde: antalet sektorsövergripande projekt som innefattar kultur växer, med fokus på områden som stadsförnyelse, hälsa, välbefinnande, social delaktighet och ungdomars egenmakt. Kommittén välkomnar att förslaget speglar detta.
4. När det gäller konstens och kulturens roll för identitetsskapande och sammanhållning betonar kommittén betydelsen av konstnärlig frihet och yttrandefrihet, som måste värnas med respekt för de universella värdena mänsklig värdighet, jämlikhet och solidaritet, samt principerna om demokrati och rättsstaten.
5. Dessutom anser vi det vara grundläggande för utvecklingen av en "europeisk medborgaridentitet" att åtgärder och resurser riktas in på att lyfta fram och sprida det som är gemensamt för alla européer, på sådana områden som historia, kultur och kulturarv. I detta avseende är utökningen av programmet Kreativa Europa och den europeiska agendan för kultur särskilt relevanta.
6. Vi gläder oss över att förslaget speglar de sociala, ekonomiska och externa dimensionerna samt kulturarv och digital teknik som de två övergripande åtgärderna i den nya europeiska agendan för kultur genom att skapa åtgärder för dem.
7. Kommittén välkomnar förslagets förstärkta internationella dimension, men riktar uppmärksamhet mot utmaningarna med att förena prioriteringar i och utanför EU.
8. Vi välkomnar hänvisningarna till synergieffekterna med bland annat regional-, stads- och landsbygdspolitik i programmet, som "fyller en viktig funktion när det gäller att främja restaurering av kulturarv och att stödja de kulturella och kreativa sektorerna" (1).
9. ReK föreslår att man ytterligare stärker kopplingen till de lokala och regionala myndigheternas viktiga roll när det gäller att främja och lyfta fram det konst- och kulturliv som finns inom deras område, och efterlyser en utökning av de regionala och lokala myndigheternas deltagande i programmet. Kommittén understryker i detta sammanhang behovet av att se till att det råder balans mellan tilldelningen av resurser till storskaliga projekt å ena sidan och finansieringen av (bland annat små och medelstora företags) åtgärder och verksamhet, med inriktning på den lokala och regionala nivån, å andra sidan.
10. Vi påminner om att företagen inom de kulturella och kreativa sektorerna ofta är mikroföretag, små och medelstora företag eller företag som drivs av egenföretagare, vilket kräver initiativ och organisation på lokal nivå. Denna lokaliseringsaspekt är positiv för regionerna eftersom den stärker de lokala ekonomierna och även bidrar till att behålla begåvningar och relaterade arbetstillfällen på lokal nivå. Kulturarbetarnas och kulturentreprenörernas speciella situation bör därför uppmärksammas, bland annat situationen hos dem som är verksamma i regioner med permanenta och strukturella begränsningar (2).
11. Kommittén är bekymrad över att Europeiska unionens ungdomsorkester i förslagets ingress uttryckligen beskrivs som en enhet som bör "vara berättigad till direkt stöd från unionen", trots att det tydligt anges i ändringen av den nuvarande förordningen som medlemsstaterna enats om att "[f]inansiering bör undantagsvis beviljas ungdomsorkestern fram till utgången av programmet Kreativa Europa den 31 december 2020". I detta avseende skulle kommittén vilja få en garanti på att alla berörda parter agerar helt enligt den nuvarande förordningen som ändrades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/596 av den 18 april 2018.

(1) COM(2018) 366 final.

(2) CdR 401/2011 fin.

12. ReK vill med anledning av kulturarbetarnas och kulturentreprenörernas speciella situation framhålla vikten av att upplysa om och uppmuntra till användning av den lånegaranti som utformades under Kreativa Europas föregående programperiod, även om lånegarantin har en annan placering.

Programområdet Kultur

13. Kommittén är bekymrad över balansen mellan de övergripande och de nya sektorspecifika åtgärderna, eftersom en något ökad budget inte automatiskt gör det möjligt att förverkliga ett mycket större antal prioriteringar.

14. ReK påpekar i fallet med sektorspecifika åtgärder

— att man genom att lyfta fram arkitekturen med hänsyn till kulturarvet kan hämma resultaten av Europaåret för kulturarv 2018, som hade som mål att få folk att uppleva och utforska det europeiska kulturarvet genom att vidga deras vyer bortom byggnadsarvet, och i detta sammanhang anser vi att det vore lämpligt att skapa en särskild budgetpost inom ramen för programmet Kreativa Europa till stöd för spridningen av det europeiska kulturarvet efter 2018,

— att de områden som avses i punkt d – design, mode och kulturturism – har en sektorsövergripande karaktär, varför stödet till dem kräver en viss nivå av samordning med andra politikområden,

— att kommittén är bekymrad över balansen mellan konstarterna i de övergripande åtgärderna och de nya sektorspecifika åtgärderna.

15. Kommittén föreslår en starkare koppling till artikel 2 i EU-fördraget i de avsnitt som berör europeisk identitet och värderingar gällande programområdet Kultur för att säkerställa att syftet uppnås och programmet inte missförstås.

16. Kommittén uppmuntrar med eftertryck alla kulturella och audiovisuella sektorer, såsom musiksektorn, att överföra sin digitala kunskap och kompetens för att odla relationer och skapa innovativa samarbeten på lokal och regional nivå.

Det sektorsövergripande programområdet

17. ReK välkomnar de nya prioriteringarna och förstärkningen av detta programområde, vilket säkerställer synergieffekter inom programmet. Kommittén påpekar dock att det jämfört med detta förslag läggs större tonvikt vid datainsamling och statistik i programmet Kreativa Europa för perioden 2014–2020 när det gäller detta programområde, och att detta bör inkluderas även i det framtida programmet.

Programområdet Media

18. Kommittén är medveten om det paradigmskifte som den digitala omställningen leder till i fråga om hur kulturprodukter skapas, hanteras, sprids och i fråga om hur man kommer åt och konsumerar dem samt omsätter dem i pengar. Digitaliseringen skapar även nya möjligheter för kontakter mellan europeiska regioner genom att de utbyter audiovisuella verk och utforskar nya sätt att skapa kopplingar och dela med sig av innehåll. Övergången kan även hjälpa dem att locka en ny publik, utnyttja alternativt innehåll, erbjuda nya tjänster och ge ökad synlighet åt innehåll från olika regioner⁽³⁾. Den digitala övergången kommer att göra det möjligt för kulturella aktörer att profilera sig som innovatörer genom de nya digitala kommunikationsverktyg som verkar i flera riktningar och genom många kanaler, och knyta nära band med lokalområdet och därigenom själva bli aktiva aktörer som främjar en hållbar och intelligent kulturell och ekonomisk tillväxt.

19. Mot denna bakgrund vill ReK uppmärksamma den avsevärda mängd konstnärer vars verk och projekt inte är digitala men lika viktiga, och de aktörer som ger allmänheten utbildningsmöjligheter och -verktyg, såsom bibliotek.

20. Kommittén uppmuntrar med eftertryck alla kulturella och audiovisuella sektorer, såsom musiksektorn, att överföra sin digitala kunskap och kompetens för att odla relationer och skapa innovativa samarbeten på lokal och regional nivå.

⁽³⁾ CdR 293/2010 fin.

21. Vi noterar i detta sammanhang att det även fortsatt finns icke-digitalt konstnärligt skapande och icke-digital utveckling, och att även detta bör ha en plats i 2000-talets samhälle.

Budget

22. Kommittén är bekymrad över det nya programmets föreslagna budget av följande skäl:

- Kommissionens förslag verkar inte ta hänsyn till inflationen. Vi påminner i detta avseende kommissionen om att man under utarbetandet av det tidigare förslaget diskuterade att budgeten för de kulturella och kreativa sektorerna skulle kunna uppgå till 1,801 miljarder euro ⁽⁴⁾.
- Jämfört med den aktuella perioden är den föreslagna budgeten på 1,85 miljarder euro avsatt för ett betydligt större antal prioriteringar på grund av de nya sektorsspecifika åtgärderna i programområdet Kultur.
- Kommittén förstår visserligen kommissionens avsikt att skapa effektivitet genom att centralisera de många EU-finansieringsinstrument som för närvarande finns för att stödja investeringar i EU, men är bekymrad över att garantiinstrumentets resultat kan försvagas, eftersom de som ansvarar för detta instrument i den kulturella sektorn inte kommer att tillerkännas samma insyn som under den aktuella perioden.

23. ReK föreslår i detta avseende att ett budgetmål på över två miljarder euro fastställs samt understryker behovet av att bättre införliva kultur och kulturarv i prioriteringarna för nästa fleråriga budgetram, både genom integrering och synergieffekter med andra program och strategier.

24. Kommittén betonar med eftertryck att regionala och lokala myndigheter systematiskt bör rådfrågas vid utvecklingen, genomförandet och styrningen av de åtgärder som utformas för att tillhandahålla finansiering för de kulturella och kreativa sektorerna i Europa, med beaktande av en bred geografisk täckning.

25. Vi hoppas, när det gäller Förenade kungarikets utträde ur EU, att EU och Förenade kungariket kan upprätthålla och vidareutveckla sina ömsesidigt fördelaktiga förbindelser på kulturområdet genom att bygga vidare på gemensamma bedrifter och kulturella erfarenheter.

26. Subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna kommer endast att förverkligas fullt ut om "kommittéförfarandet" återställs i förslaget, så att det säkerställs att medlemsstaterna på ett lämpligt sätt kan granska förvaltningen av programmet. På motsvarande sätt bör man regelbundet samråda med de lokala och regionala nivåerna om inriktningarna och de årliga arbetsprogrammen.

Ny europeisk agenda för kultur

27. ReK välkomnar den nya europeiska agendan för kultur som en beaktansvärd och heltäckande strategisk grund för en förstärkning av den europeiska identiteten genom att erkänna den europeiska kulturella mångfalden, stärka de europeiska kulturella och kreativa sektorerna och deras förbindelser med partner utanför Europa samt förbättra kopplingarna mellan kultur, utbildning och andra politikområden.

28. Kommittén välkomnar att den nya europeiska agendan genom att införa begreppet "kulturell kapacitet" tar hänsyn till den utmaning som en förändring av målgruppernas förväntningar innebär, eftersom det kräver att lokalbefolkningen i större utsträckning deltar i utformningen av kulturprogram, från att deras idéer används till att de involveras i genomförandet.

⁽⁴⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52011AR0401&from=SV>

29. Det är glädjande att meddelandet uttryckligen nämner städer och regioner som ett av de tre ekosystem som man ska lägga fokus på. Kommittén betonar samtidigt vikten av att ta hänsyn till den viktiga roll som lokala och regionala myndigheter har i det praktiska genomförandet av prioriteringar.

30. Vi noterar i detta sammanhang samtidigt att kommittén redan har betonat att lokala och regionala myndigheter, på grund av sin närhet till medborgarna, är strategiskt bättre lämpade att tillgodose de särskilda behoven och kraven hos olika kulturella grupper i EU, vilket även medför ett stort ansvar ⁽⁵⁾.

31. ReK välkomnar att den nya agendan erkänner behovet av ett paradigmskifte från Stem (naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik) till Steam (som även inkluderar humaniora), att utvidgningen av kreativt och kritiskt tänkande till alla utbildningsnivåer sker i rätt tid samt att man frigör sig från den tydliga uppdelningen mellan naturvetenskap och humaniora. Konst är denna förmåga att komma på nya och användbara idéer. Genom att inbegripa konst och kreativitet blir läroplanen för Stem ännu mer attraktiv, kreativ och innovativ. De konstnärliga ämnena främjar utvecklingen av talang och kultur, och just därför måste de integreras med tekniken.

32. De inhemska nationella, etniska och språkliga minoriteternas kultur är en viktig del av kulturarvet i Europeiska unionen. Den lokala och regionala nivån ansvarar för att bevara och stödja denna kultur och säkerställa att alla får tillgång till dessa specifika kulturer. EU ska dessutom ge ekonomiskt stöd till detta, inbegripet riktade medel som är öronmärkta för de uppgifter som åligger den regionala nivån när det gäller skydd av minoriteters kulturella bakgrund. Särskild uppmärksamhet ska ägnas utnyttjandet av innovativa virtuella instrument samt främjandet av de olika minoritetskulturerna på EU-nivå.

33. Kommittén uppmanar EU och förvaltningar på nationell nivå att erkänna innovation inom de kulturella och kreativa näringarna som en drivkraft för övergripande lokal och regional utveckling.

34. ReK påpekar att lokala och regionala myndigheter framgångsrikt har integrerat de kulturella och kreativa sektorerna i sina utvecklingsstrategier, vilket har bidragit till att stimulera den lokala ekonomin och till att människor stannar kvar på orten ⁽⁶⁾.

35. Vi insisterar dock på att införlivandet av strategier för smart specialisering i de regionala utvecklingsstrategierna fortfarande utgör en utmaning och att regioner därför behöver ökat stöd av EU:s institutioner för att förverkliga smart specialisering, som betraktas som en regionalpolitisk ram för innovationsdriven tillväxt.

36. ReK understryker att Europaåret för kulturarv 2018 har bidragit till att kraftigt öka deltagandet på plats, med tusentals aktiviteter som ägt rum runt om i Europa, där man har främjat delningen och uppskattningen av Europas kulturarv som en gemensam resurs, ökat medvetenheten om historien och gemensamma europeiska värden samt stärkt känslan av tillhörighet till ett gemensamt europeiskt område.

37. Vi efterlyser att man fortsätter att värdera, stödja och bygga på Europaårets effekter och positiva resultat, och att de partnerskap och nätverk som inrättades under året fortsätter efteråt som en del av EU:s kulturella samarbete. Kommittén välkomnar därför den europeiska ram för kulturarvet som presenterades i december 2018 och som omfattar fem delar med konkreta åtgärder som syftar till att få till stånd en verklig förändring i vårt sätt att uppskatta, bevara och främja det europeiska kulturarvet.

38. Vi stöder valet av artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 167 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt som rättsliga grunder, erkänner vikten av artiklarna 173 och 208 i EUF-fördraget och stöder de tre strategiska målen (de ekonomiska, sociala och externa dimensionerna) och de två övergripande åtgärderna (kulturarv och digital teknik).

39. ReK förespråkar att stycket avseende den sociala dimensionen om att "[s]kydda och främja Europas kulturarv som en gemensam resurs, väcka medvetenheten om vår gemensamma historia och våra gemensamma värderingar och stärka känslan av en gemensam europeisk identitet" stöder skyddet av och respekten för Europas religiösa arv och främjar de grundläggande europeiska värderingar som fastställts i artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen.

⁽⁵⁾ CdR 44/2006 fin.

⁽⁶⁾ CdR 181/2010 fin.

40. Europeiska regionkommittén betonar när det gäller den tredje dimensionen (externa förbindelser) "behovet av ett starkare och mer fördjupat samarbete på lokal, regional och nationell nivå om de strategier som utformas och utvecklas för att stödja internationella kulturella förbindelser och åtgärder" (7) och anser att stadsdiplomati skulle kunna vara en väg framåt för att främja den europeiska kulturella identiteten i hela världen.

41. Kulturarbetares mobilitet skulle ha passat bättre bland de övergripande åtgärderna med tanke på att den tillför ett betydande mervärde till alla tre dimensioner.

42. ReK upprepar behovet av att förbättra datainsamlingen och statistiken om kultur, eftersom detta är en förutsättning för att i framtiden utveckla trovärdiga evidensbaserade strategier, och efterfrågar ett strategiskt förhållningssätt till forskning som främjar kunskapsöverföring mellan initiativ som i nuläget är utspridda och därmed säkerställer täckning av alla sektorer i samarbete med kulturella aktörer.

Bryssel den 6 februari 2019.

Europeiska regionkommitténs

Karl-Heinz LAMBERTZ

ordförande

(7) COR-2016-05110-00-00-AC-TRA.

Yttrande från Europeiska regionkommittén om Erasmusprogrammet för utbildning, ungdom och idrott

(2019/C 168/08)

Föredragande	Ulrike HILLER (DE-PES), ledamot, Bremens delstatsregering och stadsstyrelse; företrädare för delstaten Bremen på federal nivå och ansvarig för Europafrågor
Referensdokument	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av "Erasmus": Unionens program för utbildning, ungdom och idrott och om upphävande av förordning (EU) nr 1288/2013 COM(2018) 367 final

I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Ingressen, skäl 1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
I en värld där snabba och genomgripande förändringar sker till följd av den tekniska revolutionen och globaliseringen är det avgörande att investera i mobilitet i utbildningssyfte, samarbete och en innovativ politisk utveckling på områdena för utbildning, ungdom och idrott för att skapa inkluderande, sammanhållna och motståndskraftiga samhällen, upprätthålla EU:s konkurrenskraft samt för att bidra till att stärka den europeiska identiteten och till en mer demokratisk union.	I en värld där snabba och genomgripande förändringar sker till följd av den tekniska revolutionen och globaliseringen är det avgörande att investera i spridning av kunskap och kultur , mobilitet i utbildningssyfte, samarbete och en innovativ politisk utveckling på områdena för utbildning, ungdom och idrott för att skapa inkluderande, sammanhållna och motståndskraftiga samhällen, upprätthålla EU:s konkurrenskraft samt för att bidra till att stärka den europeiska identiteten och till en mer demokratisk union.

Ändringsförslag 2

Ingressen, skäl 4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
I den första principen i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som Europaparlamentet, rådet och Europeiska kommissionen högtidligt proklamerade och undertecknade den 17 november 2017, fastställs det att var och en har rätt till god, inkluderande utbildning och livslångt lärande för att bibehålla och tillägna sig färdigheter som tillåter dem att delta fullt ut i samhället och framgångsrikt klara övergångar i arbetslivet.	I den första principen i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som Europaparlamentet, rådet och Europeiska kommissionen högtidligt proklamerade och undertecknade den 17 november 2017, fastställs det att var och en har rätt till god, inkluderande utbildning och livslångt lärande för att bibehålla och tillägna sig färdigheter som tillåter dem att delta fullt ut i samhället och framgångsrikt klara övergångar i arbetslivet. Detta är särskilt relevant för alla unga som för närvarande är arbetslösa i Europa. Lika tillgång till utbildning bör garanteras oberoende av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder, sexuell läggning eller geografiskt läge och med vederbörlig hänsyn till de språkliga minoriteternas rättigheter.

Motivering

Den europeiska pelaren för sociala rättigheter erkänner inte de utbildningsrelaterade utmaningar som personer som bor i avlägsna områden eller som tillhör en språklig minoritet möter.

Ändringsrekommendation 3

Ingressen, skäl 8

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
I meddelandet <i>En modern budget för ett EU som skyddar, försvarar och sätter medborgarna i centrum – Flerårig budgetram 2021–2027</i> , som antogs den 2 maj 2018, efterlyste kommissionen en starkare ungdomsinriktning i nästa budgetram, framför allt genom att man mer än fördubblar tilldelningen till Erasmus+-programmet, en av EU:s mest synliga framgångar. Tonvikten ska läggas på inkludering och på att nå ut till fler unga med sämre förutsättningar. Då bör fler unga få möjlighet att flytta till ett annat land för att studera eller arbeta.	I meddelandet <i>En modern budget för ett EU som skyddar, försvarar och sätter medborgarna i centrum – Flerårig budgetram 2021–2027</i> , som antogs den 2 maj 2018, efterlyste kommissionen en starkare ungdomsinriktning i nästa budgetram, framför allt genom att man mer än fördubblar tilldelningen till Erasmus+-programmet, en av EU:s mest synliga framgångar. Tonvikten ska läggas på inkludering och på att nå ut till fler unga med sämre förutsättningar. Då bör fler unga få möjlighet att flytta till ett annat land för att studera eller arbeta. För att principen att ingen ska slutföra sin utbildning utan att ha deltagit i ett europeiskt projekt ska kunna förverkligas så snart som möjligt bör programmet även rikta sig till, motivera och utbilda personal inom icke-formell samt yrkesinriktad och allmän utbildning, så att dessa kan motivera så många ungdomar som möjligt.

Motivering

Eftersom personalen inom icke-formell samt yrkesinriktad och allmän utbildning har en grindvaktfunktion för personer med sämre förutsättningar är det nödvändigt att investera i kompetensutveckling även av dessa. Samtidigt måste man ta vederbörlig hänsyn till fenomenet kompetensflykt.

Ändringsrekommendation 4

Ingressen, skäl 9

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
I detta sammanhang är det nödvändigt att fastställa det efterföljande programmet för utbildning, ungdom och idrott (nedan kallat programmet) efter Erasmus+-programmet för 2014–2020, som fastställdes i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013. Programmets (2014–2020) integrerade karaktär omfattar lärande i alla sammanhang – formellt, icke-formellt och informellt lärande samt lärande i alla skeden av livet – bör bibehållas för att främja flexibla utbildningsvägar som gör det möjligt för enskilda personer att utveckla de färdigheter som behövs för att möta utmaningarna i dagens värld.	I detta sammanhang är det nödvändigt att fastställa det efterföljande programmet för utbildning, ungdom och idrott (nedan kallat programmet) efter Erasmus+-programmet för 2014–2020, som fastställdes i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013. Programmets (2014–2020) integrerade karaktär omfattar lärande i alla sammanhang – formellt, icke-formellt och informellt lärande samt lärande i alla skeden av livet – bör bibehållas för att främja flexibla utbildningsvägar som gör det möjligt för enskilda personer att erhålla en lärandeefarenhet som stärker deras europeiska identitet och deras förståelse för Europas kulturella mångfald, och därigenom utveckla de färdigheter som behövs för att möta utmaningarna i dagens värld.

Motivering

Det bör tydligt lyftas fram att utvecklingen av framtidsorienterade yrkesfärdigheter främjas genom en vistelse i ett annat europeiskt land och har ett nära samband med utvecklingen av en europeisk identitet.

Ändringsrekommendation 5

Ingressen, skäl 10

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Programmet bör vara rustat för att bidra ännu mer till genomförandet av unionens politiska mål och prioriteringar på områdena för utbildning, ungdom och idrott. En enhetlig strategi för livslångt lärande är avgörande för att hantera de olika övergångar som människor står inför under olika skeden av livet. För att komma vidare med denna ansats bör nästa program upprätthålla en nära förbindelse med den övergripande strategiska ramen för unionens politiska samarbete på områdena för utbildning och ungdom, inbegripet den politiska dagordningen för skolor, högre utbildning, yrkesutbildning och vuxenutbildning, samtidigt som nya synergieffekter med andra relaterade unionsprogram och politikområden förstärks och utvecklas.</p>	<p>Programmet bör vara rustat för att bidra ännu mer till genomförandet av unionens politiska mål och prioriteringar på områdena för utbildning, ungdom och idrott. Med detta i åtanke bör programmet förstärka undervisningen i och acceptansen av de grundläggande värden som står i centrum för Europeiska unionen: respekt för människans värdighet, frihet (inbegripet yttrandefrihet), demokrati, jämlikhet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna. Dessa värden är gemensamma för medlemsstaterna i ett europeiskt samhälle som bör kännetecknas av mångfald, icke-diskriminering, tolerans, rättvisa, solidaritet och jämställdhet. En enhetlig strategi för livslångt lärande är dessutom avgörande för att hantera de olika övergångar som människor står inför under olika skeden av livet. För att komma vidare med denna ansats bör nästa program upprätthålla en nära förbindelse med den övergripande strategiska ramen för unionens politiska samarbete på områdena för utbildning och ungdom, inbegripet den politiska dagordningen för skolor, högre utbildning, yrkesutbildning och vuxenutbildning, samtidigt som nya synergieffekter med andra relaterade unionsprogram och politikområden förstärks och utvecklas.</p>

Motivering

I det föreslagna tillägget betonas angelägenhetsgraden, i enlighet med utbildningsministrarnas Parisförklaring om att främja medborgarskap och de gemensamma värdena frihet, tolerans och icke-diskriminering genom utbildning, och förtydligas inriktningen för "unionens politiska mål och prioriteringar".

Ändringsrekommendation 6

Ingressen, skäl 11

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Programmet är en viktig beståndsdel i arbetet med att skapa ett europeiskt område för utbildning. Det bör bidra till efterföljaren till den strategiska ramen för samarbete på utbildningsområdet och den nya kompetensagendan för Europa med ett gemensamt åtagande vad gäller den strategiska betydelsen av färdigheter och kompetens för hållbara arbetstillfällen, tillväxt och konkurrenskraft. Programmet bör stödja medlemsstaterna i arbetet med att nå målen i Parisförklaringen om att främja medborgarskap och de gemensamma värdena frihet, tolerans och icke-diskriminering genom utbildning.</p>	<p>Programmet är en viktig beståndsdel i arbetet med att skapa ett europeiskt område för utbildning. Det bör bidra till efterföljaren till den strategiska ramen för samarbete på utbildningsområdet och den nya kompetensagendan för Europa med ett gemensamt åtagande vad gäller den strategiska betydelsen av färdigheter och kompetens för hållbara arbetstillfällen, tillväxt och konkurrenskraft. Programmet bör stödja medlemsstaterna i arbetet med att nå målen i Parisförklaringen om att främja medborgarskap och de gemensamma värdena frihet, tolerans och icke-diskriminering genom utbildning, så att även unga blir engagerade unionsmedborgare som är medvetna om de europeiska värdena, har kunskap att stå upp för dem och kan nyttja sina rättigheter. Därigenom sätter programmet den strategiska betydelsen av färdigheter och kompetens för att upprätthålla arbetstillfällen, tillväxt och konkurrenskraft i centrum.</p>

Motivering

Det bör tydligt lyftas fram att utvecklingen av framtidsorienterade yrkesfärdigheter främjas genom en vistelse i ett annat europeiskt land och har ett nära samband med utvecklingen av en europeisk identitet.

Ändringsrekommendation 7

Ingressen, skäl 12

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Programmet bör stämma överens med EU:s nya ungdomsstrategi, ramen för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet för 2019–2027, utgående från kommissionens meddelande av den 22 maj 2018, <i>Engagera, sammanföra och stärka ungdomar – EU:s nya ungdomsstrategi</i> .	Programmet bör stämma överens med EU:s nya ungdomsstrategi, ramen för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet för 2019–2027, utgående från kommissionens meddelande av den 22 maj 2018, <i>Engagera, sammanföra och stärka ungdomar – EU:s nya ungdomsstrategi, samt ta hänsyn till EU-arbetsplanen för ungdomsfrågor.</i>

Motivering

För att förbättra samstämmigheten i politiken bör EU-arbetsplanen för ungdomsfrågor beaktas.

Ändringsrekommendation 8

Ingressen, skäl 14

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Programmet bör bidra till att förstärka unionens innovationskapacitet, framför allt genom att stödja mobilitet och samarbetsverksamhet som främjar utvecklingen av färdigheter i framtidsorienterade studieämnen eller på områden som vetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik, klimatförändringar, miljön, ren energi, artificiell intelligens, robotteknik, dataanalys samt konst och formgivning för att hjälpa människor att utveckla kunskaper, färdigheter och kompetens som behövs för framtiden.	Programmet bör bidra till att förstärka unionens innovationskapacitet, framför allt genom att stödja mobilitet och samarbetsverksamhet som främjar utvecklingen av färdigheter i framtidsorienterade studieämnen eller på områden som vetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik, klimatförändringar, miljön, ren energi, artificiell intelligens, robotteknik, dataanalys, formgivning samt inom konst och humaniora för att hjälpa människor att utveckla kunskaper, färdigheter och kompetens som behövs för framtiden. Denna omfattande utbildning kommer att stimulera en djupare förståelse av demokrati, främja en kritisk analys av dagens verklighet och dess interkulturalitet, och uppmuntra utvecklingen av sociala färdigheter, såsom interkulturellt lagarbete, empati, tolerans och förmåga att lära genom självständigt arbete. Allt detta är av avgörande betydelse.

Motivering

Eftersom unionens innovationsförmåga inte bara beror på fackkompetens i de relevanta studieämnena och områdena, utan också på kompetens som hänför sig till konst och humaniora, samt på utvecklingen av de nämnda sociala färdigheterna hos de (framtida) arbetstagarna och ledarna, bör man ta vederbörlig hänsyn till alla dessa aspekter i programmet.

Ändringsrekommendation 9

Ingressen, skäl 15

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Synergieffekter med Horisont Europa bör säkerställa att kombinerade medel från programmet och Horisont Europa-programmet⁽¹⁾ används för att stödja verksamhet som stärker och moderniserar europeiska högskolor. Horisont Europa kommer när så är lämpligt att komplettera programmets stöd för initiativet med Europauniversitet, framför allt vad gäller forskningen som en del av utvecklingen av nya gemensamma och integrerade långsiktiga och hållbara strategier för utbildning, forskning och innovation. Synergieffekter med Horisont Europa kommer att bidra till att främja integrationen av utbildning och forskning vid högskolor.</p> <p>⁽¹⁾ COM(2018) [].</p>	<p>Synergieffekter med Horisont Europa bör säkerställa att kombinerade medel från programmet och Horisont Europa-programmet används för att stödja verksamhet som stärker och moderniserar europeiska högskolor, med vederbörlig hänsyn till de utmaningar som man står inför i landsbygdsområden, unionens yttersta randområden, regioner med allvarliga och permanenta naturbetingade eller demografiska nackdelar, såsom öregioner, gränsregioner och bergsregioner, och områden som drabbats av naturkatastrofer i medlemsstaterna. Horisont Europa kommer när så är lämpligt att komplettera programmets stöd för initiativet med Europauniversitet, framför allt vad gäller forskningen som en del av utvecklingen av nya gemensamma och integrerade långsiktiga och hållbara strategier för utbildning, forskning och innovation. Synergieffekter med Horisont Europa kommer att bidra till att främja integrationen av utbildning och forskning vid högskolor, bl.a. för att stödja konvergensprocesser på detta område i eftersatta regioner.</p>

Motivering

Utbildning och forskning är viktiga drivkrafter för socioekonomisk utveckling och anställbarhet, och därför måste man ägna särskild uppmärksamhet även åt avlägsnet belägna och eftersatta regioner i EU.

Ändringsrekommendation 10

Ingressen, skäl 16

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Programmet bör vara mer inkluderande genom att istörre utsträckning nå personer med sämre förutsättningar, bland annat genom mer flexibla upplägg för mobilitet i utbildningssyfte och genom att främja att små organisationer deltar i programmet, framför allt nykomlingar och lokala gräsrotsorganisationer som arbetar direkt med mindre gynnade personer i alla åldrar. Virtuella upplägg, såsom virtuellt samarbete samt blandad och virtuell mobilitet, bör främjas för att nå fler deltagare, framför allt personer med sämre förutsättningar och personer för vilka det skulle utgöra ett hinder att flytta fysiskt till ett annat land.</p>	<p>Programmet bör vara mer inkluderande genom att istörre utsträckning nå personer med sämre förutsättningar, bland annat genom mer flexibla upplägg för mobilitet i utbildningssyfte och genom att främja att små organisationer deltar i programmet, framför allt nykomlingar och lokala gräsrotsorganisationer även på lokal och regional nivå som arbetar direkt med mindre gynnade personer i alla åldrar.</p> <p>Dessutom bör institutioner för icke-formell samt yrkesinriktad och allmän utbildning som i huvudsak riktar sig till mindre gynnade inlärare och aldrig eller inte på länge har arbetat med de europeiska programmen ha större möjlighet att vid projektförberedelserna samarbeta med en icke-formell utbildningsinstitution med fackkompetens på lokal och regional nivå.</p> <p>Virtuella upplägg, såsom virtuellt samarbete samt blandad och virtuell mobilitet, bör främjas för att nå fler deltagare, framför allt personer med sämre förutsättningar och personer för vilka det skulle utgöra ett hinder att flytta fysiskt till ett annat land. Vid främjandet av dessa virtuella upplägg bör man beakta behovet av att alla i hela EU har tillgång till höghastighetsinternet och av att respektera gemensamma europeiska bestämmelser om dataskydd.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	Alla ansträngningar måste göras för att även möjliggöra fysisk mobilitet för mindre gynnade personer, särskilt personer med fysisk, sensorisk och kognitiv funktionsnedsättning.

Motivering

Det aktiva deltagandet av gräsrotsorganisationer på lokal och regional nivå bör främjas. Enligt aktuella studier är tvekan inför europeiska projekt, som anses för komplicerade, i många fall mycket stor, och därför bör det skapas möjligheter att erbjuda den berörda personalen chansen att vidareutbilda sig på jobbet och i detta syfte samarbeta med en pedagogisk institution.

Även om virtuell mobilitet kan vara ett värdefullt komplement till den fysiska mobiliteten, dock utan att vara någon likvärdig ersättning, är tillgång till bredband i hela EU och full efterlevnad av dataskyddsreglerna en absolut förutsättning. Dessutom måste det säkerställas att alla former av mobilitet kan utnyttjas av alla, inbegripet elever med fysisk och/eller kognitiv funktionsnedsättning, som ofta behöver riktat stöd.

Ändringsrekommendation 11

Ingressen, skäl 17

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Kommissionen betonade i meddelandet Att stärka den europeiska identiteten genom utbildning och kultur den centrala roll som utbildning, kultur och idrott spelar för att främja ett aktivt medborgarskap och gemensamma värden bland de yngre generationerna. Att stärka den europeiska identiteten och främja enskilda individers aktiva deltagande i de demokratiska processerna är av avgörande betydelse för Europas framtid och för våra demokratiska samhällen. Att åka utomlands för att studera, praktisera och arbeta eller för att delta i ungdoms- och idrottsverksamhet bidrar till att stärka den europeiska identiteten i all dess mångfald och känslan av att ingå i en viss kulturell grupp och främjar ett aktivt medborgarskap bland människor i alla åldrar. Personer som deltar i mobilitetsverksamhet bör vara delaktiga i lokalsamhället och delta i lokalsamhället i värdlandet för att dela med sig av sina erfarenheter. Verksamhet som är kopplad till att stärka alla aspekter av kreativitet på områdena för utbildning och ungdom samt enskilda individers nyckelkompetenser bör stödjas.</p>	<p>Kommissionen betonade i meddelandet Att stärka den europeiska identiteten genom utbildning och kultur den centrala roll som utbildning, kultur och idrott spelar för att främja ett aktivt medborgarskap och gemensamma värden bland de yngre generationerna. Att stärka den europeiska identiteten och främja enskilda individers aktiva deltagande i de demokratiska processerna är av avgörande betydelse för Europas framtid och för våra demokratiska samhällen. Att åka utomlands för att studera, praktisera, arbeta eller göra en kort, medellång eller lång praktik som elev vid en skola för yrkesinriktad eller allmän utbildning, eller för att delta i ungdoms- och idrottsverksamhet bidrar till att stärka den europeiska identiteten i all dess mångfald och känslan av att ingå i en viss kulturell grupp och främjar ett aktivt medborgarskap bland människor i alla åldrar. Personer som deltar i mobilitetsverksamhet bör vara delaktiga i lokalsamhället och delta i lokalsamhället i värdlandet för att dela med sig av sina erfarenheter. Organisationer som upprättar och stöder kontakter mellan studerande och institutioner för icke-formell samt yrkesinriktad och allmän utbildning, särskilt sådana som arbetar med ungdomar med sämre förutsättningar, bör främjas i sitt arbete och stödjas i sina lokala och europeiska nätverk. Verksamhet som är kopplad till att stärka alla aspekter av kreativitet på områdena för utbildning och ungdom samt enskilda individers nyckelkompetenser bör stödjas.</p>

Motivering

Eftersom praktik inom yrkesutbildningar redan stöds i det nuvarande Erasmus+ och numera har en mycket stor betydelse bör detta alternativ finnas kvar och utvidgas till att omfatta yrkesinriktning inom skolor för allmän utbildning.

Arbetet inom organisationer som stöder kontakter mellan studerande och institutioner för yrkesinriktad och allmän utbildning har visat att en sådan förmedlingsverksamhet är värdefull eftersom den gör det möjligt för Erasmus-studenter att få en djupare inblick i värdlandets utbildningssystem och ger eleverna enkel peer-to-peer-tillgång till Europa, vilket är särskilt viktigt för ungdomar med sämre förutsättningar.

Ändringsrekommendation 12

Ingressen, skäl 18

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Programmets internationella dimension bör förstärkas och programmet bör sträva efter att erbjuda fler möjligheter till mobilitet, samarbete och politisk dialog med tredjeländer som inte är associerade till programmet. Eftersom den internationella verksamheten inom högre utbildning och den internationella ungdomsverksamheten har genomförts på ett framgångsrikt sätt inom ramen för de tidigare programmen på områdena för utbildning och ungdom, bör den internationella mobilitetsverksamheten utvidgas till andra sektorer, såsom yrkesutbildning.</p>	<p>Programmets internationella dimension bör förstärkas och programmet bör sträva efter att erbjuda fler möjligheter till mobilitet, samarbete och politisk dialog med tredjeländer som inte är associerade till programmet. Eftersom den internationella verksamheten inom högre utbildning och den internationella ungdomsverksamheten har genomförts på ett framgångsrikt sätt inom ramen för de tidigare programmen på områdena för utbildning och ungdom, bör den internationella mobilitetsverksamheten utvidgas till andra sektorer, såsom yrkesutbildning, även med beaktande av de socio-ekonomiska och geografiska egenskaper hos de berörda länderna som påverkar skapandet av arbetstillfällen och därmed entreprenörskap och anställbarhet hos unga och vuxna.</p>

Motivering

Ändringsförslaget syftar till att skapa en starkare koppling mellan utbildning å ena sidan och den sociala och ekonomiska verkligheten i ett område, särskilt avlägsna och mindre gynnade områden, å andra sidan.

Ändringsrekommendation 13

Ingressen, skäl 19

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Den grundläggande strukturen för programmet för 2014–2020 har visat sig vara lyckad och bör bibehållas; programmet är uppdelat i tre kapitel – utbildning, ungdom och idrott – och kretsar kring tre programområden. Förbättringar för att effektivisera och rationalisera de insatser som stöds av programmet bör införas.</p>	<p>Den grundläggande strukturen för programmet för 2014–2020 har visat sig vara lyckad och bör bibehållas; programmet är uppdelat i tre kapitel – utbildning, ungdom och idrott – och kretsar kring tre programområden. Förbättringar för att effektivisera och rationalisera de insatser som stöds av programmet bör införas. Därför bör områdesspecifika och extremt förenklade ansökningsförfaranden införas för att nå målet att öka deltagandet och personalens vilja att lämna in ansökningar. För detta krävs intensiv rådgivning, stöd och uppföljning på lokal och regional nivå, där man bäst känner till de lokala behoven samt stöd till småskaliga partnerskap under medverkan av små, lokala organisationer och med enkla och icke-betungande administrativa formaliteter.</p>

Motivering

Beroende på projekttyp uppskattas den tid som behövs för att lämna in en ansökan till mellan 40 och 80 timmar, även för de som har gjort det tidigare. Detta var inte fallet med de tidigare programmen, och det kan därför vara lämpligt att rikta sig efter standarderna i dem. Detta problem påverkar i synnerhet området för yrkesinriktad och allmän utbildning samt icke-formell utbildning, eftersom man till skillnad från högskolor vanligtvis inte har några internationella kanslier och därför måste utföra detta arbete utöver sitt vanliga arbete.

Ändringsrekommendation 14

Ingressen, skäl 20

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Programmet bör stärka befintliga möjligheter till mobilitet i utbildningssyfte, framför allt i de sektorer där programmet kan få störst effektivitetsvinster, för att utvidga sin räckvidd och möta den stora icke tillgodosedda efterfrågan. Detta bör framför allt ske genom att öka och underlätta mobilitet för högskolestudenter, skolelever och yrkesstuderande. Mobilitet för lågutbildade vuxna bör ingå i partnerskap för samarbete. Möjligheterna till mobilitet för unga som deltar i verksamhet för icke-formellt lärande bör även utvidgas för att nå ut till fler unga. Mobilitet för personal på områdena för utbildning, ungdom och idrott bör också förstärkas med tanke på dess hävstångseffekt. i enlighet med visionen om ett verkligt europeiskt område för utbildning bör programmet också främja mobilitet och utbyten samt främja de studerandes deltagande i utbildningsverksamhet och kulturell verksamhet genom att stödja en digitalisering av processerna, såsom det europeiska studentkortet. Detta initiativ kan vara ett viktigt steg för att förverkliga mobilitet för alla, framför allt genom att göra det möjligt för högskolor att sända ut och ta emot ytterligare utbytesstudenter, samtidigt som kvaliteten på studentmobiliteten förbättras, och även genom att underlätta studenternas tillgång till olika tjänster (bibliotek, transporter, boende) innan de anländer till värdinstitutionen utomlands.</p>	<p>Programmet bör stärka befintliga möjligheter till mobilitet i utbildningssyfte, framför allt genom att öka och underlätta mobilitet för högskolestudenter, skolelever och yrkesstuderande. Mobilitet för lågutbildade vuxna bör ingå i partnerskap för samarbete. Möjligheterna till mobilitet för unga som deltar i verksamhet för icke-formellt lärande bör även utvidgas för att nå ut till fler unga. Mobilitet för personal på områdena för utbildning, ungdom och idrott bör också förstärkas med tanke på dess hävstångseffekt. i enlighet med visionen om ett verkligt europeiskt område för utbildning bör programmet också främja mobilitet och utbyten samt främja de studerandes deltagande i utbildningsverksamhet och kulturell verksamhet genom att främja organisationer som upprättar kontakter mellan studerande och ungdomsorganisationer samt institutioner för icke-formell samt yrkesinriktad och allmän utbildning i värdlandet, särskilt sådana som arbetar med ungdomar med sämre förutsättningar, och genom att stödja en digitalisering av processerna, såsom det europeiska studentkortet. Detta initiativ kan vara ett viktigt steg för att förverkliga mobilitet för alla, framför allt genom att göra det möjligt för högskolor att sända ut och ta emot ytterligare utbytesstudenter, samtidigt som kvaliteten på studentmobiliteten förbättras, och även genom att underlätta studenternas tillgång till olika tjänster (bibliotek, transporter, boende) innan de anländer till värdinstitutionen utomlands. För att uppmuntra studerandes mobilitet överlag bör relevant information systematiskt tillhandahållas för att hjälpa studerande att förbereda sig. Dessutom bör en systematisk insamling av god praxis som är användbar för studerande också stödjas.</p>

Motivering

Arbetet inom organisationer som stöder kontakter mellan studerande och institutioner för yrkesinriktad och allmän utbildning har visat sig kunna bidra till att göra det möjligt för elever i värdlandet att få enkel peer-to-peer-tillgång till Europa, vilket är särskilt viktigt för ungdomar med sämre förutsättningar.

Ändringsrekommendation 15

Ingressen, skäl 21

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Programmet bör stimulera ungas deltagande i det demokratiska livet i Europa, bland annat genom att stödja projekt för unga som uppmuntrar dem till att engagera sig och lära sig att delta i det civila samhället, öka medvetenheten om EU:s gemensamma värden, såsom grundläggande rättigheter, och genom att föra samman unga och beslutsfattare på lokal och nationell nivå samt på EU-nivå, liksom genom att bidra till den europeiska integrationsprocessen.</p>	<p>Programmet bör stimulera ungas deltagande i det demokratiska livet i Europa, bland annat genom att stödja projekt och genom att befästa och sprida de bästa metoder och åtgärder som redan finns inom ramen för Erasmusprogrammet för unga som uppmuntrar dem till att engagera sig och lära sig att delta i det civila samhället, öka medvetenheten om EU:s gemensamma värden, såsom grundläggande rättigheter, och genom att föra samman unga och beslutsfattare på lokal, regional och nationell nivå samt på EU-nivå, liksom genom att bidra till den europeiska integrationsprocessen.</p>

Motivering

Både de lokala och de regionala förhållandena måste beaktas.

Ändringsrekommendation 16

Ingressen, skäl 22

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Programmet bör erbjuda unga fler möjligheter att upptäcka Europa genom vistelser utomlands. Artonåringar, framför allt personer med sämre förutsättningar, bör få en möjlighet att uppleva en första, kortvarig resa genom Europa, antingen på egen hand eller i grupp, inom ramen för en informell utbildningsverksamhet som syftar till att stärka deras känsla av att vara en del av Europeiska unionen och att upptäcka den kulturella mångfalden inom unionen. Programmet bör kartlägga organ med ansvar för att nå ut till och välja deltagarna och stödja verksamhet som främjar den utbildningsmässiga dimensionen av upplevelsen.</p>	<p>Programmet bör erbjuda unga fler möjligheter att upptäcka Europa genom vistelser utomlands. Artonåringar, framför allt personer med sämre förutsättningar, bör få en möjlighet att uppleva en första, egen, kortvarig resa genom Europa, antingen på egen hand eller i grupp, inom ramen för en informell utbildningsverksamhet som syftar till att stärka deras känsla av att vara en del av Europeiska unionen och att upptäcka den kulturella mångfalden inom unionen. Programmet bör vara öppet för deltagande av alla unga på lika villkor, oberoende av var de bor – inbegripet unga från de yttersta randområdena och från mindre utvecklade regioner – och för vistelser överallt i Europa, för att möjliggöra möten mellan människor med olika bakgrund och från hela Europa. Man skulle kunna överväga att utöver resekostnaderna även erbjuda ungdomar med sämre förutsättningar bidrag för måltider och boende samt vid behov medföljande. Detta program skulle också kunna vara ett offentligt-privat partnerskapsprojekt, t.ex. med transport- och turismnäringen, för att även ekonomiskt sett uppnå mer snabbare. Grupper inom det civila samhället skulle också kunna involveras aktivt i ovannämnda partnerskap och i innovativa former av samarbete, så att de kan spela en dynamisk roll, alltid i syfte att göra Erasmusprogrammet mer ändamålsenligt och bredda dess tillämpningsområde. Programmet bör kartlägga organ på lokal eller regional nivå med ansvar för att nå ut till deltagarna genom spridning av information i lämpliga medier och inom de berörda institutionerna för formell eller icke-formell utbildning samt stödja verksamhet som främjar den utbildningsmässiga dimensionen av upplevelsen.</p>

Motivering

För att detta erbjudande om informellt lärande faktiskt ska nå ut till bland annat arbetslösa ungdomar eller ungdomar med fysisk funktionsnedsättning räcker det inte att använda sig av de vanliga kanalerna för informationsspridning. Dessutom kommer det att vara till hjälp att inte bara finansiera själva resekostnaderna utan även att bevilja bidrag som täcker de ytterligare kostnader som implicit följer i dessa fall. Samtidigt bör också mindre utvecklade regioner betraktas som en destination för vistelser utomlands, så det är viktigt att väcka ungdomarnas intresse och entusiasm även för dessa regioner.

Ändringsförslag 17

Ingressen, skäl 23

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Programmet bör även främja språkinläring, framför allt genom en ökad användning av nätbaserade verktyg, eftersom nätbaserat lärande erbjuder ytterligare fördelar vid språkinläringen vad gäller tillgänglighet och flexibilitet.</p>	<p>Programmet bör även främja språkinläring, framför allt genom en ökad användning av nätbaserade verktyg, eftersom nätbaserat lärande erbjuder ytterligare fördelar vid språkinläringen vad gäller tillgänglighet och flexibilitet. i detta avseende bör programmet ta vederbörlig hänsyn till regionala språk och minoritetsspråk, i enlighet med bland annat artikel 22 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna angående kulturell, religiös och språklig mångfald.</p>

Motivering

Lagstiftaren bör erkänna regionala språks och minoritetsspråks kulturella aspekt och identitetsvärde, enligt artikel 22 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna och Europarådets europeiska stadga om landsdels- eller minoritetsspråk (1992), undertecknad av 16 EU-medlemsstater.

Ändringsrekommendation 18

Ingressen, skäl 24

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Programmet bör stödja åtgärder som stärker samarbetet mellan institutioner och organisationer som är verksamma på områdena för utbildning, ungdom och idrott, och framhålla den grundläggande roll som de spelar när det gäller att förse människor med de kunskaper, färdigheter och den kompetens som krävs i en föränderlig värld samt att i tillräcklig utsträckning uppfylla potentialen för innovation, kreativitet och entreprenörskap, särskilt inom den digitala ekonomin.</p>	<p>Programmet bör stödja åtgärder som stärker samarbetet mellan institutioner och organisationer som är verksamma på områdena för icke-formell samt yrkesinriktad och allmän utbildning och idrott, både inom utbildningsområdena och under öppna förhållanden områdesövergripande på lokal nivå, och framhålla den grundläggande roll som de spelar när det gäller att förse människor med de kunskaper, färdigheter och den kompetens som krävs i en föränderlig värld samt att i tillräcklig utsträckning uppfylla potentialen för innovation, kreativitet och entreprenörskap.</p>

Motivering

Eftersom det finns kreativa och innovativa utbildningsinstitutioner även utanför den digitala ekonomin skulle den koncentration som föreskrivs innebära en oberättigad utestängning.

Ändringsrekommendation 19

Ingressen, skäl 32

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>För att spegla vikten av att bekämpa klimatförändringarna, i överensstämmelse med EU:s åtaganden att genomföra Parisavtalet och uppfylla FN:s mål för hållbar utveckling, kommer detta program att bidra till att integrera klimatåtgärder i unionens politik och till att uppnå det övergripande målet om att 25 % av utgifterna i unionsbudgeten ska stödja klimatmålen. De berörda åtgärderna kommer att identifieras under utarbetandet och genomförandet av programmet och omprövas i samband med relevanta utvärderingar och översyner.</p>	<p>För att spegla vikten av att bekämpa klimatförändringarna, i överensstämmelse med EU:s åtaganden att genomföra Parisavtalet och uppfylla FN:s mål för hållbar utveckling, kommer detta program att bidra till att integrera klimatåtgärder i unionens politik och till att uppnå det övergripande målet om att 25 % av utgifterna i unionsbudgeten ska stödja klimatmålen. De berörda åtgärderna, även med beaktande av klimatrelaterad utbildning och kompetensöverföring till unga européer, kommer att identifieras under utarbetandet och genomförandet av programmet och omprövas i samband med relevanta utvärderingar och översyner.</p>

Motivering

Det är viktigt att utbilda unga i förebyggande, begränsning och minskning av riskerna i samband med klimatförändringarna, inbegripet efterföljande naturkatastrofer.

Ändringsrekommendation 20

Ingressen, skäl 37

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Tredjeländer som ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) får delta i programmet i samband med det samarbete som inrättats genom EES-avtalet, som ligger till grund för genomförandet av unionsprogrammen genom ett beslut enligt det avtalet. Tredjeländer får också delta på grundval av andra rättsliga instrument. Denna förordning ska bevilja de rättigheter och den tillgång som krävs för att den behöriga utanordnaren, Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och Europeiska revisionsrätten ska kunna utöva sina respektive befogenheter på ett heltäckande sätt. Tredjeländers fulla deltagande i programmet bör omfattas av de villkor som fastställs i särskilda avtal som omfattar deltagande i programmet för det tredjeland som berörs. Fullt deltagande innebär även en skyldighet att inrätta ett nationellt programkontor och att förvalta vissa av programmets insatser på en decentraliserad nivå. Enskilda personer och enheter från tredjeländer som inte är associerade till programmet bör kunna delta i vissa insatser inom programmet, i enlighet med det arbetsprogram och de ansökningsomgångar som offentliggjorts av kommissionen. Vid genomförandet av programmet bör särskilda arrangemang för enskilda personer och enheter från europeiska mikrostaterna tas i beaktande.</p>	<p>Tredjeländer som ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) får delta i programmet i samband med det samarbete som inrättats genom EES-avtalet, som ligger till grund för genomförandet av unionsprogrammen genom ett beslut enligt det avtalet. Tredjeländer får också delta på grundval av andra rättsliga instrument och strukturerade ramar för samarbete, t.ex. EU:s makroregionala strategier. Denna förordning ska bevilja de rättigheter och den tillgång som krävs för att den behöriga utanordnaren, Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och Europeiska revisionsrätten ska kunna utöva sina respektive befogenheter på ett heltäckande sätt. Tredjeländers fulla deltagande i programmet bör omfattas av de villkor som fastställs i särskilda avtal som omfattar deltagande i programmet för det tredjeland som berörs. Fullt deltagande innebär även en skyldighet att inrätta ett nationellt programkontor och att förvalta vissa av programmets insatser på en decentraliserad nivå. Enskilda personer och enheter från tredjeländer som inte är associerade till programmet bör kunna delta i vissa insatser inom programmet, i enlighet med det arbetsprogram och de ansökningsomgångar som offentliggjorts av kommissionen. Vid genomförandet av programmet bör särskilda arrangemang för enskilda personer och enheter från europeiska mikrostaterna tas i beaktande.</p>

Motivering

Tillägget syftar till att lyfta fram den makroregionala dimensionen i EU:s politik, bland annat genom att hänvisa till deltagandet i Erasmusprogrammet av de tredjeländer som deltar i de fyra befintliga makroregionala strategierna.

Ändringsrekommendation 21

Ingressen, skäl 38

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>I enlighet med kommissionens meddelande <i>Ett starkare och förnyat strategiskt partnerskap med EU:s yttersta randområden</i> bör programmet ta den specifika situationen i dessa områden i beaktande. Åtgärder kommer att vidtas för att öka de yttersta randområdenas deltagande i alla insatser. Mobilitetsutbyten och samarbete mellan personer och organisationer från dessa områden och tredjeländer, framför allt deras grannländer, bör främjas. Sådana åtgärder kommer att övervakas och utvärderas regelbundet.</p>	<p>I enlighet med artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och kommissionens meddelande <i>Ett starkare och förnyat strategiskt partnerskap med EU:s yttersta randområden</i> bör programmet ta den specifika situationen i dessa områden i beaktande. Åtgärder kommer att vidtas för att öka de yttersta randområdenas deltagande i alla insatser. Mobilitetsutbyten och samarbete mellan personer och organisationer från dessa områden och tredjeländer, framför allt deras grannländer, bör främjas. Sådana åtgärder kommer att övervakas och utvärderas regelbundet.</p>

Motivering

Skälet bör inbegripa den rättsliga grund som artikel 349 utgör, eftersom de yttersta randområdenas särdrag är förankrade i denna artikel. Därför föreslår vi denna nya lydelse.

Ändringsrekommendation 22

Ingressen, skäl 38

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<i>I alla åtgärder inom ramen för programmet bör man också beakta behovet av att öka deltagandet av de regioner med allvarliga och permanenta naturbetingade eller demografiska nackdelar, såsom öregioner, gränsregioner och bergsregioner, som avses i artikel 174 tredje stycket i EUF-fördraget.</i>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 23

Ingressen, skäl 42

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Lämplig utåtriktad verksamhet, med offentliggörande och spridning av de möjligheter och resultat som de insatser som stöds av programmet medför, bör säkerställas på europeisk, nationell och lokal nivå. Den utåtriktade verksamheten, offentliggörandet och spridningen bör utgå från alla de organ som genomför programmet, i förekommande fall, med stöd av andra viktiga parter.	Lämplig utåtriktad verksamhet, med offentliggörande och spridning av de möjligheter och resultat som de insatser som stöds av programmet medför, bör säkerställas på europeisk, nationell, regional och lokal nivå. Den utåtriktade verksamheten, offentliggörandet och spridningen bör utgå från alla de organ som genomför programmet, i förekommande fall, med stöd av andra viktiga parter.

Motivering

Både de lokala och de regionala förhållandena måste beaktas.

Ändringsrekommendation 24

Ingressen, skäl 44

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
För att säkerställa ett effektivt och ändamålsenligt genomförande av denna förordning bör programmet i högsta möjliga mån använda sig av befintliga genomförandemekanismer. Genomförandet av programmet bör därför överlåtas till kommissionen och till de nationella programkontoren. När så är möjligt, och för att maximera effektiviteten, bör de nationella programkontoren vara samma som de som utsetts för förvaltningen av det föregående programmet. Räckvidden av förhandsbedömningen av kravuppfyllelse bör begränsas till de krav som är nya och specifika för programmet, såvida detta inte är motiverat, till exempel vid allvarliga brister eller undermåliga prestationer vad gäller det nationella programkontoret i fråga.	För att säkerställa ett effektivt och ändamålsenligt genomförande av denna förordning bör programmet i högsta möjliga mån använda sig av befintliga genomförandemekanismer och stärkas ytterligare på regional nivå . Genomförandet av programmet bör därför överlåtas till kommissionen och till de nationella programkontoren, som har ett närmare samarbete på den regionala nivån . När så är möjligt, och för att maximera effektiviteten, bör de nationella programkontoren, som har ett närmare samarbete med den regionala nivån , vara samma som de som utsetts för förvaltningen av det föregående programmet. För att ytterligare öka effektiviteten och acceptansen för de åtgärder som de nationella programkontoren vidtar bör dessa i samarbete med berörda parter inrätta rådgivande kommittéer och ombudsmän på lokal eller regional nivå som bidrar till att förbättra de administrativa förfarandena och besluten samt avgöra eventuella överklaganden och tvister mellan de nationella programkontoren och användarna på ett öppet, objektiva och neutralt sätt . Räckvidden av förhandsbedömningen av kravuppfyllelse bör begränsas till de krav som är nya och specifika för programmet, såvida detta inte är motiverat, till exempel vid allvarliga brister eller undermåliga prestationer vad gäller det nationella programkontoret i fråga.

Motivering

De goda erfarenheter som det tyska federala institutet för yrkesutbildning (Bundesinstitut für berufliche Bildung) har gjort av att inrätta en rådgivande användarkommitté bör också utnyttjas av de andra nationella programkontoren för att göra det möjligt för de berörda att delta ännu mer i programmet, i synnerhet i dess genomförande.

Eftersom de nationella programkontorens tilldelningsbeslut tidigare ofta har överklagats och det inte är rimligt att de nationella programkontoren själva kan avgöra överklaganden av deras beslut är det lämpligt att, såsom i Österrike, inrätta motsvarande ombudsmän som kan bidra till insyn i beslutsprocessen samt sakkunniga men neutrala lösningar.

Ändringsrekommendation 25

Ingressen, skäl 46

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna bör sträva efter att vidta alla lämpliga åtgärder för att undanröja juridiska och administrativa hinder för att programmet ska fungera väl. Detta inbegriper att, när så är möjligt, lösa problem som skapar svårigheter att få visering och uppehållstillstånd, utan att det påverkar tillämpningen av unionens lagstiftning om inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare. i överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/801 ⁽¹⁾ uppmuntras medlemsstaterna att inrätta skyndsamma antagningsförfaranden.</p> <p>(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/801 av den 11 maj 2016 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för forskning, studier, praktik, volontärarbete, deltagande i elevutbytesprogram eller utbildningsprojekt och för au pairarbete (EUT L 132, 21.5.2016, s. 21).</p>	<p>Medlemsstaterna bör vidta alla lämpliga åtgärder för att undanröja juridiska och administrativa hinder för att programmet ska fungera väl. Detta inbegriper att undanta studiemedel från beskattning samt att, när så är möjligt, lösa problem som skapar svårigheter att få visering och uppehållstillstånd, utan att det påverkar tillämpningen av unionens lagstiftning om inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare. i överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/801 ⁽¹⁾ uppmuntras medlemsstaterna att inrätta skyndsamma antagningsförfaranden.</p> <p>(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/801 av den 11 maj 2016 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för forskning, studier, praktik, volontärarbete, deltagande i elevutbytesprogram eller utbildningsprojekt och för au pairarbete (EUT L 132, 21.5.2016, s. 21).</p>

Motivering

För överensstämmelse med skäl 49.

Ändringsrekommendation 26

Ingressen, skäl 49

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>I syfte att förenkla kraven på bidragsmottagarna bör förenklade bidrag i form av enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonbelopp användas i största möjliga utsträckning. De förenklade bidragen för att stödja programmets mobilitetsinsatser, som fastställts av kommissionen, bör ta levnads- och försörjningskostnaderna i värdlandet i beaktande. Kommissionen och de nationella programkontoren i de sändande länderna bör ha möjlighet att anpassa dessa förenklade bidrag på grundval av objektiva kriterier, framför allt för att garantera tillgång för personer med sämre förutsättningar. i enlighet med nationell rätt bör medlemsstaterna också uppmuntras att låta dessa bidrag vara befriade från skatter och sociala avgifter. Samma undantag bör gälla för offentliga eller privata enheter som beviljar sådant ekonomiskt stöd till de berörda personerna.</p>	<p>I syfte att förenkla kraven på bidragsmottagarna bör förenklade bidrag i form av enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonbelopp användas i största möjliga utsträckning. De förenklade bidragen för att stödja programmets mobilitetsinsatser, som fastställts av kommissionen, bör regelbundet ses över och anpassas till levnads- och försörjningskostnaderna i värdlandet och regionen. Kommissionen och de nationella programkontoren i de sändande länderna bör ha möjlighet att anpassa dessa förenklade bidrag på grundval av objektiva kriterier, framför allt för att garantera tillgång för personer med sämre förutsättningar, vars totala kostnader för deltagandet bör täckas av sådana bidrag. i enlighet med nationell rätt bör medlemsstaterna också låta dessa bidrag vara befriade från skatter och sociala avgifter. Samma undantag bör gälla för offentliga eller privata enheter som beviljar sådant ekonomiskt stöd till de berörda personerna.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 27

Ingressen, skäl 51

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Det bör säkerställas att de insatser som genomförs inom ramen för programmet kompletterar medlemsstaternas verksamhet och annan verksamhet i unionen, framför allt på områdena för utbildning, kultur och media, ungdomsfrågor och solidaritet, sysselsättning och social inkludering, forskning och innovation, näringsliv och företagande, jordbruk och landsbygdsutveckling med tonvikten på unga lantbrukare, sammanhållning, regionalpolitik samt internationellt samarbete och utveckling.	Det bör säkerställas att de insatser som genomförs inom ramen för programmet kompletterar medlemsstaternas och regionernas verksamhet och annan verksamhet i unionen, framför allt på områdena för utbildning, kultur och media, ungdomsfrågor och solidaritet, sysselsättning och social inkludering, forskning och innovation, näringsliv och företagande, jordbruk och landsbygdsutveckling med tonvikten på unga lantbrukare, sammanhållning, regionalpolitik samt internationellt samarbete och utveckling.

Motivering

Det är också viktigt att ta hänsyn till komplementariteten mellan de insatser som genomförs inom ramen för programmet och regionernas verksamheter.

Ändringsrekommendation 28

Ingressen, skäl 52

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Även om regelverket redan tidigare tillät medlemsstaterna och regionerna att skapa synergieffekter inom ramen för den tidigare programplaneringsperioden mellan Erasmus+ och andra unionsinstrument, såsom de europeiska struktur- och investeringsfonderna, som även stödjer en kvalitativ utveckling på utbildningsområdet och inom ungdomsverksamheten i EU, har denna potential hittills varit underutnyttjad, vilket således begränsar de systemiska effekterna av projekt och inverkan på politiken. Ändamålsenlig kommunikation och samarbete bör äga rum på nationell nivå mellan de nationella organ som ansvarar för förvaltningen av dessa instrument för att maximera deras respektive inverkan. Programmet bör möjliggöra ett aktivt samarbete med dessa instrument.	Även om regelverket redan tidigare tillät medlemsstaterna och regionerna att skapa synergieffekter inom ramen för den tidigare programplaneringsperioden mellan Erasmus+ och andra unionsinstrument, såsom de europeiska struktur- och investeringsfonderna, som även stödjer en kvalitativ utveckling på utbildningsområdet och inom ungdomsverksamheten i EU, har denna potential hittills varit underutnyttjad, vilket således begränsar de systemiska effekterna av projekt och inverkan på politiken. Ändamålsenlig kommunikation och samarbete bör äga rum på nationell och regional nivå mellan de nationella organ som ansvarar för förvaltningen av dessa instrument för att maximera deras respektive inverkan. Programmet bör möjliggöra ett aktivt samarbete med dessa instrument.

Motivering

Det är också viktigt att ta hänsyn till samarbetet med regionala organisationer, eftersom det på denna nivå finns myndigheter som förvaltar andra EU-instrument, till exempel de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

Ändringsrekommendation 29

Kapitel 1, artikel 2.6 (definitioner)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<i>idrott på gräsrotsnivå</i> : idrott i organiserad form som utövas på lokal nivå av amatöriddrottare, samt idrott för alla,	<i>idrott på gräsrotsnivå</i> : idrott i organiserad form som utövas på lokal eller regional nivå av amatöriddrottare, samt idrott för alla,

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 30

Kapitel 1, artikel 2.14 (definitioner)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<i>partnerskap</i> : ett avtal mellan en grupp av läroanstalter och/eller organisationer om att genomföra gemensam verksamhet och gemensamma projekt,	<i>partnerskap</i> : ett avtal mellan en grupp av läroanstalter och/eller organisationer om att genomföra gemensam verksamhet och gemensamma projekt inom ramen för programmet ,

Motivering

Det bör säkerställas att inte alla former av samarbete betecknas som "partnerskap" i den mening som avses i förordningen.

Ändringsrekommendation 31

Kapitel 1, artikel 2.25 (definitioner)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<i>personer med sämre förutsättningar</i> : personer som möter hinder som gör det svårt för dem att få faktisk tillgång till de möjligheter som erbjuds genom programmet av ekonomiska, sociala, kulturella, eller geografiska skäl, eller av skäl som rör hälsa, migrantbakgrund, funktionsnedsättning och inlärningssvårigheter ,	<i>personer med sämre förutsättningar</i> : personer som möter hinder som gör det svårt för dem att få faktisk tillgång till de möjligheter som erbjuds genom programmet av ekonomiska, sociala, kulturella, språkliga eller geografiska skäl, eller av skäl som rör hälsa, migrantbakgrund eller fysisk, sensorisk och kognitiv funktionsnedsättning; tillgänglighet är ett av programmets främsta mål, som ska ges företräde framför kvantitativa eller ekonomiska aspekter ,

Motivering

Lika tillgång till möjligheter kräver att man tar itu med hinder såsom språkbarriärer eller intellektuell funktionsnedsättning.

Ändringsrekommendation 32

Kapitel 1, artikel 2.28 (ny) (definitioner)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	språk: varje annat språk som inte är den studerandes förstaspråk,

Motivering

Den inläring av nya språk som främjas genom detta program bör inte begränsas till EU:s officiella språk.

Ändringsrekommendation 33

Kapitel 1, artikel 2.29 (ny) (definitioner)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<i>personer med funktionsnedsättning: personer med varaktiga fysiska, psykiska, intellektuella eller sensoriska funktionsnedsättningar, vilka i kombination med olika hinder kan motverka deras fulla och verkliga deltagande i samhället på lika villkor som andra.</i>

Motivering

Definition av begreppet i linje med artikel 1.2 i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

Ändringsrekommendation 34

Kapitel II, artikel 4, programområde 1 (mobilitet i utbildningssyfte)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>På utbildningsområdet ska programmet stödja följande insatser inom ramen för programområde 1:</p> <p>(a) Mobilitet för studenter och personal inom högre utbildning.</p> <p>(b) Mobilitet för studenter och personal inom yrkesutbildning.</p> <p>(c) Mobilitet för skolelever och skolpersonal.</p> <p>(d) Mobilitet för personal inom vuxenutbildning.</p> <p>(e) Möjligheter till språkinläring, inbegripet sådana som stöder mobilitetsverksamhet.</p>	<p>På utbildningsområdet ska programmet stödja följande insatser inom ramen för programområde 1, som även kan genomföras i kombination med virtuella utbytesprojekt:</p> <p>(a) Mobilitet för studenter och personal inom högre utbildning på kort, medellång eller lång sikt.</p> <p>(b) Mobilitet för studenter och personal inom yrkesutbildning på kort, medellång eller lång sikt, särskilt för lärlingar, anställda och utbildare i små och medelstora företag. Målgruppsanpassade kurser för att förbereda lärlingar på de språkliga och interkulturella utmaningarna, som även kan begäras vid flera tidpunkter per år, bör utvecklas.</p> <p>(c) Mobilitet för skolelever och skolpersonal på kort, medellång eller lång sikt, bland annat för yrkespraktik inom den allmänna utbildningen.</p> <p>(d) Mobilitet för personal inom vuxenutbildning på kort, medellång eller lång sikt.</p> <p>(e) Möjligheter till språkinläring, inbegripet sådana som stöder mobilitetsverksamhet, som ska inriktas på de olika målgruppernas särskilda behov.</p> <p>(f) Mobilitet för vuxna och äldre personer som är inskrivna vid pensionsuniversitet eller deltar i andra initiativ för livslångt lärande.</p> <p>(g) Mobilitet för ungdomar och arbetstagare på ungdomsområdet av skäl med anknytning till lärande på området icke-formell utbildning.</p>

Motivering

(a–e) Mobilitet i utbildningssyfte bör särskilt kunna utnyttjas även av dessa personer och inom detta utbildningsområde och för att möjliggöra ett erbjudande av hög kvalitet bör även lämplig förberedelse erbjudas.

(f) Man bör uppmuntra och främja utbildning och livslångt lärande för vuxna och äldre personer för att förbättra deras kunskaper och färdigheter, förbättra deras livskvalitet och främja deras integration i syfte att sprida den europeiska identiteten i alla åldersgrupper.

(g) i ändringsförslaget anges enbart området formell och mer akademisk utbildning, samtidigt som det är relevant att inbegripa en punkt avseende ungdomars och arbetstagares mobilitet på ungdomsområdet inom programområde 1.

Ändringsrekommendation 35

Kapitel II, artikel 5, programområde 2 (samarbete mellan organisationer och institutioner)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
På utbildningsområdet ska programmet stödja följande insatser inom ramen för programområde 2:	På utbildningsområdet ska programmet stödja följande insatser inom ramen för programområde 2:
(a) Partnerskap för samarbete och utbyte av praxis, inbegripet småskaliga partnerskap i syfte att främja en bredare och mer inkluderande tillgång till programmet.	(a) Partnerskap för samarbete och utbyte av praxis, inbegripet småskaliga partnerskap på regional nivå i syfte att främja en bredare och mer inkluderande tillgång till programmet.
(b) Partnerskap för spetskompetens, framför allt för Europau-niversitet, yrkeskunskapscentrum och gemensamma masterexamina.	(b) Partnerskap för spetskompetens, framför allt för Europau-niversitet och yrkeskunskapscentrum, som inte bara ska finnas i de europeiska storstäderna, ska med deltagande av den regionala nivån stödja de berörda parterna i deras tillämpningsorienterade samarbeten och utveckla gemensamma masterexamina.
(c) Partnerskap för innovation för att öka Europas innovationskapacitet.	(c) Partnerskap för innovation för att öka Europas innovationskapacitet samt utmärkelser för "europeiska företag" som särskilt engagerar sig för sina lärlingars europeiska kvalifikationer.
(d) Onlineplattformar och verktyg för virtuellt samarbete, inbegripet stödtjänster för eTwinning och webbplattformen för vuxenutbildning i Europa.	(d) Onlineplattformar och verktyg för virtuellt samarbete, inbegripet stödtjänster för eTwinning och webbplattformen för vuxenutbildning i Europa.

Motivering

Yrkeskunskapscentrumen kan endast nå sina mål om de bygger på befintliga strukturer och arbetar med och inte mot de berörda parterna.

Ändringsrekommendation 36

Kapitel II, artikel 6, programområde 3 (stöd till politikutveckling och samarbete)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p><i>Programområde 3</i></p> <p>Stöd till politikutveckling och politiskt samarbete</p> <p>På utbildningsområdet ska programmet stödja följande insatser inom ramen för programområde 3:</p> <p>(a) Förberedandet och genomförandet av unionens allmänna och sektorsspecifika politiska dagordningar på utbildningsområdet, inbegripet med stöd av Eurydicenätverket eller andra relevanta organisationers verksamhet.</p> <p>(b) Stöd till unionens verktyg och åtgärder som främjar kvaliteten och tydligheten i fråga om kompetenser, färdigheter och kvalifikationer och erkännandet av dessa ⁽¹⁾.</p> <p>(c) Politisk dialog och samarbete med viktiga berörda parter, inbegripet EU-omfattande nätverk, europeiska icke-statliga organisationer och internationella organisationer på utbildningsområdet.</p> <p>(d) Åtgärder som bidrar till ett kvalitativt och inkluderande genomförande av programmet.</p> <p>(e) Samarbete med unionens övriga instrument och stöd till unionens övriga politikområden.</p> <p>(f) Insatser för att sprida kunskap och öka medvetenheten om resultat av och prioriteringar inom EU-politik samt om programmet.</p> <hr/> <p>⁽¹⁾ Framför allt den enhetliga gemenskapsramen för tydlighet i kvalifikationer och meriter, europeiska referensramen för kvalifikationer, europeiska referensramen för kvalitetssäkring av yrkesutbildning, det europeiska systemet för meritöverföring inom yrkesutbildningen, det europeiska systemet för överföring och ackumulering av studiemeriter, det europeiska registret för kvalitetssäkring av högre utbildning, den europeiska sammanslutningen för kvalitetssäkring i den högre utbildningen, det europeiska nätverket av nationella informationscentrum för erkännande av akademiska betyg respektive nationella informationscentrum för erkännande av akademiska betyg och Euroguidancenätverken.</p>	<p><i>Programområde 3</i></p> <p>Stöd till politikutveckling och politiskt samarbete</p> <p>På utbildningsområdet ska programmet stödja följande insatser inom ramen för programområde 3:</p> <p>(a) Förberedandet och genomförandet av unionens allmänna och sektorsspecifika politiska dagordningar på utbildningsområdet, inbegripet med stöd av Eurydicenätverket eller andra relevanta organisationers verksamhet.</p> <p>(b) Stöd till unionens verktyg och åtgärder som främjar kvaliteten och tydligheten i fråga om kompetenser, färdigheter och kvalifikationer och erkännandet av dessa ⁽¹⁾.</p> <p>(c) Politisk dialog och samarbete med viktiga berörda parter, inbegripet EU-omfattande nätverk, europeiska icke-statliga organisationer och internationella organisationer på utbildningsområdet.</p> <p>(d) Åtgärder som bidrar till ett kvalitativt och inkluderande genomförande av programmet.</p> <p>(e) Samarbete med unionens övriga instrument och stöd till unionens övriga politikområden.</p> <p>(f) Insatser för att sprida kunskap och öka medvetenheten om resultat av och prioriteringar inom EU-politik samt om programmet.</p> <p>(g) Stöd till genomförandet av EU:s makroregionala strategier.</p> <hr/> <p>⁽¹⁾ Framför allt den enhetliga gemenskapsramen för tydlighet i kvalifikationer och meriter, europeiska referensramen för kvalifikationer, europeiska referensramen för kvalitetssäkring av yrkesutbildning, det europeiska systemet för meritöverföring inom yrkesutbildningen, det europeiska systemet för överföring och ackumulering av studiemeriter, det europeiska registret för kvalitetssäkring av högre utbildning, den europeiska sammanslutningen för kvalitetssäkring i den högre utbildningen, det europeiska nätverket av nationella informationscentrum för erkännande av akademiska betyg respektive nationella informationscentrum för erkännande av akademiska betyg och Euroguidancenätverken.</p>

Motivering

Erasmusprogrammet bör genomföras även på makroregional nivå för att stödja de relaterade strategierna för ekonomiskt, socialt och territoriellt samarbete mellan medlemsstaterna och mellan medlemsstater och tredjeländer.

Ändringsrekommendation 37

Kapitel II, artikel 7, Jean Monnet-insatser

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p><i>Jean Monnet-insatser</i></p> <p>Programmet ska stödja undervisning, inläring, forskning och debatter om den europeiska integrationen med hjälp av följande insatser:</p> <p>(a) Jean Monnet-insatser inom högre utbildning.</p> <p>(b) Jean Monnet-insatser på andra utbildningsområden.</p> <p>(c) Stöd till följande institutioner med europeisk målsättning: Europeiska universitetsinstitutet i Florens, inbegripet dess School of Transnational Governance, Europeiska högskolan (i Brygge och Natolin), Europeiska institutet för offentlig förvaltning i Maastricht, Europeiska rättsakademien i Trier, Europeiska byrån för utveckling av undervisning för elever med behov av särskilt stöd i Odense och Internationella centrumet för Europautbildning i Nice.</p>	<p><i>Jean Monnet-insatser</i></p> <p>Programmet ska stödja undervisning, inläring, forskning och debatter om den europeiska integrationen med hjälp av följande insatser:</p> <p>(a) Jean Monnet-insatser inom högre utbildning.</p> <p>(b) Jean Monnet-insatser på andra utbildningsområden.</p> <p>(c) Stöd till följande institutioner med europeisk målsättning: Europeiska universitetsinstitutet i Florens, inbegripet dess School of Transnational Governance, Europeiska högskolan (i Brygge och Natolin), Europeiska institutet för offentlig förvaltning i Maastricht, Europeiska rättsakademien i Trier, Europeiska byrån för utveckling av undervisning för elever med behov av särskilt stöd i Odense och Internationella centrumet för Europautbildning i Nice.</p> <p>(d) <i>Jean Monnet-insatser inom utbildning och forskning i fråga om miljöskydd, Europeiska unionens strategi för hållbar utveckling samt bredare miljö- och klimatförändringspolitik, inklusive på området för naturkatastrofer, särskilt i fråga om förebyggande, begränsning och minskning av skador.</i></p>

Motivering

Det föreslagna tillägget syftar till att stärka Jean Monnet-insatserna inom ramen för programmet.

Ändringsrekommendation 38

Kapitel IV, artikel 11

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<i>Dessutom ska amatöriddrottarens mobilitet i samband med tävlingar stödjas, särskilt för personer från avlägsna områden, öar eller de yttersta randområdena.</i>

Motivering

Det är ytterst viktigt att stödja mobilitetsåtgärder för dessa idrottare som, på grund av sin geografiska hemhörighet, har svårare att ta sig till tävlingar. Mobilitet bör vara tillgängligt på lika villkor för alla idrottare.

Ändringsrekommendation 39

Kapitel IV, artikel 12

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(a) Partnerskap för samarbete och utbyte av praxis, inbegripet småskaliga partnerskap i syfte att främja en bredare och mer inkluderande tillgång till programmet.	(a) Partnerskap för samarbete och utbyte av praxis, inbegripet småskaliga partnerskap i syfte att främja en bredare och mer inkluderande tillgång till programmet. För att även mindre lokala och regionala aktörer ska kunna delta i detta program bör även det lägsta antalet länder som måste delta i en åtgärd sänkas till sex länder.

Motivering

Eftersom många verksamheter organiseras av små lokala och regionala aktörer bör denna konkreta minskning göras för att möjliggöra en bredare och mer inkluderande tillgång.

Ändringsrekommendation 40

Kapitel IV, artikel 14

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
6. [...]	6. [...] 7. <i>De medel för enskilda personers mobilitet i utbildningssyfte som avses i artikel 4 ska anpassas till de faktiska levnadskostnaderna i värdregionen, vilka regelbundet ska ses över.</i>

Motivering

Det är nödvändigt att anpassa ersättningen av levnadskostnaderna i ett värdland mot bakgrund av de uppdaterade faktiska kostnaderna i den specifika värdregionen eftersom nationella genomsnitt kan vara vilseledande.

Ändringsrekommendation 41

Kapitel VIII, artikel 22.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
De nationella programkontor som avses i artikel 24 ska utveckla en konsekvent strategi för att nå ut till målgrupperna och för spridning och utnyttjande av resultaten från den verksamhet som stöds genom insatserna som de förvaltar inom ramen för programmet, ska bistå kommissionen med den allmänna uppgiften att sprida information om programmet, inklusive information om insatser och verksamhet som förvaltas på nationell nivå och unionsnivå, dess resultat och ska informera relevanta målgrupper om de insatser samt den verksamhet som har genomförts i deras land.	De nationella programkontor som avses i artikel 24 ska utveckla en konsekvent strategi för att nå ut till målgrupperna, <i>där de enskilda programdelarna synliggörs</i> , och för spridning och utnyttjande av resultaten från den verksamhet som stöds genom insatserna som de förvaltar inom ramen för programmet, ska bistå kommissionen med den allmänna uppgiften att sprida information om programmet, inklusive information om insatser och verksamhet som förvaltas på nationell nivå och unionsnivå, dess resultat och ska informera relevanta målgrupper, <i>från förskola till högre utbildning och yrkesutbildning via relevanta medier och i samråd med de berörda parterna</i> , om de insatser samt den verksamhet som har genomförts i deras land.

Motivering

För att nå det eftersträvade målet att tredubbla antalet potentiella deltagare är det nödvändigt att i såväl den externa som den interna kommunikationen ta vederbörlig hänsyn till programdelarna för att på så vis kunna åstadkomma multiplikatoreffekter.

Ändringsrekommendation 42

Kapitel IX, artikel 23.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga och lämpliga åtgärder för att avlägsna alla juridiska och administrativa hinder för att programmet ska fungera korrekt, inbegripet, om möjligt, även åtgärder för att lösa administrativa frågor som försvårar erhållandet av viseringar.	Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga och lämpliga åtgärder för att avlägsna alla juridiska och administrativa hinder för att programmet ska fungera korrekt, inbegripet åtgärder för att undvika att bidragen beskattas, för att säkerställa möjligheten att överföra rättigheter mellan EU:s olika sociala system och , om möjligt, för att lösa administrativa frågor som försvårar erhållandet av viseringar.

Motivering

För att i formuleringen säkerställa samstämmighet med tidigare skäl.

Ändringsrekommendation 43

Kapitel IX, artikel 25.8 (ny)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	Kommissionen ska inrätta en rådgivande kommitté där de viktigaste, även lokala och regionala, berörda parterna kontinuerligt bistår kommissionen med råd vid genomförandet av programmet och på så sätt bidrar till att programmets mål uppnås bättre.

Motivering

De goda erfarenheter som det tyska federala institutet för yrkesutbildning (Bundesinstitut für berufliche Bildung) har gjort av att inrätta en rådgivande användarkommitté bör också utnyttjas av kommissionen för att göra det möjligt för de berörda att delta ännu mer i programmet, i synnerhet i dess genomförande.

Ändringsrekommendation 44

Kapitel XI, artikel 29.4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Insatser som är stödberättigande inom ramen för programmet, som har utvärderats i en av programmets ansökningsomgångar och som uppfyller minimikvalitetskraven i den ansökningsomgången, men som inte finansieras på grund av begränsningar i fråga om budgetmedel, kan väljas ut för finansiering från de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna). i så fall ska de samfinansieringssatser och bestämmelser för stödberättigande som grundar sig på denna förordning gälla. Dessa insatser ska genomföras av den förvaltande myndighet som avses i artikel [65] i förordning (EU) 2018/... [förordningen om gemensamma bestämmelser], i enlighet med de bestämmelser som fastställs i den förordningen och med fondspecifika förordningar, inbegripet regler om finansiella korrigeringar.</p>	<p>Insatser som är stödberättigande inom ramen för programmet, som har utvärderats i en av programmets ansökningsomgångar och som uppfyller minimikvalitetskraven i den ansökningsomgången, men som inte finansieras på grund av begränsningar i fråga om budgetmedel, kan ges en spetskompetensstämpel som ett erkännande av deras höga kvalitet. Detta kan underlätta deras ansökan om och eventuella urval för finansiering från andra källor, inklusive de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna). i så fall ska de samfinansieringssatser och bestämmelser för stödberättigande som grundar sig på denna förordning gälla. Dessa insatser ska genomföras av den förvaltande myndighet som avses i artikel 65] i förordning (EU) 2018/... [förordningen om gemensamma bestämmelser], i enlighet med de bestämmelser som fastställs i den förordningen och med fondspecifika förordningar, inbegripet regler om finansiella korrigeringar.</p>

Motivering

Spetskompetensstämpeln tillämpas framgångsrikt på FoI-projekt. Därför skulle man kunna överväga att utvidga systemet till att omfatta Erasmusprojekt.

Ändringsrekommendation 45

Kapitel XII, artikel 31.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Kommittén kan sammanträda i särskilda konstellationer för att behandla sektoriella frågor. När så är lämpligt och i enlighet med dess arbetsordning och på ad hoc-basis, får externa experter, inklusive arbetsmarknadens parter, bjudas in att delta i sammanträdena som observatörer.</p>	<p>Kommittén kan sammanträda i särskilda konstellationer för att behandla sektoriella frågor. När så är lämpligt och i enlighet med dess arbetsordning och på ad hoc-basis, får externa experter, inklusive arbetsmarknadens parter eller relevanta regionala berörda parter, bjudas in att delta i sammanträdena som observatörer.</p>

Motivering

Självförklarande.

II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Allmänna kommentarer

1. Europeiska regionkommittén välkomnar det övergripande målet att stödja människors personliga, utbildningsmässiga och yrkesmässiga utveckling på områdena för icke-formell samt allmän och yrkesinriktad utbildning och högre utbildning i och utanför Europa för att bidra till hållbar tillväxt, sysselsättning och social sammanhållning och en starkare europeisk identitet. Detta viktiga arbete börjar på plats på lokal och regional nivå och måste därför vara nära kopplat till EU-nivån.

2. Kommittén välkomnar kommissionens förslag om en fördubbling av programbudgeten, men anser att det med hänsyn till de rådande villkoren, och målet om ökad social delaktighet, är svårt att nå det planerade målet att tredubbla antalet deltagare i programmet. i framtiden skulle det också vara önskvärt att programmets ökande administrativa börda undanröjs. ReK erkänner samtidigt som god praxis rollen för de många lokala och regionala myndigheter som bidrar ekonomiskt till att öka bidragen till ungdomar som deltar i programmet Erasmus+.

3. Kommittén efterlyser en öppen och jämn fördelning av medlen under hela sjuårsperioden, i synnerhet för att möjliggöra en ökning av medlen i början av programperioden och kunna uppfylla förväntningarna på programmet. Budgeten bör inte bara fördelas mellan de olika utbildningssektorerna, inbegripet universiteten, utan även differentierat mellan programområdena så att det framgår vilka andelar som förvaltas centralt av kommissionen och vilka andelar som förvaltas decentraliserat i medlemsstaterna och regionerna.
4. ReK anser att man för att öka deltagandet i programmet bör undanta studiemedel från beskattning, medan deltagandet av ungdomar med sämre förutsättningar helt bör täckas av bidrag.
5. Kommittén förespråkar starkt en betydande förenkling av inlämningen av ansökningar, projektförvaltningen och dokumentationskraven för alla delar av programmet, och anser att stödet till "förberedande besök" för planering av ansökningar bör återinföras. Vi efterlyser att den internetbaserade arbetsplattformen integreras och omfattar de tjänster som finns tillgängliga i plattformarna för andra EU-program, såsom Horisont 2020, så att såväl fasen avseende utarbetande och inlämnande av förslag som projektförvaltningen blir så effektiv och insynsvänlig som möjligt för stödmottagarna. Dessutom skulle spetskompetensstämpeln, som tillämpas framgångsrikt på FOI-projekt, även kunna tilldelas insatser av hög kvalitet som är stödberättigande inom ramen för programmet, men som inte finansieras på grund av budgetbegränsningar, för att underlätta deras ansökan om och eventuella urval för finansiering från EU:s övriga finansieringsinstrument.
6. Kommittén påminner om vikten av livslångt lärande och att alla åldersgrupper samt formell och icke-formell utbildning därför måste få samma stöd av programmet. Kommittén understryker att utbildning inte bara har till syfte att förbättra anställbarheten, utan måste ha det bredare målet att utveckla människor, färdigheter och kompetens som helhet.
7. Kommittén anser att kommissionens förslag om att göra programmet öppnare för organisationer med liten eller ingen relevant ansökningserfarenhet och/eller sämre operativ kapacitet är förnuftigt. Kommittén välkomnar därför införandet av den särskilda insatsen "småskaliga partnerskap".
8. Kommittén stöder kommissionen när den menar att det föreslagna Erasmusprogrammet har stöd i de mål som slås fast i artiklarna 165 och 166 i EUF-fördraget och bör genomföras enligt subsidiaritetsprincipen. Att involvera lokala och regionala myndigheter, förvaltningar och beslutsfattare i utformningen, genomförandet och förvaltningen av de framlagda åtgärderna är av yttersta vikt eftersom de befinner sig närmare de berörda, har nyckelbefogenheter i utbildningspolitiken och spelar en viktig roll i ungdoms- och arbetsmarknadspolitik. ReK konstaterar att kommissionens förslag är förenligt med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i detta avseende.
9. Kommittén välkomnar att särskilt mobilitetsverksamheten ska förstärkas och främjas och att möjligheterna till deltagande för unga som deltar i icke-formellt lärande, idrottsverksamhet, kulturverksamhet och forskningsverksamhet ska förbättras. Kommittén välkomnar också att volontärer uttryckligen nämns i detta sammanhang.
10. Kommittén välkomnar att kommissionen har beaktat resultaten av halvtidsutvärderingen av det nuvarande Erasmus+ och behållit det föregående programmets struktur.
11. Kommittén noterar att förslaget till förordning är mycket allmänt formulerat och medger stor flexibilitet vid genomförandet. Kommittén hänvisar i detta sammanhang till genomförandebestämmelsernas betydelse och uppmanar kommissionen att vid utarbetandet av dem i hög grad involvera medlemsstaterna, de nationella programkontoren och de berörda parterna samt den regionala nivån.
12. Kommittén beklagar att programnamnet inte längre ska vara Erasmus+ utan Erasmus. Eftersom akronymen Erasmus står för "European Region Action Scheme for the Mobility of University Students" påpekar ReK att lämpliga åtgärder måste vidtas för att garantera de enskilda utbildnings- och stödområdenas synlighet, så att varumärket Erasmus förknippas med alla utbildningsområden samt ungdom- och idrottsområdet.
13. Kommittén välkomnar att de flesta mobilitetsåtgärder, inklusive alla former av mobilitet i utbildnings- och forskningssyfte, i synnerhet mobilitet för skolelever, i framtiden kommer att sammanfattas under programområde 1, "Mobilitet i utbildningssyfte".
14. Kommittén rekommenderar att Förenade kungariket ska ha möjlighet att fortsätta delta i programmet efter sitt utträde ur Europeiska unionen, på de villkor som fastställts i förväg, och välkomnar att denna möjlighet finns tack vare artikel 16.1 d, "Tredjeländer som är associerade till programmet".

15. Kommittén föreslår att de möjligheter till virtuellt samarbete som skapas genom detta program också gradvis bör öppnas för projekt för allmän utbildning och yrkesutbildning med institutioner i Medelhavsländerna och Afrika.
16. Kommittén rekommenderar att man för all mobilitet i utbildningssyfte skapar effektiva incitament för att använda miljövänliga transportmedel i syfte att nå målet om att 25 % av EU:s utgifter ska bidra till klimatmålen.
17. ReK insisterar på att medel och särskilda bidrag för rörlighet i utbildningssyfte ska anpassas till de faktiska levnadskostnaderna i värdregionen, vilka regelbundet ska ses över.
18. Kommittén anser att de decentraliserat förvaltade "strategiska partnerskapen" bör upprätthållas och förstärkas på utbildningssområdet, eftersom denna form av samarbete har visat sig vara värdefull och det nya begreppet "partnerskap för samarbete" verkar mindre ambitiöst.
19. Kommittén framhåller sitt starka intresse för en fortsatt fackdialog med kommissionen om denna fråga och betonar i detta sammanhang betydelsen av den konsekvensbedömningsrapport som kommissionen i enlighet med samarbetsavtalet med ReK ska lägga fram vid lämpligt tillfälle.

Yrkesinriktad och allmän utbildning

20. Europeiska regionkommittén beklagar att företagens vilja att skicka lärlingar till andra programländer är fortsatt låg. Incitament bör skapas och i ökad utsträckning främjas bland de institutionella ekonomiska aktörerna, t.ex. industri- och handelskammare samt utbildningsföretag och deras organisationer samt sammanslutningar, särskilt på regional och lokal nivå.
21. Kommittén föreslår att man bör överväga en utmärkelse för "europeiska företag" för att ge företag större motivation att göra sina lärlingar och deras utbildning mer öppna för "Europa", genom att utnyttja de möjligheter som Erasmus erbjuder. I detta syfte föreslår vi också att kommissionen inrättar ett register över företag som deltar i Erasmusprogrammet, som kan tilldelas märkningen "Erasmusföretag".
22. Kommittén förespråkar att man inom yrkesutbildningen ska främja både korta och längre vistelser utomlands för att tillgodose de små och medelstora företagens verksamhetsbehov, men även deltagarnas individuella möjligheter. Programmet bör också stödja språkliga och interkulturella förberedelseåtgärder med systematiskt lärandestöd för lärlingar.
23. Kommittén påpekar att målgruppen för vuxenutbildning är vuxna i alla åldrar och med olika social bakgrund, inte bara de med låga (formella) kvalifikationer.
24. Kommittén påpekar också att "vuxenutbildning" bör främjas som en övergripande form av utbildning och inte får begränsas till "yrkesmässig fortbildning". Frilansare och volontärer bör beaktas inom vuxenutbildningen.
25. Kommittén välkomnar utvidgningen av mobilitet i utbildningssyfte inom skolan, framför allt möjligheten till individuell mobilitet, men efterlyser att det parallellt utarbetas strategiska lösningar som kan stödja en ökad rörlighet för elever och studerande samt möjligheter för dem att återvända till sin ursprungsregion.

26. Kommittén välkomnar inrättandet av "nätverk för Europauniversitet", men är samtidigt medveten om de högre budgetutgifterna för detta. Kommittén betonar att universiteten måste initiera, upprätthålla och dominera de europeiska nätverken för att varaktigt stärka landskapet för högre utbildning i Europa genom kunskapstriangeln (utbildning, forskning och innovation), med finansiering från de offentliga förvaltningar som har ansvaret för dem och med tillskott av privat finansiering.

27. Kommittén förespråkar utveckling, särskilt när det gäller yrkesutbildning, av "Europaskolor", i samma anda som "Europauniversitet", vilket skulle främja ett varaktigt samarbete mellan utbildningsinstitutioner från flera medlemsstater inom utbyte av ungdomar och personal, samordning av läroplaner och virtuellt samarbete.

28. Kommittén välkomnar utvidgningen av Jean Monnet-insatserna från den högre utbildningen till andra områden av allmän och yrkesinriktad utbildning och därigenom förmedlingen av kunskap om frågor som rör EU-integration till en bredare publik.

Ungdomsfrågor

29. Europeiska regionkommittén rekommenderar att befintliga lokala och regionala inrättningar för ungdomsarbete i högre grad beaktas som stödberättigade.

30. Kommittén välkomnar att det nya programmet DiscoverEU syftar till att ge unga över 18 år möjlighet att resa till EU-länderna med tåg under begränsad tid, men påpekar att det berörda programmet, även om det bör ha ett betydande inslag av lärande, inte får gå ut över möjligheter till rörlighet i utbildningssyfte, som bör förbli Erasmusprogrammets kärnverksamhet. Kommittén betonar att det vore önskvärt om alla unga i EU fick denna möjlighet till möten och till att uppleva mångfald, kultur, natur och människor, oavsett föräldrarnas plånbok. Kommittén föreslår att man ska prioritera offentlig-privata partnerskap för finansieringen, särskilt från transport- och turistnäringen.

31. Kommittén välkomnar samstämmigheten med EU:s nya ungdomsstrategi och andra ungdomsinitiativ, t.ex. den europeiska solidaritetskåren.

Idrott

32. Europeiska regionkommittén framhåller den särskilda betydelsen av ideella idrottsevenemang och anser att man bör upphäva det hittillsvarande taket på 10 % av idrottsbudgeten som kan användas för idrottsevenemang. Kommittén ställer sig positiv till att även mindre evenemang med färre än tio deltagande programländer främjas i framtiden.

33. Kommittén efterlyser en betydande ökning av antalet programländer, särskilt för idrott på gräsrotsnivå, eftersom den europeiska idrotten traditionellt sträcker sig långt bortom EU:s gränser.

Bryssel den 6 februari 2019.

Karl-Heinz LAMBERTZ
Europeiska regionkommitténs
ordförande

Yttrande från Europeiska regionkommittén om Förslag till förordning om den europeiska gräns- och kustbevakningen

(2019/C 168/09)

Huvudföredragande:	Anna MAGYAR (HU/EPP), vice ordförande, distriktsfullmäktige, Csongrád
Referensdokument:	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om den europeiska gräns- och kustbevakningen och om upphävande av rådets gemensamma åtgärd nr 98/700/RIF, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1052/2013 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624
	<i>Ett bidrag från Europeiska kommissionen till stats- och regeringschefernas möte i Salzburg den 19–20 september 2018</i>
	COM(2018) 631 final

I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

COM(2018) 631 final, artikel 2.16

Definitioner

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
operativ personal: gränskontrolltjänstemän, ledsagare vid återvändande, återvändandeeexperter och annan relevant personal som utgör "den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kär". I enlighet med de tre kategorier som definieras i artikel 55.1 är den operativa personalen antingen anställd av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån som ordinarie personal (kategori 1), utstationerad vid byrån av medlemsstaterna (kategori 2) eller utplacerad av medlemsstaterna under en kort period (kategori 3). Den operativa personalen ska agera som medlemmar i gränsförvaltningsenheter, stödenheter för migrationshantering eller återvändandeenheter som har verkställande befogenheter. I den operativa personalen ingår också den ordinarie personal som ansvarar för driften av Etias centralenhet.	operativ personal: gränskontrolltjänstemän, ledsagare vid återvändande, återvändandeeexperter och annan relevant personal som utgör "den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kär". I enlighet med de fyra kategorier som definieras i artikel 55.1 är den operativa personalen antingen anställd av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån som ordinarie personal (kategori 1), utstationerad vid byrån av medlemsstaterna (kategori 2) eller utplacerad av medlemsstaterna under en kort period eller för snabba insatser (kategori 3 och 4). Den operativa personalen ska agera som medlemmar i gränsförvaltningsenheter, stödenheter för migrationshantering eller återvändandeenheter. Personal i kategori 2, kategori 3 och kategori 4 kan utöva verkställande befogenheter. I den operativa personalen ingår också den ordinarie personal som ansvarar för driften av Etias centralenhet.

Motivering

Ändringsrekommendation 2

COM(2018) 631 final, artikel 3 a

Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
a) Gränskontroll, däribland åtgärder för att underlätta laglig gränspassage och vid behov åtgärder för att förebygga och avslöja gränsöverskridande brottslighet, såsom smuggling av migranter, människohandel och terrorism, samt åtgärder i samband med hänvisning av personer som behöver eller önskar ansöka om internationellt skydd.	a) Gränskontroll, däribland åtgärder för att underlätta laglig gränspassage och vid behov åtgärder för att förebygga, avslöja och stoppa gränsöverskridande brottslighet, såsom smuggling av migranter, människohandel och terrorism, samt åtgärder i samband med hänvisning av personer som behöver eller önskar ansöka om internationellt skydd.

Motivering

De främsta gränsförvaltningsåtgärderna måste också innefatta en operativ lösning på kampen mot gränsöverskridande brottslighet.

Ändringsrekommendation 3

COM(2018) 631 final, artiklarna 8.4, 8.6 och 8.7

Flerårig strategisk policycykel för europeisk integrerad gränsförvaltning

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(4) På grundval av den strategiska riskanalysen för europeisk integrerad gränsförvaltning som avses i artikel 30.2 ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 118 för att utveckla en flerårig strategisk policy för europeisk integrerad gränsförvaltning. I den delegerade akten ska det fastställas politiska prioriteringar och tillhandahållas strategiska riktlinjer för de följande fyra åren avseende de beståndsdelar som fastställs i artikel 3.	(4) Kommissionen ska senast den [bekräftas senare] för Europaparlamentet och rådet lägga fram ett förslag till flerårig strategisk policy för den första fleråriga strategiska policycykeln på grundval av den strategiska riskanalysen för europeisk integrerad gränsförvaltning som avses i artikel 30.2. Inom [bekräftas senare] efter att det lagts fram av kommissionen ska Europaparlamentet, rådet och kommissionen sammankallas till ett möte för att diskutera förslaget till flerårig strategisk policy. Efter denna diskussion ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 118 för att utveckla en flerårig strategisk policy för europeisk integrerad gränsförvaltning. I den delegerade akten ska det fastställas politiska prioriteringar och tillhandahållas strategiska riktlinjer för de följande fyra åren avseende de beståndsdelar som fastställs i artikel 3.
(...)	(...)
(6) För att genomföra den delegerade akt som avses i punkt 4 ska medlemsstaterna fastställa sina nationella strategier för integrerad gränsförvaltning genom ett nära samarbete mellan alla nationella myndigheter som ansvarar för gränsförvaltning och återvändande. Dessa nationella strategier ska vara förenliga med artikel 3, den delegerade akt som avses i punkt 4 och den tekniska och operativa strategi som avses i punkt 5.	(6) För att genomföra den delegerade akt som avses i punkt 4 ska medlemsstaterna fastställa sina nationella strategier för integrerad gränsförvaltning genom ett nära samarbete mellan alla nationella myndigheter som ansvarar för gränsförvaltning och återvändande och i samråd med berörda regionala och lokala myndigheter i de aktuella områdena. Dessa nationella strategier ska vara förenliga med artikel 3, den delegerade akt som avses i punkt 4 och den tekniska och operativa strategi som avses i punkt 5.
(7) Fyrtiotvå månader efter antagandet av den delegerade akt som avses i punkt 4 ska kommissionen med byråns stöd göra en grundlig utvärdering av dess genomförande. Utvärderingens resultat ska beaktas vid utarbetandet av följande cykel.	(7) Fyrtiotvå månader efter antagandet av den delegerade akt som avses i punkt 4 ska kommissionen med byråns stöd göra en grundlig utvärdering av dess genomförande. Utvärderingens resultat ska beaktas vid utarbetandet av följande cykel. Kommissionen ska överlämna utvärderingen till rådet, Europaparlamentet och Europeiska regionkommittén.

Motivering

De nationella strategierna för integrerad gränsförvaltning bör diskuteras med lokala och regionala myndigheter i de områden som i hög grad berörs av pågående, förväntade eller potentiella stora migrationsströmmar eller andra problem med allvarliga konsekvenser för den lokala och regionala nivån. Dessutom bör kommissionen rapportera tillbaka till medlagstiftarna (ändringsförslag 23 i LIBE-utskottets förslag till betänkande) samt till de politiska företrädarna för den lokala och regionala nivån på EU-nivå.

Ändringsrekommendation 4

COM(2018) 631 final, artiklarna 21.1 och 21.3

Nationella samordningscentraler

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(1) Varje medlemsstat ska utse, driva och upprätthålla en nationell samordningscentral, som ska samordna och utbyta information mellan alla myndigheter som ansvarar för kontroll av de yttre gränserna på nationell nivå, samt med de andra nationella samordningscentralerna och med byrån. Varje medlemsstat ska meddela kommissionen när den har inrättat sin nationella samordningscentral, och denna ska vidarebefordra information om detta till de övriga medlemsstaterna och byrån.	(1) Varje medlemsstat ska utse, driva och upprätthålla en nationell samordningscentral, som ska samordna och utbyta information mellan alla myndigheter som ansvarar för kontroll av de yttre gränserna på nationell nivå och, när så är lämpligt, med berörda regionala och lokala myndigheter , samt med de andra nationella samordningscentralerna och med byrån. Varje medlemsstat ska meddela kommissionen när den har inrättat sin nationella samordningscentral, och denna ska vidarebefordra information om detta till de övriga medlemsstaterna och byrån.
(...)	(...)
(3) Den nationella samordningscentralen ska	(3) Den nationella samordningscentralen ska
a) säkerställa informationsutbyte och samarbete i rätt tid mellan alla nationella myndigheter som har ansvar för kontroll av de yttre gränserna samt med andra nationella samordningscentraler och byrån,	a) säkerställa informationsutbyte och samarbete i rätt tid mellan alla nationella myndigheter som har ansvar för kontroll av de yttre gränserna och, när så är lämpligt, med berörda regionala och lokala myndigheter samt med andra nationella samordningscentraler och byrån,
(...)	(...)

Motivering

För att säkerställa en korrekt spridning och ett korrekt utbyte av information på lokal och regional nivå, när denna berörs.

Ändringsrekommendation 5

COM(2018) 631 final, artikel 39.3 m

Operativ plan för gemensamma insatser

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
m) Förfaranden för att ta emot och till byrån överlämna klagomål rörande alla personer som deltar i en gemensam insats eller snabb gränsinsats, inbegripet värdmedlemsstatens gränsbevakningstjänstemän eller annan relevant personal och enhetsmedlemmar, med påstående om eventuella kränkningar av grundläggande rättigheter under deras deltagande i en gemensam insats eller snabb gränsinsats.	m) Ett påskyndat förfarande för att hantera tredjelandsmedborgare som irreguljärt reser in på en medlemsstats territorium.
n) Logistiska arrangemang, inbegripet information om arbetsförhållanden och omgivningen i de områden där den gemensamma insatsen beräknas äga rum.	n) Förfaranden för att ta emot och till byrån överlämna klagomål rörande alla personer som deltar i en gemensam insats eller snabb gränsinsats, inbegripet värdmedlemsstatens gränsbevakningstjänstemän eller annan relevant personal och enhetsmedlemmar, med påstående om eventuella kränkningar av grundläggande rättigheter under deras deltagande i en gemensam insats eller snabb gränsinsats. o) Logistiska arrangemang, inbegripet information om arbetsförhållanden och omgivningen i de områden där den gemensamma insatsen beräknas äga rum.

Motivering

Under en gemensam insats måste man också fastställa ett påskyndat förfarande för tredjelandsmedborgare som irreguljärt reser in på en medlemsstats territorium, så att man för dessa personer så snart som möjligt kan fatta beslut om återvändande.

Ändringsrekommendation 6

COM(2018) 631 final, artikel 55.1

Den europeiska gräns- och kustbevakningens permanenta kår

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
1. Den europeiska gräns- och kustbevakningen ska ha en permanent kår på 10 000 medlemmar i den operativa personalen som ska utgöra en del av byrån. Denna permanenta kår ska bestå av följande tre personalkategorier i enlighet med det årliga tillgänglighetssystem som fastställs i bilaga I:	1. Den europeiska gräns- och kustbevakningen ska ha en permanent kår på 10 000 medlemmar i den operativa personalen som ska utgöra en del av byrån. Denna permanenta kår ska bestå av följande fyra personalkategorier i enlighet med det årliga tillgänglighetssystem som fastställs i bilaga I:
a) Kategori 1: medlemmar i byråns operativa personal som rekryterats i enlighet med artikel 94.1 och som utplaceras i operativa områden i enlighet med artikel 56.	a) Kategori 1: medlemmar i byråns operativa personal som rekryterats i enlighet med artikel 94.1 och som utplaceras i operativa områden i enlighet med artikel 56.
b) Kategori 2: operativ personal som utstationeras från medlemsstaterna till byrån för en längre tid som en del av den permanenta kåren i enlighet med artikel 57.	b) Kategori 2: operativ personal som utstationeras från medlemsstaterna till byrån för en längre tid som en del av den permanenta kåren i enlighet med artikel 57.
c) Kategori 3: operativ personal från medlemsstaterna som tillhandahålls byrån för kortvarig utplacering som en del av den permanenta kåren i enlighet med artikel 58.	c) Kategori 3: operativ personal från medlemsstaterna som tillhandahålls byrån för kortvarig utplacering som en del av den permanenta kåren i enlighet med artikel 58.
	d) Kategori 4: operativ personal från reserven för snabba insatser.

Motivering

Genom att lägga till en fjärde kategori av operativ personal skulle man minska den eventuella bördan för de lokala och regionala myndigheterna när det gäller utplaceringar och samtidigt komplettera den permanenta kåren för snabba gränsinsatser (ändringsförslagen 55 och 64 i utkastet till LIBE-utskottets betänkande).

Ändringsrekommendation 7

COM(2018) 631 final, artikel 64.6

Reserv med teknisk utrustning

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(...)	(...)
Om den minsta mängden teknisk utrustning visar sig vara otillräcklig för att genomföra den överenskomna operativa planen för sådana verksamheter, ska byrån revidera denna mängd på grundval av motiverade behov och en överenskommelse med medlemsstaterna.	Om den minsta mängden teknisk utrustning visar sig vara otillräcklig för att genomföra den överenskomna operativa planen för sådana verksamheter, ska byrån revidera och trygga denna mängd på grundval av motiverade behov och en överenskommelse med medlemsstaterna.

Motivering

I syfte att säkerställa genomförandet av de operativa planerna ska byrån vid behov, efter att ha granskat behoven enligt de enskilda operativa planerna, trygga en minsta mängd teknisk utrustning.

Ändringsrekommendation 8

COM(2018) 631 final, artikel 84.1, nytt led e

Ackrediteringshandling

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
c) Ett nytaget digitalt fotografi.	c) Ett nytaget digitalt fotografi.
d) De uppgifter som medlemmen har rätt att utföra under utplaceringen.	d) De uppgifter som medlemmen har rätt att utföra under utplaceringen. e) Ett särskilt identifieringsnummer.

Motivering

Varje dokument ska innehålla kortinnehavarens särskilda identifieringsnummer som ska tilldelas denne på grundval av typen av utplacering och ställningen under utplaceringen. Det särskilda identifieringsnumret bidrar också till en snabbare identifiering i registreringssystemet.

Ändringsrekommendation 9

COM(2018) 631 final, artikel 102.4–102.6

Styrelsens sammanträden

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
4. Irland ska inbjudas att delta i styrelsens sammanträden.	4. Irland ska inbjudas att som observatör delta i styrelsens sammanträden.
5. Förenade kungariket ska inbjudas att delta i styrelsens sammanträden som äger rum före dagen för Förenade kungarikets utträde ur unionen.	5. Förenade kungariket ska inbjudas att som observatör delta i styrelsens sammanträden som äger rum före dagen för Förenade kungarikets utträde ur unionen.
6. Företrädare för Europeiska unionens asylbyrå och Europol ska inbjudas att delta i styrelsens sammanträden. Styrelsen får också bjuda in en företrädare för relevanta unionsinstitutioner, -organ och -byråer.	6. Företrädare för Europeiska unionens asylbyrå och Europol ska inbjudas att som observatörer delta i styrelsens sammanträden. Styrelsen får också bjuda in en företrädare för relevanta unionsinstitutioner, -organ och -byråer som observatörer .

Motivering

Endast medlemmar har rösträtt vid styrelsens sammanträden. Andra aktörer får bjudas in och delta i sammanträdena som observatörer, utan rösträtt.

Ändringsrekommendation 10

COM(2018) 631 final, artikel 116.1

Utvärdering

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
c) Genomförandet av det europeiska samarbetet om kustbevakningsuppgifter.	c) Genomförandet av det europeiska samarbetet om gräns- och kustbevakningsuppgifter.

Motivering

I den mening som avses i artikel 4 ska byrån säkerställa den europeiska gräns- och kustbevakningen.

II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. ReK upprepar behovet av att stärka Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns (nedan kallad byrån) stödjande roll och mandat, särskilt när det gäller samarbete med tredjeländer, i syfte att säkerställa ett effektivt skydd av EU:s yttre gränser och för att avsevärt förbättra det effektiva återsändandet av irreguljära migranter. Samtidigt påpekar kommittén att ett utökat mandat medför ett behov av att stärka garantierna för att byrån alltid agerar med full respekt för de grundläggande rättigheterna samt EU:s och medlemsstaternas internationella åtaganden, särskilt principen om "non-refoulement", och av att undvika att byrån deltar i någon verksamhet där respekten för de grundläggande rättigheterna inte kan garanteras.
2. Kommittén medger att effektiv kontroll av EU:s yttre gränser är en viktig integrerad del av EU:s övergripande migrationspolitik och i detta sammanhang kan den föreslagna förstärkningen av den europeiska gräns- och kustbevakningen behövas. Kommittén understryker dock att, som det framgår av ReK:s senaste yttrande om asyl- och migrationsfonden, ökade finansiella och operativa resurser för gränsbevakning måste motsvara insatserna för att förbättra de övriga aspekterna av EU:s migrationspolitik i syfte att säkerställa en välavvägd strategi.
3. Kommittén betonar att EU-medborgarnas fria rörlighet är en av EU:s största framgångar, och i ett område utan inre gränser får papperslös migration över de yttre gränserna allvarliga rättsliga, ekonomiska och säkerhetsrelaterade följder för Schengensystemets funktionsätt.
4. Ett tillfälligt återinförande av gränskontroller vid de inre gränserna äventyrar på ett allvarligt sätt angränsande regioners möjlighet att samarbeta med varandra och får dessutom allvarliga konsekvenser för regionala ekonomier, och ReK menar därför att effektiva kontroller vid de yttre gränserna är avgörande.
5. Kommittén framhåller att ett effektivt skydd av de yttre gränserna bidrar till kampen mot människohandel och till att slutgiltigt omöjliggöra smugglarnas affärsmodeller och därmed förhindra tragiska förluster av människoliv. En effektiv kontroll av de yttre gränserna kan dessutom för de lokala och regionala myndigheterna bidra till att förebygga vissa hot mot den inre säkerheten, den allmänna ordningen och folkhälsan, framför allt i områden längs EU:s yttre gränser.
6. ReK anser att en förutsättning för en väl fungerande migrationspolitik är en övergripande migrationsstrategi som omfattar stärkt kontroll av EU:s yttre gränser samt ett fungerande gemensamt europeiskt asylsystem, en gemensam strategi för att hantera människor i behov av internationellt skydd, ett enhetligt system med rättsliga vägar för migration och en mer konsekvent politik för att ta itu med den yttre dimensionen och orsakerna till migration.
7. Kommittén betonar att en effektiv politik för återvändande är ett centralt inslag i en övergripande strategi för migration och att byrån därför måste kunna stödja medlemsstaterna på området för återvändande, i enlighet med internationell rätt och EU:s lagstiftning, för att säkerställa att principen om "non-refoulement" respekteras.
8. ReK välkomnar byråns utökade mandat att säkerställa omfattande stöd till medlemsstater och tredjeländer i fråga om effektiva och humana insatser för återvändande. I särskilda fall kan detta också omfatta möjligheten att ge operativt stöd till tredjeländer på begäran, utan geografiska begränsningar, och för att förhindra att krissituationer trappas upp. Sådana fall kräver dock tydliga garantier och skyddsåtgärder när det gäller respekten för grundläggande rättigheter och internationell rätt samt lämpliga mekanismer för att garantera byråns ansvarsskyldighet för sina åtgärder utanför medlemsstaternas jurisdiktion.
9. Kommittén betonar att skyddet av de yttre gränserna är EU:s och medlemsstaternas gemensamma ansvarsområde, samt att förslaget bör säkerställa att kommissionen utövar tillsyn över samordningen och kontrollen av unionens yttre gränser.
10. Kommittén medger behovet av att medlemsstaterna åläggs att bidra till byråns gemensamma insatser, men är oroad över förslaget att skapa en permanent kår med upp till 10 000 operativa anställda, eftersom utstationeringen av nationella gränsbevakningstjänstemän och nationell personal till byrån kan resultera i en potentiell kompetensflykt. Kommittén understryker att inrättandet av sådana nya strukturer inte får lägga en ytterligare börda på lokala och regionala myndigheter, särskilt i gränsregioner, eller äventyra genomförandet av uppgifter som utförs vid de yttre gränserna av befintliga nationella, regionala eller lokala strukturer och föreslår därför ett mer realistiskt och gradvis inrättande av den permanenta kåren i bilaga I.

11. Kommittén är bekymrad över avsaknaden av en lämplig bedömning av flera aspekter av förslagens konsekvenser, inklusive dess potentiella territoriella konsekvens, och anser det nödvändigt att undersöka hur byråns stödjande roll skulle kunna säkerställas så kostnadseffektivt som möjligt. En sådan konsekvensbedömning bör också behandla de ekonomiska konsekvenserna i både normala situationer och krissituationer samt komplicerade rättsliga problem som kan uppstå särskilt när det gäller insatser utanför EU:s territorium.

12. ReK betonar att gränsförvaltning sker inom en ram som omfattar många aktörer och framhåller den roll som den lokala och regionala nivån kan spela inom denna ram, vilket framgår av artikel 22. Kommittén konstaterar i detta sammanhang att de berörda lokala och regionala myndigheterna (t.ex. de som förvaltar gräns- och kustregioner) på ett lämpligt sätt bör delta i informationsutbytet, särskilt vad gäller de nationella samordningscentralerna (artikel 21), och i utarbetandet av nationella strategier för integrerad gränsförvaltning (artikel 8).

13. Kommittén understryker att irreguljär migration sätter hårt tryck på lokala och regionala myndigheter samt skapar utmaningar när det gäller att inrikta begränsade offentliga tjänster på dem som vi har en internationell skyldighet att erbjuda en fristad eller asyl. Kommittén understryker därför att ett snabbt återvändande av asylsökande som får avslag och säkerställandet av respekten för rättsliga migrationskanaler är avgörande.

14. ReK anser att skyddet av EU:s yttre gränser är en fråga av gemensamt intresse och att den föreslagna lagstiftningens mål inte kan uppnås i tillräcklig utsträckning av medlemsstaterna och de regionala myndigheterna på egen hand, och att förslaget därför är förenligt med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen.

Bryssel den 6 februari 2019.

Karl-Heinz LAMBERTZ
Europeiska regionkommitténs
ordförande

Ändringsrekommendation 2

Nytt skäl efter skäl 5:

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>För att säkerställa att en sådan utvidgning av tillämpningsområdet får avsedd effekt är det logiskt att andra huvudvägar omfattar åtminstone de vägar som förbinder större städer eller regioner och som tillhör den högsta vägkategorin under kategorin "motorväg" i den nationella klassificeringen.</p>

Motivering

Direktivets fokus bör i första hand ligga på de vägar som har ett europeiskt värde, dvs. de vägar som förbinder större städer eller regioner.

Ändringsrekommendation 3

Skäl 6

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Vidare bör den obligatoriska tillämpningen av förfarandena i direktiv 2008/96/EG på alla väginfrastrukturprojekt utanför stadsområden som färdigställs med unionsmedel säkerställa att unionsmedel inte används för att bygga osäkra vägar.</p>	<p>Vidare bör den obligatoriska tillämpningen av förfarandena i direktiv 2008/96/EG på alla väginfrastrukturprojekt utanför stadsområden som färdigställs med unionsmedel säkerställa att unionsmedel inte används för att bygga osäkra vägar. På samma sätt bör uppmärksamhet också ägnas åt läget med befintliga osäkra vägar. På detta område har de regionala transportutvecklingsprogrammen fyra gånger så stor finansiering som fonden för ett sammanlänkat Europa, och i båda fallen finns det finansiering att få för planering och anläggande av nya vägavsnitt. Tillräckliga medel bör därför anslås till upprustning av befintliga vägar. När man genomför detta bör åtgärder övervägas för att göra det möjligt för mindre regioner och städer att ha råd med de investeringar som krävs för förvaltning av vägars säkerhet.</p>

Motivering

Säker trafik bör vara tillgänglig i alla europeiska tätorter och regioner. För detta behövs riktade finansieringskällor för planering, etablering och drift av vägar, särskilt i regioner som inte har de nödvändiga ekonomiska resurserna och medlen för sådana ändamål. Med tanke på att nya vägavsnitt omfattas av högre standarder för trafiksäkerhetstillstånd, kräver befintliga vägar regelbunden översyn för att uppfylla de kriterier som gäller för förvaltning av vägars säkerhet.

Ändringsrekommendation 4

Skäl 7

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Riskbaserad bedömning av vägarna i hela nätet har visat sig vara ett effektivt och ändamålsenligt verktyg för att identifiera delar av nätet som bör väljas ut för mer detaljerade säkerhetsinspektioner av väg och för att prioritera investeringar i enlighet med deras potential att resultera i säkerhetsförbättringar i hela nätet. Hela det vägnät som omfattas av detta direktiv bör därför bedömas systematiskt i syfte att öka trafiksäkerheten i hela unionen.</p>	<p>Riskbaserad bedömning av vägarna i hela nätet har visat sig vara ett effektivt och ändamålsenligt verktyg för att identifiera delar av nätet som bör väljas ut för mer detaljerade säkerhetsinspektioner av väg och för att prioritera investeringar i enlighet med deras potential att resultera i säkerhetsförbättringar i hela nätet. Hela det vägnät som omfattas av detta direktiv bör därför bedömas systematiskt i syfte att öka trafiksäkerheten i hela unionen. Eftersom säker trafik bör vara tillgänglig i alla europeiska tätorter och regioner bör metodiken för riskbaserad bedömning av vägarna i hela nätet ta vederbörlig hänsyn till flernivåstyre. Regionala och lokala enheter på högre nivå bör få i uppgift att samordna vägsäkerhetsarbetet, samtidigt som statens och kommunernas uppgifter bör koordineras.</p>

Motivering

Eftersom trafiksäkerhet är en del av framtidsvisionen för tätorter och regioner bör de relevanta territoriella enheterna bidra till det i enlighet med sin kompetens. Detta gör att synkronisering av de funktioner som utförs av kommunerna och staten är avgörande.

Ändringsrekommendation 5

Skäl 10

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Säkerhetsprestandan på befintliga vägar bör förbättras genom att investeringar koncentreras till vägsträckor med den högsta olyckstätheten och vägsträckor där möjligheten att minska antalet olyckor är störst.</p>	<p>Säkerhetsprestandan på befintliga vägar bör förbättras genom att investeringar koncentreras till vägsträckor med den högsta olyckstätheten och vägsträckor där möjligheten att minska antalet olyckor är störst. När så sker bör den fysiska och digitala infrastrukturen för de allmänna vägar som direktivet gäller utvecklas parallellt. I detta sammanhang bör automatiserade fordon utrustade med adaptiva farthållare och transportstödsystem bidra till att möjliggöra en säker och effektiv drift av vägtrafiken. Det är viktigt att se till att även mindre, demografiskt missgynnade regioner och yttersta randområden har möjlighet att säkerställa allmän tillgång till digital infrastruktur.</p>

Motivering

Trafiksäkerhet är en komplex fråga som också inrymmer storskalighetsaspekter som måste beaktas. Att i detta avseende inrikta investeringar där det är vanligast med olyckor och dödsfall bör innebära komplex utveckling av fysisk och digital infrastruktur samt att utökad användning av automatiserade fordon utrustade med adaptiva farthållare och transporttekniker underlättas.

Ändringsrekommendation 6

Skäl 12

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Oskyddade trafikanter utgjorde 46 % av dösoffren på vägarna i unionen under 2016. Ett säkerställande av att dessa användares intressen beaktas i alla förfaranden för förvaltning av vägars säkerhet bör därför förbättra deras säkerhet på vägarna.</p>	<p>Oskyddade trafikanter utgjorde 46 % av dösoffren på vägarna i unionen under 2016. Ett säkerställande av att dessa användares intressen beaktas i alla förfaranden för förvaltning av vägars säkerhet bör därför förbättra deras säkerhet på vägarna. Målet att undvika eller hantera nödsituationer i trafiken där fotgängare, cyklister, motorcyklister är inblandade bör uppnås genom utbildningsverktyg, samt genom att utveckla kvalitetskrav för en infrastruktur som stöder fotgängares och cyklisters rörlighet och säkerhet, dvs. parallellt utarbeta vägmarkeringar, vägmärken och tillräckligt många övergångsställen, särskilt i anslutning till hållplatser för kollektivtrafik och offentliga byggnader, samt bygga upphöjda, separata cykelzoner och trottoarer längs alla vägvsnitt.</p>

Ändringsrekommendation 7

Skäl 13

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Utformningen och underhållet av vägmarkeringar och vägmärken är en viktig komponent i säkerställandet av vägars säkerhet, särskilt mot bakgrund av utvecklingen av fordon som är utrustade med förarstödsystem eller högre nivåer av automatisering. I synnerhet är det nödvändigt att säkerställa att vägmarkeringar och vägmärken på ett enkelt och tillförlitligt sätt kan uppfattas av sådana fordon.</p>	<p>Utformningen och underhållet av vägmarkeringar och vägmärken är en viktig komponent i säkerställandet av vägars säkerhet, särskilt mot bakgrund av utvecklingen av fordon som är utrustade med förarstödsystem eller högre nivåer av automatisering. I synnerhet är det nödvändigt att säkerställa att vägmarkeringar och vägmärken på ett enkelt och tillförlitligt sätt kan uppfattas av sådana fordon. Smarta vägar med smarta vägmarkeringar och vägmärken bidrar på motsvarande sätt till trafiksäkerheten i EU:s regioner och städer. Uppmärksamhet bör också ägnas åt klimatförhållandena i dessa regioner och städer eftersom till exempel installation av sensorer och signaler för trottoarer beror på det lokala klimatet. Vidare är det viktigt att dessa sensorer också upptäcker oskyddade trafikanter och icke-uppkopplade trafikanter.</p>

Motivering

Säker trafik bör innebära att vägmarkeringar, vägmärken och trafiksignaler som är igenkännbara i alla klimatförhållanden installeras.

Ändringsrekommendation 8

Lägg till ett nytt skäl efter skäl 18:

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<i>Realistiska tidsgränser för att genomföra bedömning av vägarna i hela nätet och trafiksäkerhetsinspektioner bör fastställas med beaktande av den administrativa och finansiella förmågan hos nationella, regionala och lokala aktörer som är involverade i planering och genomförande av förvaltning av vägars säkerhet, särskilt i europeiska landsbygdsregioner, bergsregioner, avlägsna regioner och regioner som släpar efter i utvecklingen.</i>

Ändringsförslag 9

Artikel 1.1.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Detta direktiv ska tillämpas på vägar som ingår i det transeuropeiska nätet, på motorvägar och på huvudvägar, oavsett om de håller på att utformas eller byggas eller är i bruk.	Detta direktiv ska tillämpas på vägar som ingår i det transeuropeiska nätet, på motorvägar och på andra huvudvägar, oavsett om de håller på att utformas eller byggas eller är i bruk.

Motivering

Utvidgningen av direktivet begränsas till motorvägar och andra huvudvägar enligt nationella definitioner.

Ändringsförslag 10

Artikel 1.1, nytt led efter punkt 2:

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<i>Varje medlemsstat ska fastställa huvudvägar inom sitt territorium med beaktande av sin befintliga vägklassificering, samt efter lämpliga samråd med behöriga lokala och regionala myndigheter. Varje medlemsstat ska anmäla huvudvägarna inom sitt territorium till kommissionen senast 24 månader efter ikraftträdandet av detta direktiv. Medlemsstaterna ska anmäla eventuella senare ändringar av dessa.</i>

Motivering

Enligt subsidiaritetsprincipen bör besluten om klassificering av vägnätet fattas i den enskilda medlemsstaten.

Ändringsförslag 11

Artikel 1, lägg till en ny punkt efter punkt 2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>(2a) I artikel 4 ska följande punkt läggas till som punkt 6:</p> <p>Kommissionen ska upprätta riktlinjer med exakta tekniska egenskaper för tillhandahållande och underhåll av ”förlåtande vägkanter” (vägar som dragits på ett intelligent sätt för att säkerställa att misstag i körningen inte omedelbart får allvarliga följder) på grundval av erfarenheter från alla nationella, regionala och lokala transportmyndigheter och främja dem bland revisorer och trafikplanerare. Kommissionen ska tillhandahålla tekniskt och ekonomiskt stöd till den behöriga myndigheten vid genomförandet av riktlinjerna.</p>

II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

”På väg mot automatiserad rörlighet” – teknik, infrastruktur och sammanhållning

1. ReK konstaterar att samtidigt som uppkopplad och automatiserad rörlighet är en väginfrastrukturfråga, är det också en fordonfråga. Kommittén framhåller att prioritet i landsbygdsområden bör ges till utvecklingen av smarta fordon, medan man i tätorter bör fästa större vikt vid utvecklingen av smartare vägar.
2. Kommittén påpekar att den automatiserade rörligheten måste utökas för att kunna harmonisera transporter i tid och rum. Betydelsen av att i blandad trafik (med fordon framförda av människor, fordon med assisterad körning och självkörande fordon) inrätta särskilt avskilda trafikzoner för att undvika större trafikstockningar betonas.
3. ReK lyfter fram den automatiserade rörlighetens potentiella bidrag till EU:s sammanhållningsmål, och noterar särskilt att sådana tjänster skulle kunna minska skillnaderna inom regionerna och göra pendling över längre sträckor mer praktisk, vilket skulle bidra till att minska storstadsområdets överbelastning.
4. Kommittén påpekar att självkörande fordon kan användas för matning till transportknutpunkter för övergång till andra transportmedel. Vi betonar fördelarna med att utvidga lösningar med självkörande fordon till landsbygdsområden i syfte att tillhandahålla ett flexibelt sätt att transportera människor till bussar och tåg.

5. ReK noterar också i detta sammanhang att kollektivtrafiken till stor del är en befogenhet för de lokala och regionala myndigheterna. ReK uppmanar kommissionen att tillhandahålla en ram och lämplig vägledning för regioner och samhällen som önskar att integrera sina biljettsystem och tidtabeller samt sina matarsystem för privata fordon på en högre administrativ nivå (regional, nationell eller europeisk), i enlighet med den praxis som tillämpas av aktörerna på marknaden.
6. ReK konstaterar att den automatiserade rörligheten kan erbjuda flexibel prissättning och förbeställningar som anpassas efter rusningstid och tider med mindre trafik för jämnare kapacitetsutnyttjande. ReK tillägger att det med samordnade biljettsystem kan förhindras att man inte kommer fram eller inte kommer i tid genom garantier mot försenade och inställda anslutande automatiserade förbindelser. Kommittén anser att det är av största vikt att denna ökade flexibilitet används för att förbättra kollektivtrafiken, vilket inte bara minskar utsläppen och bullret från fordonstrafiken, utan också förbättrar tillgängligheten för alla samt jämlikheten i transportsystemet.
7. Medan man i automatiserade godstransporter kan använda lastbilskolonisering i tunnlar, är det inte lämpligt för stadstrafik med dess komplexa samspel mellan trafikanter. Regionen bör få möjlighet att påverka beslutsprocessen kring mer utbredda försök med automatiserade fordon och särbestämmelser kan komma att behövas.
8. Kommittén betonar decentraliserade förnybara energikällors betydande potential att driva automatiserade fordon och rekommenderar att den energi som krävs för driften av smart väginfrastruktur levereras genom lokala smarta nät.
9. ReK pekar på utmaningarna när det gäller driftskompatibilitet hos olika typer av självkörning och understryker att harmonisering av de olika nivåer på självkörning som för närvarande tillämpas på olika kontinenter kommer att krävas för säker användning av de relevanta assisterade eller automatiserade teknologier som finns på den europeiska kontinenten. Kommittén betonar också de etiska frågor som uppstår i samband med europeiska förarlösa bilar (nivå 5), samtidigt som de ytterligare kostnaderna och komplexiteten med halvautomatiserad eller assisterad körning (nivå 1–4) måste hanteras. Specifikt fokus behövs på hur trafiksäkerheten påverkas när en stor del av fordonslottan utgörs av halvautomatiserade fordon eller av fordon med assisterad körning.
10. ReK föreslår att förarstödssystem måste ingå i körkortsutbildningen. I detta avseende skulle bilindustrin, tillsammans med kommunerna, kunna erbjuda utbildningar och övningsområden för privata förare och yrkesförare. ReK påminner om det viktiga bidrag till territoriell sammanhållning och ekonomisk konvergens som byggnation och modernisering av infrastruktur utgör, men noterar samtidigt att investeringarna i infrastruktur i EU fortsätter att ligga betydligt under de nivåer som gällde före krisen. Kommittén betonar i detta sammanhang vikten av att säkerställa att tillräckliga ekonomiska resurser ställs till förfogande för infrastrukturmodernisering och trafiksäkerhetsåtgärder under de kommande åren, bland annat för att stödja mindre regioner och regioner som släpar efter i utvecklingen samt kapacitetsuppbyggnad. I samband med den föreslagna fleråriga budgetramen för 2021–2027, kommer behovet av att fullt ut utnyttja möjligheter inom ramen för alla tillgängliga finansieringsinstrument och av att optimera synergier vara särskilt avgörande (fonden för ett sammanlänkat Europa efter 2020, Horisont Europa, det föreslagna programmet Digitala Europa, etc.).

Säkerställa en europeisk inre marknad för automatiserad rörlighet – lokala och regionala myndigheters roll

11. ReK välkomnar det punktliga framläggandet av EU:s agenda om uppkopplad och automatiserad rörlighet, och det gradvisa fullbordandet av den rättsliga och politiska ramen för att stödja utbyggnaden av säker uppkopplad och automatiserad rörlighet.
12. Kommittén betonar vikten av ett nära samarbete mellan lagstiftare på området självkörande fordon och intressenter på området transportorganisering/transportdrift och fordonsutveckling. Vi efterlyser en strategi med flernivåstyre i detta sammanhang, och påminner om att rörlighet och transport är en befogenhet för de lokala och regionala myndigheterna som är ansvariga för att utforma och genomföra rörlighetsstrategier och tillhandahålla kollektivtrafik på sitt territorium.
13. ReK noterar den ökande tillgången till halvautomatiska körningslösningar på kort sikt och understryker behovet av en robust rättslig och regleringsmässig ram för sådan teknik så snart som möjligt.
14. Kommittén bekräftar sitt stöd för förbättrat gränsöverskridande samarbete om tester av uppkopplad och automatiserad rörlighet och rekommenderar att framtida samarbetsforum säkerställer ett lämpligt deltagande av lokala och regionala myndigheter.

Påverkan på samhället och ekonomin

15. ReK framhåller att kollektivtrafiken genom automatiserad rörlighet kan bli mer konkurrenskraftig genom att erbjuda icke-tidtabellsstyrda, efterfrågebaserade, personligt anpassade, delade, högkvalitativa och energieffektiva transporttjänster i tätorts- och glesbygdsområden. Utvecklingen i denna riktning förutsätter att tekniken och regelverket utvecklas i samförstånd med varandra.

16. Vi konstaterar att i underutvecklade, avlägset belägna områden i Europa, samt i de yttersta randområdena, innebär bilpooler och samåkningstjänster med digitala lösningar att invånarna kan nå centrum som ligger längre bort med mindre miljöpåverkan, samtidigt som man undviker avfolkning av sådana områden. ReK lyfter särskilt fram den potential som automatiserad rörlighet har att ge tillgång till och minska kostnaderna för rörlighet i glesbefolkade regioner och regioner med demografiska utmaningar. Kommittén noterar dock att äldre användares behov måste beaktas när man utformar, utvecklar och testar användarvänliga system.

17. ReK upprepar vikten av att bedöma de sociala och miljömässiga konsekvenserna av automatiserad rörlighet genom pilotprojekt. Kommittén föreslår att dessa försök med passagerar- och godstransporter på väg genomförs stegvis och under kontrollerade former för att skapa en acceptans för automatiserade fordon hos allmänheten. Uppmärksamhet riktas också mot behovet av att överväga att ge särskilt stöd till regioner där det är sannolikt att de socioekonomiska effekterna av övergången till automatiserad rörlighet kommer att vara störst.

18. ReK uppmärksammar att utbildning och informationskampanjer är avgörande för att automatiserad rörlighet ska accepteras och börja användas. I synnerhet bör alla trafikanter, inte bara förare, få lära sig de grundläggande principerna bakom och funktionen hos artificiell intelligens, som spelar en nyckelroll i automatiserade mobilitetssystem.

19. Kommittén betonar att automatiserade godstransporter på väg för matning och sista kilometern-transporter i och mellan tätorter leder till en i grunden förändrad syn på hur distributionskedjor kan se ut.

20. ReK understryker att allmänt lättbegripliga automatiserade transportlösningar, inklusive universell skyltning, bör tillämpas i den multietniska Europeiska unionen.

21. Kommittén rekommenderar att praxis för stadsplanering i och mellan städer samt för regional fysisk planering av Europas städer bör omfatta fastställandet av områden för automatiserad transport och rörlighet, samt en omvärdering av planeringsmetoder som baseras på icke-assisterad eller icke-automatiserad rörlighet. ReK föreslår att det först görs en undersökning av konsekvenserna av automatiserad rörlighet när det gäller stads- och regionplanering i storstadsområden – till exempel kommer en effektiv användning av automatiserad rörlighet att resultera i ökad tillgång till parkeringsplatser, och även kräva nytänkande i fråga om stadsplaneringsmetoder. Det är viktigt att förbättra tillgängligheten för fotgängare och cyklister, särskilt vid hållplatser för kollektivtrafikfordon, tillhandahålla säkra och attraktiva platser och parkeringsplatser som är tillgängliga för alla (fotgängare, cyklister) och införa eventuella program för cykeldelning vid transportknutpunkter i regionala planeringsverktyg. Kommittén understryker att det är nödvändigt att använda automatisering för att förbättra kollektivtrafiknäten och öka deras sociala och ekonomiska effektivitet och deras användning.

22. Kommittén anser dock att problemen med rörlighet i städer inte kan lösas enbart med sektorsspecifika insatser. Man måste ta hänsyn till sambandet mellan transportpolitikens stadsdimension och samhällsplaneringen i vid bemärkelse, inte bara för att förbättra transporterna och infrastrukturen i städerna utan även för att motverka stadsutbredning och bidra till en ny syn på förhållandet mellan staden och dess närmaste områden.

23. ReK instämmer med att strängaste möjliga kvalitetsnormer bör tillämpas för automatiserad rörlighet. Kommittén tillägger att även om säkerhet alltid är av största vikt, är den också mycket nära kopplad till effektivitetsfrågor.

24. Kommittén välkomnar det större deltagandet av regionala och lokala myndigheter i utformningen av åtgärder och strategier på trafiksäkerhetsområdet, och anser att detta större deltagande bör åtföljas av ett klagörande av hur strategierna, programmen och åtgärderna kommer att utformas och genomföras, i synnerhet när det gäller den finansiering som kommer att ge regionerna möjlighet att genomföra dem.

25. Kommittén konstaterar att självkörande fordon i tätortsområden kan leda till avsevärt mer trafik på vägarna och ökad användning av kollektivtrafiken. En viktig del av förverkligandet av en konkurrenskraftig kollektivtrafik är att förhållningssättet "rörlighet som en tjänst" utvecklas i samma takt som tekniken för automatiserade fordon. Automatiserade fordon bör ses som en del av ett större rörlighetskoncept som styrs av en vision om hur rörlighet som en tjänst ska hantera hållbarhetsutmaningen inom en lokal, regional och nationell kontext.

26. ReK noterar vidare att kommissionen hittills har ägnat stor uppmärksamhet åt vägtransporter med bil, men att automatiserade system är under utveckling även inom flera typer av kollektivtrafik och privat transport.

27. ReK föreslår att anslutningen till och interoperabiliteten med kollektivtrafiken och mellan de olika transportsätten främjas genom riktade åtgärder.

Föränderlig digital miljö – möjligheter och utmaningar

28. ReK noterar att 5G-tekniken ännu inte finns och att 3G- och 4G-lösningar med god verkan används för uppkoppling av vägtransportfordon. Vi föreslår att befintliga utbredda uppkopplingstekniker mellan fordon bör stödjas.

29. ReK konstaterar att vissa ekonomiska eller praktiska hinder för utveckling av den fysiska väginfrastrukturen kan övervinnas genom digitalisering. Kommittén rekommenderar dess användning, då uppgradering av den digitala infrastrukturen kostar mindre och ger möjlighet till bättre och mer uppdaterade digitala bilder samt har potential att koppla samman offentliga och privata infrastrukturprojekt.

30. ReK rekommenderar enklare och allmänt tillgänglig uppkoppling för smarta vägsystem och fordon (som trafikinformation från Waze och Google med flera).

31. Kommittén ser fram emot att assisterad körning och automatiserad rörlighet, liksom trafikledningsmetoder, ska kunna utökas med hjälp av kommunikation och styrning med smarttelefoner och andra smarta enheter, och inser också att uppgifter som samlas in i detta nätverk skulle göra det möjligt för städernas myndigheter att bättre förstå behoven vad gäller logistik i städerna, bidra till att effektivisera transporterna och identifiera lämpligare fordonsrutter, och därmed leda till lägre utsläpp.

32. ReK erinrar om att när man uppdaterar kartor och databaser som används för automatiserad rörlighet bör i första hand lösningar med europeiskt ursprung användas, och uppmanar en EU-omfattande strategi på detta område.

33. ReK påpekar att det på grund av yttre faktorer såsom t.ex. snö, dimma och regn inte alltid kan garanteras att vägmarkeringar och vägmärken enkelt och tillförlitligt kan upptäckas av mänskliga förare eller av fordon som är utrustade med förarstödsystem eller högre nivåer av automatisering. Vid kraftigt snöfall kan det t.ex. trots en komplett insats inte garanteras att vägbanorna är snöfria dygnet runt, även om "svarta vägbanor" eftersträvas, dvs. snöröjning med målet att i princip fullständigt befria vägarna från is och/eller snö. Även vid partiell snöröjning, dvs. när nysnö till största delen plogas till sidan av vägen och den återstående snön packas fast så att ett hårt lager bildas vid körning, kan vägmarkeringarnas synlighet vid alla tidpunkter per definition inte garanteras. Det måste därför uteslutas att vägunderhållare hålls ansvariga för eventuella olyckor på grund av en feltolkning från ett förarstödsystem eller ett fordon med högre nivåer av automatisering, eftersom risken för att fel inträffar implicit skulle vältras över från fordonsindustrins förarstödsystem på vägunderhållarna.

34. Kommittén betonar behovet av kommunikation mellan fordon samt av framtagande och harmonisering av vägmarkeringar och vägmärken, inbegripet skyltning av namn på allmänna platser. Automatiserade fordon förväntas även kräva att lokala trafikföreskrifter och kartinformation är i mycket gott skick.

35. ReK noterar att många trafikanter, däribland oskyddade trafikanter såsom cyklister och fotgängare, kan vara bortkopplade från nätet och att eventuella rättsliga, digitala och fysiska rammar för smarta fordon kommer att behöva ta hänsyn till blandad trafik.

36. ReK framhåller att myndigheter och transportföretag bör vara beredda att hantera den elsmog som skapas genom automatiserad rörlighet.

37. Kommittén konstaterar att åtkomsten till informationen från fordon bör vara rättvis och direkt, så att förarna kan bestämma hur informationen ska användas och andra transportföretag och tjänsteleverantörer kan använda informationen i kommersiellt syfte, dock utan att det påverkar trafikanternas rätt till integritet och dataskydd. ReK understryker behovet av lämplig tillgång till sådana uppgifter för lokala och regionala myndigheter som den största förvaltaren av vägnät i unionen. I detta sammanhang blir det viktigt att den offentliga sektorn underlättar och understöder pilotprojekt, förhindrar barriäreffekter och tillgängliggör data.

38. ReK efterlyser därför åtgärder för att ge ett fullgott skydd för användarnas personuppgifter och data, som är en avgörande faktor för ett framgångsrikt införande av samverkande, uppkopplade och automatiserade fordon.

39. Kommittén efterlyser mer långtgående åtgärder för att utnyttja den fulla potentialen hos automatiserad rörlighet och kommunikation mellan fordon och för att uppnå de långsiktigare målen: utsläppsnåla, helt automatiserade, multimodala transporter, rörlighet som en tjänst och transporter från dörr till dörr, framför allt för att främja social delaktighet.

Bryssel den 6 februari 2019.

Europeiska regionkommitténs

Karl-Heinz LAMBERTZ

ordförande

Yttrande från Europeiska regionkommittén om Rationalisering av genomförandet av TEN-T

(2019/C 168/11)

Föredragande:	Michiel SCHEFFER (NL-ALDE), ledamot, provinsstyrelsen, Gelderland
Referensdokument:	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om rationaliseringsåtgärder för att påskynda förverkligandet av det transeuropeiska transportnätet COM(2018) 277 final

I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om rationaliseringsåtgärder för att påskynda förverkligandet av det transeuropeiska transportnätet

COM(2018) 277 final

Ändringsrekommendation 1

Skäl 1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1315/2013 [1] fastställs en gemensam ram för skapandet av toppmoderna, driftskompatibla nät för utvecklingen av den inre marknaden. De transeuropeiska transportnäten (nedan kallade TEN-T) har en struktur med två nivåer – det övergripande nätet ska säkerställa anslutbarhet för alla regioner i unionen, medan stomnätet består av de delar av nätet som är av störst strategisk betydelse för unionen . I förordning (EU) nr 1315/2013 fastställs bindande mål för slutförandet, där stomnätet ska slutföras senast 2030 och det övergripande nätet senast 2050.	I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1315/2013 fastställs en gemensam ram för skapandet av toppmoderna, driftskompatibla nät för utvecklingen av den inre marknaden och för unionens sociala, ekonomiska och territoriella sammanhållning . De transeuropeiska transportnäten (nedan kallade TEN-T) har en struktur med två nivåer – det övergripande nätet ska säkerställa anslutbarhet för alla regioner i unionen och nödvändiga distributionskanaler för att försörja det övergripande nätet , medan stomnätet består av de delar av nätet som också är av störst strategisk betydelse för EU och som därför bör fungera som en gränsöverskridande och multimodal drivkraft för ett gemensamt europeiskt transport- och mobilitetsområde . I förordning (EU) nr 1315/2013 fastställs bindande mål för slutförandet, där stomnätet ska slutföras senast 2030 och det övergripande nätet senast 2050. Dessutom är förordning (EU) nr 1315/2013 inriktad på genomförandet av gränsöverskridande förbindelser, som kommer att göra de olika transportsätten mer driftskompatibla och bidra till en multimodal integrering av unionens transporter.

Motivering

TEN-T fyller många syften, bland annat i fråga om social, ekonomisk och territoriell sammanhållning. Gränsöverskridande samarbete måste vara så enkelt och smidigt som möjligt för att främja gränsöverskridande rörlighet med låga utsläpp, i enlighet med punkt 18 i de politiska rekommendationerna.

Ändringsrekommendation 2

Skäl 2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Trots nödvändigheten och bindande tidsfrister har erfarenheten visat att många investeringar som syftar till att slutföra TEN-T stöter på komplexa tillståndsförfaranden, gränsöverskridande upphandlingsförfaranden och andra förfaranden. Denna situation äventyrar genomförandet av projekt i tid och leder i många fall till betydande förseningar och ökade kostnader. För att ta itu med dessa frågor och göra det möjligt att slutföra TEN-T på ett synkroniserat sätt krävs harmoniserade åtgärder på unionsnivå.</p>	<p>Trots nödvändigheten och bindande tidsfrister har erfarenheten visat att många investeringar som syftar till att slutföra TEN-T stöter på komplexa tillståndsförfaranden, gränsöverskridande upphandlingsförfaranden och andra förfaranden. Dessutom försummas ofta deltagande av allmänheten i ett tidigt skede och skapande av samförstånd, vilket leder till bristande stöd från medborgarnas sida eftersom det inte finns någon insyn. Denna situation äventyrar genomförandet av projekt i tid och leder i många fall till betydande förseningar och ökade kostnader. För att ta itu med dessa frågor och göra det möjligt att slutföra TEN-T på ett synkroniserat sätt krävs harmoniserade och förenklade åtgärder i rätt tid på unionsnivå.</p>

Motivering

Tillståndsförfaranden är inte den enda anledningen till att projekt försenas. Bristande deltagande av allmänheten i ett tidigt skede och skapande av samförstånd bidrar också till förseningar.

Ändringsrekommendation 3

Skäl 3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>I de rättsliga ramarna i många medlemsstater prioriteras vissa kategorier av projekt på grundval av deras strategiska betydelse för ekonomin. Prioriterad behandling kännetecknas av kortare tidsfrister, parallella förfaranden eller begränsade tidsramar för överklaganden, samtidigt som man säkerställer att målen för andra horisontella strategier också uppnås. När sådana förutsättningar föreligger inom de nationella rättsliga ramarna bör de automatiskt gälla för unionsprojekt som anses utgöra projekt av gemensamt intresse enligt förordning (EU) nr 1315/2013.</p>	<p>I de rättsliga ramarna i många medlemsstater prioriteras vissa kategorier av projekt på grundval av deras strategiska betydelse för den territoriella, ekonomiska och sociala sammanhållningen i unionen och för kampen mot klimatförändringarna. Prioriterad behandling kännetecknas av kortare tidsfrister, parallella förfaranden eller begränsade tidsramar för överklaganden, samtidigt som man säkerställer att målen för andra horisontella strategier också uppnås. När sådana förutsättningar föreligger inom de nationella rättsliga ramarna bör de automatiskt gälla för unionsprojekt som anses utgöra projekt av gemensamt intresse enligt förordning (EU) nr 1315/2013. Om det inte föreligger några sådana förutsättningar bör de behöriga myndigheterna prioritera en harmonisering av de administrativa förfarandena för utfärdande av tillstånd och genomförande av projekt eller, om så är lämpligt, vidta nödvändiga åtgärder för att underlätta inrättandet av en gemensam förvaltningsenhet.</p>

Motivering

Att bekämpa klimatförändringarna måste vara ett av de grundläggande målen för unionens transportpolitik.

Ändringsrekommendation 4

Skäl 4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Om skyldigheten att göra bedömningar i samband med miljöfrågor inom stornätsprojekt uppstår parallellt genom direktiv 2011/92/EU, ändrat genom direktiv 2014/52/EU, och genom annan unionslagstiftning, t.ex. direktiv 92/43/EEG, direktiv 2009/147/EG, direktiv 2000/60/EG, direktiv 2008/98/EG, direktiv 2010/75/EU, direktiv 2012/18/EU och direktiv 2011/42/EG, bör medlemsstaterna se till att det finns ett gemensamt förfarande som uppfyller kraven i dessa direktiv, i syfte att effektivisera miljökonsekvensbedömningarna och rationalisera beslutsprocessen.	Om skyldigheten att göra bedömningar i samband med miljöfrågor inom stornätsprojekt uppstår parallellt genom direktiv 2011/92/EU, ändrat genom direktiv 2014/52/EU, och genom annan unionslagstiftning, t.ex. direktiv 92/43/EEG, direktiv 2009/147/EG, direktiv 2000/60/EG, direktiv 2008/98/EG, direktiv 2010/75/EU, direktiv 2012/18/EU och direktiv 2011/42/EG, bör medlemsstaterna se till att det finns ett gemensamt förfarande som uppfyller kraven i dessa direktiv, i syfte att effektivisera miljökonsekvensbedömningarna och rationalisera beslutsprocessen, utan att nödvändigtvis behöva fastställa nya förfaranden om det redan finns lämpliga sådana.

Motivering

Vissa medlemsstater har redan integrerade förfaranden och det skulle innebära en ytterligare administrativ börda att införa nya förfaranden.

Ändringsrekommendation 5

Skäl 8

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Med tanke på att slutförandet av TEN-T-stornätet brådskar bör förenklingen av tillståndsförfarandena åtföljas av en tidsfrist inom vilken ansvariga behöriga myndigheter bör fatta ett övergripande beslut om projektets genomförande. Denna tidsfrist bör uppmuntra till effektivare hantering av förfarandena och bör under inga omständigheter äventyra unionens höga standarder för miljöskydd och allmänhetens deltagande.	Med tanke på att slutförandet av TEN-T-stornätet brådskar bör förenklingen av tillståndsförfarandena åtföljas av en tidsfrist inom vilken ansvariga behöriga myndigheter bör fatta ett övergripande beslut om projektets genomförande. Denna tidsfrist bör uppmuntra till effektivare hantering av förfarandena och bör under inga omständigheter äventyra unionens höga standarder för miljöskydd och allmänhetens deltagande. Tidsfristen bör dock fastställas först efter ett inledande, tidigt offentligt samråd med bland annat lokala och regionala myndigheter, om det planerade projektet.

Motivering

Självförklarande. Tillståndsförfaranden är inte den enda anledningen till att projekt försenas. Bristande deltagande av allmänheten i ett tidigt skede och skapande av samförstånd bidrar också till förseningar.

Ändringsrekommendation 6

Skäl 11

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Offentlig upphandling för gränsöverskridande projekt av gemensamt intresse bör göras i enlighet med fördraget och direktiven 2014/25/EU och/eller 2014/24/EU. För att säkerställa att gränsöverskridande stornätsprojekt av gemensamt intresse genomförs effektivt bör offentlig upphandling som genomförs av en gemensam enhet omfattas av en enda nationell lagstiftning. Genom undantag från unionens lagstiftning om offentlig upphandling bör tillämpliga nationella bestämmelser i princip vara de som gäller i den medlemsstat där den gemensamma enheten har sitt säte. Det bör vara fortsatt möjligt att fastställa tillämplig lagstiftning i ett mellanstatligt avtal.	Offentlig upphandling för gränsöverskridande projekt av gemensamt intresse bör göras i enlighet med fördraget och direktiven 2014/25/EU och/eller 2014/24/EU. För att säkerställa att gränsöverskridande TEN-T-projekt av gemensamt intresse genomförs effektivt bör offentlig upphandling som genomförs av en gemensam förvaltningsenhet enligt parternas överenskommelse omfattas av en enda EU-lagstiftning eller, i förekommande fall , nationell lagstiftning. Genom undantag från unionens lagstiftning om offentlig upphandling bör tillämpliga nationella bestämmelser i princip vara de som gäller i den medlemsstat där den gemensamma enheten har sitt säte. Det bör vara fortsatt möjligt att fastställa tillämplig lagstiftning i ett mellanstatligt avtal.

Motivering

Gränsöverskridande samarbete skulle underlättas, i linje med punkt 18 i de politiska rekommendationerna.

Ändringsrekommendation 7

Artikel 1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Syfte och tillämpningsområde</p> <p>I denna förordning fastställs krav för de administrativa förfaranden som tillämpas av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i samband med godkännande och genomförande av alla projekt av gemensamt intresse inom det transeuropeiska nätets stomnät.</p>	<p>Syfte och tillämpningsområde</p> <p>I denna förordning fastställs krav för de administrativa förfaranden som tillämpas av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna (<i>nationella, regionala eller lokala myndigheter eller andra projektansvariga</i>) i samband med godkännande och genomförande av <i>alla infrastrukturrelaterade komponenter och krav beträffande</i> alla projekt av gemensamt intresse inom det transeuropeiska nätets stomnät <i>med prioriterad status i enlighet med artikel 3.</i></p>

Motivering

I stället för att tillämpa det föreslagna förfarandet på alla TEN-T-projekt bör man i förordningen ange vilka projekt som bör omfattas av dess tillämpning, för att inrikta sig på de viktigaste projekten och påskynda deras genomförande. Medlemsstaterna bör besluta vilka prioriterade projekt som ska omfattas av förordningen.

Ändringsrekommendation 8

Artikel 2 e

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>gränsöverskridande projekt av gemensamt intresse: ett projekt av gemensamt intresse enligt artikel 7 i förordning (EU) nr 1315/2013 som innefattar en gränsöverskridande sträcka enligt definitionen i artikel 3 m i den förordningen och som genomförs av en gemensam enhet.</p>	<p>gränsöverskridande projekt av gemensamt intresse: ett projekt av gemensamt intresse enligt artikel 7 i förordning (EU) nr 1315/2013 som innefattar en gränsöverskridande sträcka inom ramen för ett samarbetsavtal eller en annan typ av avtal mellan medlemsstater, mellan medlemsstater och regionala eller lokala myndigheter, mellan regionala eller lokala myndigheter i olika medlemsstater eller mellan medlemsstater och tredjeländer, för planering och genomförande av transportinfrastruktur som genomförs av en gemensam enhet.</p>

Motivering

Det är viktigt att värdesätta lokala och regionala myndigheters potential i gränsöverskridande projekt.

Ändringsrekommendation 9

Artikel 3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>”Prioriterad status” för projekt av gemensamt intresse</p> <p>1. Varje projekt av gemensamt intresse i TEN-T-stomnätet ska vara föremål för ett integrerat tillståndsförfarande som hanteras av en enda behörig myndighet som varje medlemsstat har utsett i enlighet med artiklarna 5 och 6.</p> <p>2. Om prioriterad status finns enligt nationell lagstiftning ska projekt av gemensamt intresse tilldelas högsta möjliga nationella status, och behandlas som sådant i tillståndsförfaranden, om och på det sätt sådan behandling regleras i nationell lagstiftning för motsvarande typer av transportinfrastruktur.</p> <p>3. För att säkerställa effektiva administrativa förfaranden i samband med projekt av gemensamt intresse ska projektansvariga och alla berörda myndigheter säkerställa att dessa projekt behandlas på snabbast möjliga sätt, även med avseende på anslagna resurser.</p>	<p>”Prioriterad status” för projekt av gemensamt intresse</p> <p>1. Medlemsstaterna ska fastställa prioriterade komponenter i TEN-T. Projekt av gemensamt intresse på en prioriterad sträcka ska få ”prioriterad status” och ska vara föremål för ett integrerat tillståndsförfarande som hanteras av en enda behörig myndighet som varje medlemsstat har utsett i enlighet med artiklarna 5 och 6.</p> <p>2. Om prioriterad status finns enligt nationell lagstiftning ska projekt av gemensamt intresse tilldelas högsta möjliga nationella status, och behandlas som sådant i tillståndsförfaranden, om och på det sätt sådan behandling regleras i nationell lagstiftning för motsvarande typer av transportinfrastruktur.</p> <p>3. För att säkerställa effektiva administrativa förfaranden i samband med projekt av gemensamt intresse ska projektansvariga och alla berörda myndigheter säkerställa att dessa projekt behandlas på snabbast möjliga sätt, även med avseende på anslagna resurser.</p>

Motivering

Se ändringsrekommendation 7.

Ändringsrekommendation 10

Artikel 4.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>För att respektera tidsfristerna som anges i artikel 6 och minska den administrativa bördan i samband med slutförandet av projekt av gemensamt intresse ska alla administrativa förfaranden till följd av gällande lagstiftning, både på nationell nivå och unionsnivå, integreras och resultera i ett enda övergripande beslut.</p>	<p>För att respektera tidsfristerna som anges i artikel 6 och minska den administrativa bördan i samband med slutförandet av projekt av gemensamt intresse ska alla administrativa förfaranden till följd av gällande lagstiftning, inklusive relevanta miljöbedömningar samt informations- och deltagandekampanjer med inriktning på medborgarna, både på nationell nivå och unionsnivå, integreras och resultera i ett enda övergripande beslut.</p>

Motivering

Att bekämpa klimatförändringarna måste vara ett av de grundläggande målen för unionens transportpolitik.

Ändringsrekommendation 11

Artikel 5.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Senast den... (OP please insert the date one year of the entry into force of this Regulation) ska varje medlemsstat utse en enda behörig myndighet som ska ansvara för att underlätta tillståndprocessen, vilken även inbegriper det övergripande beslutet.</p>	<p>Senast den... (OP please insert the date one year of the entry into force of this Regulation) ska varje medlemsstat utse en eller flera enda behöriga myndigheter som ska ansvara för att underlätta en integrerad tillståndprocess, vilken även inbegriper det övergripande beslutet. Om en medlemsstat redan har utsett en eller flera enda behöriga myndigheter, får den berörda medlemsstaten bekräfta utseendet av denna eller dessa.</p>

Motivering

Vissa medlemsstater har redan integrerade förfaranden eller utsedda behöriga myndigheter. Det skulle därför innebära en ytterligare administrativ börda för dem att införa nya förfaranden eller utse nya behöriga myndigheter.

Ändringsrekommendation 12

Artikel 5.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Den enda behöriga myndighetens ansvar, som avses i punkt 1, och/eller de uppgifter som är förknippade därmed, får delegeras till eller utföras av en annan myndighet på lämplig administrativ nivå, för respektive projekt av gemensamt intresse eller särskild kategori av projekt av gemensamt intresse, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:</p> <p>a) En enda myndighet har ansvaret för respektive projekt av gemensamt intresse.</p> <p>b) Myndigheten fungerar som enda kontaktpunkt för den projektansvarige i det förfarande som leder fram till det övergripande beslutet om ett givet projekt av gemensamt intresse.</p> <p>c) Myndigheten samordnar inlämningen av all relevant dokumentation och information.</p> <p>Den enda behöriga myndigheten får behålla ansvaret för fastställande av tidsfrister, utan att det påverkar de tidsfrister som fastställs i enlighet med artikel 6.</p>	<p>Medlemsstaterna får delegera den enda behöriga myndighetens ansvar, som avses i punkt 1, och/eller de uppgifter som är förknippade därmed, till en befintlig eller nyinrättad myndighet på lämplig administrativ nivå med hänsyn tagen till nationella, regionala och lokala befogenheter, för respektive projekt av gemensamt intresse eller särskild kategori av projekt av gemensamt intresse, under följande förutsättningar:</p> <p>a) En enda myndighet har ansvaret för respektive projekt av gemensamt intresse.</p> <p>b) Myndigheten fungerar som enda kontaktpunkt för den projektansvarige i det förfarande som leder fram till det övergripande beslutet om ett givet projekt av gemensamt intresse.</p> <p>c) Myndigheten samordnar inlämningen av all relevant dokumentation och information.</p>

Motivering

Förordningen bör inte påverka den konstitutionella strukturen i medlemsstaterna, särskilt som olika förvaltningsnivåer utför dessa uppgifter i vissa medlemsstater.

Tidsfristerna bör fastställas i nära samarbete med den projektansvarige för att möjliggöra en skräddarsydd tidsram för projekt. Om alla berörda parter kan göras delaktiga i ett tidigt skede och tillräckligt med tid avsätts för att skapa samförstånd mellan alla berörda parter, kommer det att avsevärt förbättra projektgenomförandet.

Ändringsrekommendation 13

Artikel 5.5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Om ett projekt av gemensamt intresse kräver att beslut fattas i två eller flera medlemsstater ska respektive behöriga myndighet vidta alla nödvändiga åtgärder för att samarbetet och samordningen dem emellan ska kunna ske effektivt och ändamålsenligt. Utan att det påverkar skyldigheterna enligt gällande unionsrätt och internationell rätt ska medlemsstaterna eftersträva gemensamma förfaranden, särskilt i fråga om bedömningen av miljöpåverkan.</p>	<p>Om ett projekt av gemensamt intresse kräver att beslut fattas i två eller flera medlemsstater ska respektive behöriga myndighet vidta alla nödvändiga åtgärder för att samarbetet och samordningen dem emellan ska kunna ske effektivt och ändamålsenligt. Utan att det påverkar skyldigheterna enligt gällande unionsrätt och internationell rätt ska medlemsstaterna eftersträva gemensamma förfaranden, särskilt i fråga om bedömningen av miljöpåverkan. Särskilt i fall där en gemensam enhet inrättas av de deltagande medlemsstaterna eller behöriga lokala och regionala myndigheterna ska denna enhet åra nytta av gemensamma förfaranden och samordning mellan medlemsstaterna, och bör enbart stå i förbindelse med en enda behörig myndighet för beviljande av tillstånd.</p>

Motivering

Ändringsrekommendation 14

Artikel 6.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Tillståndsförfarandets längd och genomförande</p> <p>1. Tillståndsförfarandet ska bestå av fasen före ansökan och fasen för den enda behöriga myndighetens bedömning av ansökan och beslutsfattande.</p> <p>2. Fasen före ansökan, som omfattar perioden från inledandet av tillståndsförfarandet till inlämnandet av den fullständiga ansökan till den enda behöriga myndigheten, ska i princip inte överstiga två år.</p> <p>3. För att inleda tillståndsförfarandet ska den projektansvarige skriftligen underrätta den enda behöriga myndigheten i de berörda medlemsstaterna om projektet och bifoga en detaljerad beskrivning av projektet. Senast två månader efter mottagandet av ovan nämnda underrättelse ska den enda behöriga myndigheten antingen bekräfta den eller, om den anser att projektet inte är tillräckligt moget för tillståndsförfarandet, avvisa underrättelsen skriftligen. Om den enda behöriga myndigheten beslutar att avvisa underrättelsen ska den motivera sitt beslut. Datumet för den behöriga myndighetens undertecknande av bekräftelsen av underrättelsen ska utgöra startdatum för tillståndsförfarandet. Om två eller flera medlemsstater är berörda ska tillståndsförfarandets startdatum vara den dag då den sista underrättelsen godtas av den berörda behöriga myndigheten.</p> <p>4. Inom tre månader efter inledandet av tillståndsförfarandet ska den enda behöriga myndigheten i nära samarbete med den projektansvarige och andra berörda myndigheter, och med beaktande av den information som lämnats av den projektansvarige på grundval av den underrättelse som avses i punkt 3, upprätta och tillställa den projektansvarige en detaljerad beskrivning av ansökan som ska innehålla följande:</p> <p>a) Det materiella tillämpningsområdet och detaljnivån för den information som ska lämnas av den projektansvarige som del av ansökan inför det övergripande beslutet.</p> <p>b) En plan för tillståndprocessen med uppgifter om åtminstone följande:</p> <p>i) De beslut och yttranden som ska inhämtas.</p> <p>ii) De myndigheter, de berörda parter och den allmänhet som sannolikt berörs.</p> <p>iii) Förfarandets olika etapper och deras varaktighet.</p> <p>iv) Viktigare delmål som ska uppnås och tidsfrister för dessa inför det övergripande beslut som ska fattas.</p> <p>v) De resurser som myndigheterna planerat och eventuella ytterligare resursbehov.</p>	<p>Tillståndsförfarandets längd och genomförande</p> <p>1. Tillståndsförfarandet ska bestå av fasen före ansökan och fasen för den enda behöriga myndighetens bedömning av ansökan och beslutsfattande.</p> <p>Den enda behöriga myndigheten ska, i enlighet med varje medlemsstats institutionella och rättsliga ram, involvera de lokala och regionala myndigheter vars territorier berörs av projektet, i ett deltagandeförfarande, som syftar till en preliminär bedömning av projektet och även före det slutliga godkännandet.</p> <p>2. Fasen före ansökan, som omfattar perioden från inledandet av tillståndsförfarandet till inlämnandet av den fullständiga ansökan till den enda behöriga myndigheten, ska i princip inte överstiga två år. Den enda behöriga myndigheten kan ge den projektansvarige mer tid under särskilda omständigheter som avser projektets storlek och karaktär och/eller medge tillräckligt med tid för att göra allmänheten ordentligt delaktig. Sådana offentliga samråd och sådant deltagande av allmänheten måste redan ha genomförts innan fasen före ansökan. Resultatet av allmänhetens deltagande, i form av kompromisser som direkt påverkar genomförandet av infrastrukturen, och de planerade ytterligare åtgärderna för samråd med allmänheten ska vara avgörande för längden på fasen före ansökan.</p> <p>3. För att inleda tillståndsförfarandet ska den projektansvarige skriftligen underrätta den enda behöriga myndigheten i de berörda medlemsstaterna om projektet och bifoga en detaljerad beskrivning av projektet. Senast två månader efter mottagandet av ovan nämnda underrättelse ska den enda behöriga myndigheten antingen bekräfta den eller, om den anser att projektet inte är tillräckligt moget för tillståndsförfarandet, avvisa underrättelsen skriftligen. Om den enda behöriga myndigheten beslutar att avvisa underrättelsen ska den motivera sitt beslut. Datumet för den behöriga myndighetens undertecknande av bekräftelsen av underrättelsen ska utgöra startdatum för tillståndsförfarandet. Om två eller flera medlemsstater är berörda ska tillståndsförfarandets startdatum vara den dag då den sista underrättelsen godtas av den berörda behöriga myndigheten.</p> <p>4. Inom tre månader efter inledandet av tillståndsförfarandet ska den enda behöriga myndigheten i nära samarbete med den projektansvarige och andra berörda myndigheter, och med beaktande av den information som lämnats av den projektansvarige på grundval av den underrättelse som avses i punkt 3, upprätta och tillställa den projektansvarige en detaljerad beskrivning av ansökan som ska innehålla följande:</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>a) Det materiella tillämpningsområdet och detaljnivån för den information som ska lämnas av den projektansvarige som del av ansökan inför det övergripande beslutet.</p> <p>b) En plan för tillståndsprocessen med uppgifter om åtminstone följande:</p> <p>i) De beslut och yttranden som ska inhämtas, däribland, särskilt i enlighet med den berörda medlemsstatens institutionella och rättsliga ram, yttranden från de lokala och regionala myndigheterna.</p> <p>ii) De åtgärder som redan vidtagits för att göra berörda parter delaktiga och få allmänheten att delta i processen och hur detta kommer att fortsätta under genomförandet av projektet.</p> <p>iii) De myndigheter, inbegripet, i enlighet med respektive medlemsstats institutionella och rättsliga ram, de lokala och regionala myndigheter som måste involveras.</p> <p>iv) Förfarandets olika etapper och deras varaktighet.</p> <p>v) Viktigare delmål som ska uppnås och tidsfrister för dessa inför det övergripande beslut som ska fattas.</p> <p>vi) De resurser som myndigheterna planerat och eventuella ytterligare resursbehov.</p>

Motivering

Genom att anta ett skräddarsytt tillvägagångssätt för varje projekt och göra allmänheten delaktig tidigt i processen kan förseningar i beviljandet av tillstånd minskas betydligt, till följd av färre rättsliga överklaganden av resultatet av planeringsprocessen. Den nödvändiga tidsramen för att skapa samförstånd mellan de berörda parterna kan därför inte fastställas generellt. I stället måste den fastställas utifrån kvantifierbara faktorer kopplade till genomförandet av projektet och olika kompromisser under skapandet av samförstånd, med deltagande av alla berörda parter. Ett sådant flexibelt och skräddarsytt tillvägagångssätt skulle t.o.m. kunna påskynda genomförandet av projekt jämfört med en snäv tidsram.

Ändringsrekommendation 15

Artikel 7.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>För projekt där två eller flera medlemsstater är inblandade ska de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna jämka samman sina tidtabeller och enas om en gemensam tidsplan.</p>	<p>För projekt där två eller flera medlemsstater är inblandade ska de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna jämka samman sina tidtabeller och enas om en gemensam tidsplan. Om en gemensam enhet som inrättats av de deltagande medlemsstaterna ansöker om tillstånd ska den enbart behöva kontakta en behörig myndighet. Den behöriga myndigheten ska sedan samordna med den eller de andra berörda myndigheterna för att säkerställa att alla skyldigheter enligt tillämplig lag i alla medlemsstater som berörs av projektet fullgörs, såsom anges i artikel 5.5.</p>

Motivering

Syftet är att underlätta beviljandet av gränsöverskridande tillstånd genom att införa ett tillvägagångssätt med en enda kontaktpunkt för gemensamma enheter.

II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Huvudbudskap

1. Europeiska regionkommittén understryker att slutförandet av TEN-T-stomnätet och det övergripande TEN-T-nätet är avgörande för att säkerställa territoriell sammanhållning, göra alla regioner mer tillgängliga och främja den ekonomiska utvecklingen av perifera och gränsöverskridande regioner.
2. Utbyggnaden av transportinfrastruktur är ofta en befogenhet för de regionala myndigheterna, som ansvarar för fysisk planering, utfärdande av anvisningar för godkännande av planer och beviljande av tillstånd på sitt territorium.
3. I Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE) och TEN-T-förordningen fastställs ambitiösa mål för utbyggnaden av infrastruktur i Europa. TEN-T-stomnätet bör slutföras senast 2030, men det kommer att bli svårt att tillgodose de finansiella behoven för att uppnå dessa ambitiösa mål.
4. Tillsammans med att stärka projektplaneringen, bredda medlen och finansieringen (FSE) och skapa ett investeringsvänligt klimat är rationalisering en viktig hörnsten i EU:s TEN-T-politik.
5. Kommittén välkomnar kommissionens förslag, mot bakgrund av strävan att påskynda genomförandet av TEN-T-nätet och uppnå Parisavtalets mål. Det är också mycket viktigt för att harmonisera förfaranden och tekniska standarder och öka driftskompatibiliteten.
6. ReK erinrar om följande tre grundläggande principer:
 - Att se till att förfarandena är samordnade mellan olika områden, både inom och mellan medlemsstaterna.
 - Att se till att de olika rättsliga kraven, såsom direktiven om livsmiljö, vatten och biologisk mångfald, är i fas.
 - Att upprätthålla och förbättra allmänhetens deltagande.
7. Kommittén skulle vilja betona vikten av att förenkla förfaranden osv. i gränsregionerna. Förenklingen av administrativa tillstånd, regler för beviljande av tillstånd och andra föreskrivande förfaranden ska därför syfta till att underlätta slutförandet av TEN-T.
8. Om medlemsstaterna redan har infört förenklade förfaranden bör de ha möjlighet att välja sitt eget förenklade förfarande.
9. ReK föreslår att man, i stället för att tillämpa det föreslagna förfarandet på alla TEN-T-projekt, i förordningen bör ange vilka projekt som omfattas av dess tillämpning. Medlemsstaterna bör till exempel ges möjlighet att besluta vilka projekt som ska omfattas av förordningen.
10. Kommittén är medveten om att slutförandet av TEN-T-nätet i tid undergrävs av förseningar som beror på långa tillståndsförfaranden. Dessa tillstånd beviljas emellertid inom nationella förvaltningars integrerade ram, med iakttagande av europeiska och nationella rättsliga ramar för fysisk planering, miljöskydd och medborgerliga rättigheter. Det är svårt att genomföra detta komplicerade förfarande med hjälp av en universallösning. Ett skräddarsytt tillvägagångssätt är lämpligare.
11. Att förenkla och minska den administrativa bördan är ett av den nuvarande kommissionens viktigaste mål. I förslaget återspeglas detta i viss utsträckning. Den administrativa bördan får dock inte förenklas och minskas på bekostnad av subsidiaritet och proportionalitet. Skräddarsydda tillvägagångssätt bör vara möjliga om en medlemsstat redan har infört förenklade förfaranden.

12. För att Parisavtalets mål ska kunna uppnås är det nödvändigt att påskynda utbyggnaden av järnvägsinfrastruktur, prioritera undanröjandet av flaskhalsar, komplettera felande länkar och ge stöd till gränsöverskridande infrastruktur som möjliggör grön rörlighet, i linje med yttrandena "Felande transportlänkar i gränsregioner" och "Resultat för utsläppsnål rörlighet". EU skulle kunna bidra ytterligare till den gröna rörlighetens ekonomiska lönsamhet genom att aktivt stödja ett internationellt utsläppshandelsystem och ett EU-utsläppshandelsystem med stabila, höga koldioxidpriser som inte fluktuerar till följd av ren spekulatation, i linje med ReK:s yttrande om "Kostnadseffektiva utsläppsminskningar och koldioxidsnåla investeringar".

13. ReK erinrar om behovet av att väga användarnas (medborgarnas och de ekonomiska aktörernas) allmänna, men inte uttryckligen framförda, intressen i den anda som ligger till grund för den fria rörligheten för människor och varor, mot de intressen som de som påverkas av infrastrukturutbyggnad har.

Gränsöverskridande aspekter

14. Kommittén insisterar på vikten av att fortsätta att främja gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete som en del av målet att stärka den territoriella sammanhållningen i enlighet med artikel 174 i EUF-fördraget.

15. ReK påpekar att vissa av dess iakttagelser beträffande de begränsningar som olika förfarandemässiga eller organisatoriska tillvägagångssätt medför vid gränsöverskridande projekt (t.ex. i yttrandet "Felande transportlänkar i gränsregioner") fortfarande är relevanta, och uppmanar till att undanröja dessa rättsliga och administrativa hinder för utbyggnaden av gränsöverskridande transportinfrastruktur (se t.ex. yttrandet "Att stärka tillväxt och sammanhållning i EU:s gränsområden").

16. Kommittén välkomnar avsikten med förslaget att underlätta gränsöverskridande samarbete för utbyggnaden av transportförbindelser, för att undanröja felande länkar. Gränsöverskridande projekt och rent nationella projekt har dock olika förutsättningar, och en uppifrån-och-ned-strategi kanske inte lämpar sig för deras särdrag.

17. TEN-T-nätet är visserligen ett planeringsverktyg för utbyggnaden av alleuropeiska transportförbindelser, men den platsbaserade strategin måste bibehållas för enskilda TEN-T-projekt. Den fysiska planeringen samt allmänhetens och de berörda parternas deltagande måste äga rum på lokal och regional nivå.

18. ReK uppmanar kommissionen att uppmuntra åtgärder som syftar till att underlätta gränsöverskridande projektgenomförande och undanröjandet av flaskhalsar vid TEN-T-projekt genom att förenkla administrativa förfaranden och krav.

Bryssel den 7 februari 2019.

Karl-Heinz LAMBERTZ
Europeiska regionkommitténs
ordförande

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV